ኦሪት ዘጸአት

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38
39	40																	

- **ከ**ያఠቆብ ጋር ወደ ግብፅ የገቡት የእስራኤል ልጆች ስሞች እንዚህ ናቸው፤ ሰው ሁሉ ከቤተ ሰቡ ጋር ገባ።
- ² ፤ ሮቤል÷
- ³ ፤ ስምዖን÷ ሌዊ÷ ይሁ-ዓ÷ ይሳኮር÷ ዛብሎን÷
- ⁴ ፤ ብንያም÷ ዓን÷ ንፍታሌም÷ ጋድ÷ እሴር።
- ⁵ ፤ ከያቆብ ጕልበት የወጡት ሰዎች ሁሉ ሰባ ነፍሶች ነበሩ፤ ዮሴፍም አስቀድሞ በግብፅ ነበረ*።*
- ⁶ ፤ ዮሴፍም ሞተ÷ ወንድሞቹም÷ ያም ትውልድ ሁሉ።
- ⁷ ፤ የእስራኤልም ልጆች አፈሩ÷ እጅግም በዙ÷ ተባዙም÷ አጅግም ጸኦ፤ ምድሪቱም በእነርሱ ሞላች።
- ⁸ ፤ በግብፅም ዮሴፍን ያላወቀ አዲስ *ንጉሥ* ተነሣ።
- ⁹ ፤ እርሱም ሕዝቡን። እነሆ፥ የእስራኤል ልጆች ሕዝብ ከእኛ ይልቅ በዝተዋል በርትተው*ጣ*ል፤
- ¹⁰ ፤ እንዳይበዙ፥ ሰልፍም በተነሳብን ጊዜ ጠላቶቻችንን እግዘው *እንዳ*ይወጉን ከምድሪቱም *እንዳ*ይወጡ፥ *ኦ* እንጠበብባቸው አለ።
- ¹¹ ፤ በብርቱ ሥራም ያስጨንቁአቸው ዘንድ ግብር አስገባሪዎችን ሾመባቸው፤ ለፌርዖንም ፊቶምንና ራምሴን ጽኦ ከተሞች አድርገው ሠሩ።
- ¹² ፲ ነገር ግን እንዳስጨነቁአቸው መጠን እንዲሁ በዙ፥ እጅግም ጸኦ፲ ከእስራኤልም ልጆች የተነሣ ተጸይፈዋቸው ነበር።
- ¹³ ፤ ግብፃው*ያንም የ*እስራኤልን ልጆች በመከራ ገዙአቸው።
- ¹⁴ ፤ በጽ*ኑ ሥራት* በጭቃት በጡብም በእርሻም ሥራ ሁሉት በመከራም በሚያሠሩአቸው ሥራ ሁሉት ሕይወታቸውን ያስመርሩአቸው ነበር።
- ¹⁵ ፤ የግብፅም ንጉሥ እንዲቱ ሲፓራ ሁለተኛይቱም ፉሐ የሚባሉትን የዕብራው*ያ*ንን አዋላጆች እንዲህ ብሎ ተናገረ።
- ¹⁶ ፲ እናንተ የ**ዕብራውያንን ሴቶች ስታዋል**ዱ፥ ለመውለድ እንደደረሱ ባያችሁ ጊዜ፥ ወንድ ቢሆን ግደሉት፲ ሴት ብትሆን ግን በሕይወት ትኦር።
- ¹⁷ ፤ አዋላጆች ግን እግዚአብሔርን ፈሩ÷ የግብፅ ንጉሥም እንዳዘዛቸው አላደረጉም÷ ወንዶቹን ሕፃናትንም አዳኦአቸው።
- ¹⁸ ፲ የግብፅም ንጉሥ አዋላጆችን ጠርቶ። ለምን እንዲህ አደረጋችሁ? ወንዶቹን ሕፃናትንስ ለምን አዳናችሁ? አላቸው።
- ¹⁹ ፲ አዋላጆቹም **ራር**ዖንን። የ**ዕብራው**ያን ሴቶች እንደ ግብፅ ሴቶች ስላልሆኑ፤ እነርሱ **ሐንካሮች ናቸውና** አዋላጆች ሳይገቡ ስለሚወልዱ ነው አሉት።
- ²⁰ ፤ እግዚአብሔርም ለአዋላጆች መልካም አደረገላቸው፤ ሕዝቡም በዛ÷ እጅግም ጸና።

- ²¹ ፤ እንዲህም ሆነ፤ አዋላጆች እግዚአብሔርን ስለ ፈሩ ቤቶችን አደረገላቸው።
- ²² ፲ ፌርዖንም ፡፡ የሚወለደውን ወንድ ልጅ ሁሉ ወደ ወንዝ ጣሉት፥ ሴትን ልጅ ሁሉ ግን በሕይወት አድኦአት ብሎ ሕዝቡን ሁሉ አዘዘ።

- **በ**ሌዊ ወገንም አንድ ሰው ሄዶ የሌዊን ልጅ አገባ።
- ² ፤ ሴቲቱም ፀነሰች፥ ወንድ ልጅም ወለደች፤ መልካምም እንደሆነ ባየች ጊዜ ሦስት ወር ሸሸገችው።
- ³ ፤ ደግሞም ልትሸሽገው ባልቻለች ጊዜ፥ የደንገል ሣጥን ለእርሱ ወስዳ ዝፍትና ቅጥራን ለቀለቀችው፤ ሕፃኦንም አኖረችበት፥ በወንዝም ዳር ባለ በቄሐጣ ውስጥ አስቀመሐችው።
- ⁴ ፤ እኅቱም የሚደረግበትን ታውቅ ዘንድ በሩቅ ቆጣ ትጎበኘው ነበር።
- ⁵ ፤ የፌርዖንም ልጅ ልትታ_ጡብ ወደ ወንዝ ወረደች፤ ደንገጥሮችዋም በወንዝ ዳር ይሄዱ ነበር፤ ሣጥኦንም በቄሐማ ውስጥ አየች÷ ደንገጥርዋንም ልካ አስ*መ*ጣችው።
- ⁶ ፤ በከራተቸውም ጊዜ ሕፃኦን አየች፥ እነሆም ሕፃኦ ያለቅስ ነበር፤ አዘነቸለትም። ይህ ከ**ዕብራው**ያን ልጆች አንድ ነው አለች።
- ⁷ ፤ እኅቱም ለራርዖን ልጅ። ሕፃኑን ታጠባልሽ ዘንድ ሄጀ የምታጠባ ሴት ከውበራው*ያን* ሴቶች ልጥራልሽን? አለቻት።
- ⁹ ፤ የፌርዖንም ልጅ። ይህን ሕፃን ወስደሽ አጥቢልኝ፥ ዋጋሽንም እስጥሻለሁ አለቻት። ሴቲቱም ሕፃኦን ወስዓ አጠባችው።
- ¹⁰ ፤ ሕፃኦም አደገ፥ ወደ ፌርዖንም ልጅ ዘንድ አመጣችው፥ ለእርስዋም ልጅ ሆነላት። እኔ ከውኃ አውጥቼዋለሁና ስትልም ስሙን ሙሴ ብላ ጠራችው።
- ¹¹ ፤ በዚያም ወራት እንዲህ ሆነ፤ ሙሴ ጎበዝ በሆነ ጊዜ ወደ ወንድሞቹ ወጣ፥ የሥራቸውንም መከራ ተመለከተ፤ የግብፅም ሰው የወንድሞቹን የዕብራው*ያን*ን ሰው ሲመታ እየ።
- ¹² ፤ ወዲህና ወዲያም ተ*መ*ለከተ፥ ማንንም አላየም፥ ግብፃዊውንም ገደለ፥ በአሸዋም ውስ**ጥ ሸ**ሸገው።
- ¹³ ፤ በሁለተኛውም ቀን ወጣ፥ ሁለቱም የዕብራው*ያን* ሰዎች ሲጣሉ አየ፤ በዳዩንም ፡፡ ለምን ባልንጀራህን ትመታዋለህ? አለው ፡፡
- ¹⁴ ፲ ያም። በእኛ ላይ አንተን አለቃ ወይስ ዳኛ ማን አደረገህ? ወይስ ግብፃዊውን እንደ ገደልኸው ልትገድለኝ ትሻለህን? አለው። ሙሴም። በእውነት ይህ ነገር ታውቆእል ብሎ **ፈ**ራ።
- ¹⁵ ፤ ራር*ዖንም ይህን ነገር በሰጣ ጊዜ ሙሴን* ሊ*ገድለው ፊለገ። ሙሴ ግን ከ*ፊር*ዖን ፊት ኰበለለ÷ በምድያምም* ምድር ተቀመጠ፤ በውኃም ጕድጻድ አጠንብ ዐረፊ።
- ¹⁶ ፤ ለምድያምም ካህን ሰባት ሴቶች ልጆች ነበሩት፤ እነርሱም መጥተው ውኃ ቀዱ፥ የእባታቸውንም በጎች ሊያጠጡ የውኃውን ገንዳ ሞሉ።
- ¹⁷ ፤ እረኞችም መ**ጥተው ገፉ**አቸው፤ ሙሴ ግን ተነሥቶ ረዳቸው፥ በጎቻቸውንም አጠጣላቸው።
- ¹⁸ ፤ ወደ አባታቸው ወደ ራጉኤልም በመጡ ጊዜ። ስለ ምን ዛሬ **ፈ**ጥናችሁ መጣችሁ? አላቸው።
- ¹⁹ ፤ እነርሱም ፡፡ አንድ የግብፅ ሰው ከእረ**ኞች እ**ጅ አዳነን፥ ደግሞም ቀዳልን፥ በሳቻችንንም አጠጣ አሉ ፡፡
- ²⁰ ፤ ልጆቹንም ፡፡ እርሱ ወዴት ነው? ለምንስ ያንን ሰው ተዋችሁት? ጥሩት እንጀራም ይብላ አላቸው ፡፡
- ²¹ ፤ ሙሴም ከዚያ ሰው ጋር ሊቀመጥ ወደደ፤ ልጇንም ሲፓራን ለሙሴ ሚስት ትሆነው ዘንድ ሰጠው።
- ²² ፤ ወንድ ልጅም ወለደች። በሌላ ምድር መጻተኛ ነኝ ሲል ስሙን **ጌ**ርሳም ብሎ ጠራው።
- ²³ ፤ ከዚያም ከብዙ ቀን በኋላ እንዲህ ሆነ፤ የግብፅ ንጉሥ ሞተ፤ የእስራኤልም ልጆች ከባርነት የተነሣ አለቀሱ፥ ጮኹም፥ ስለ ባርነታቸውም ጩኸታቸው ወደ እግዚአብሔር ወጣ።
- ²⁴ ፤ እግዚአብሔርም የለቅሶአቸውን ድምፅ ሰማ፥ እግዚአብሔርም ከአብርሃምና ከይስሐቅ ከያዕቆብም ጋር ያደረገውን ቃል ኪዳን አሰበ።
- ²⁵ ፤ እግዚአብሔርም የእስራኤልን ልጆች አየ÷ እግዚአብሔርም በእነርሱ ያለውን ነገር አወቀ።

- **መ***ሴም የዮቶርን የአማቱን የምድያምን ካህን በጎች ይ_ጠብቅ ነበር፤ ወደ ምድረ በዳ ዳርቻም በጎቹን ነዳ÷ ወደ እግዚአብሔርም ተራራ ወደ ኮሬብ መጣ።
- ² ፤ የእግዚአብሔርም መልአክ በእሳት ነበልባል በእሾህ ቍጥቋጦ መካከል ታየው፤ እነሆም ቍጥቋጦው በእሳት ሲነድድ ቍጥቋጦውም ሳይቃጠል እየ።
- ³ ፤ ሙሴም። ልሂድና ቍጥቋጦው ስለ ምን አልተቃጠለም ይህን ታላቅ ራእይ ልይ አለ።
- ⁴ ፤ እግዚአብሔር እርሱ ይመለከት ዘንድ እንደ መጣ ባየ ጊዜ እግዚአብሔር ከቍጥቋጦው ውስጥ እርሱን ጠርቶ ፡፡ ሙሴ፥ ሙሴ ሆይ አለ።
- ⁵ ፤ አርሱም። እነሆኝ አለ። ወደዚህ አትቅረብ፤ አንተ የቆምህባት ስፍራ የተቀደሰች መሬት ናትና ጫማህን ከእግርህ አውጣ አለው።
- ⁶ ፤ ደግሞም። እኔ የአባትህ አምላክ÷ የአብርሃም አምላክ የይስሐቅም አምላክ የያዕቆብም አምላክ ነኝ አለው። ሙሴም ወደ እግዚአብሔር ያይ ዘንድ ፌርቶአልና ፊቱን ሸፈን።
- ⁷ ፤ እግዚአብሔርም አለ። በግብፅ ያለውን የሕዝቤን መከራ በእውነት አየሁ፥ ከእስገባሪዎቻቸውም የተነሣ ጩኸታቸውን ሰማሁ፤ ሥቃያቸውንም አውቁአለሁ፤
- ⁸ ፤ ከግብፃውያንም እጅ አድናቸው ዘንድ፥ ከዚያችም አገር ወተትና ጣር ወደምታፈስሰው አገር ወደ ሰፊይቱና ወደ መልካሚቱ አገር ወደ ከነዓናውያንም ወደ ኬጢያውያንም ወደ አሞራውያንም ወደ ፌርዛውያንም ወደ ኤዊያውያንም ወደ ኢያቡሳውያንም ስፍራ አወጣቸው ዘንድ ወረድሁ።
- ⁹ ፤ አሁንም እነሆ የእስራኤል ልጆች ጩኸት ወደ እኔ ወጣ፤ ግብፃው*ያንም የሚያደርጉባቸውን* ግፍ ደግሞ አየሁ።
- ¹⁰ ፤ አሁንም ና፥ ሕዝቤን የእስራኤልን ልጆች ከግብፅ ታወጣ ዘንድ ወደ **ፊር**ዖን እልክሃለሁ።
- ¹¹ ፤ ሙሴም እግዚአብሔርን። ወደ ራርዖን የምሄድ የእስራኤልንም ልጆች ከግብፅ የማወጣ እኔ ማን ነኝ? አለው።
- 12 ፤ እርሱም ። በእውነት እኔ ከአንተ ጋር እሆናለሁ፤ እኔም እንደ ላክሁህ ምልክትህ ይህ ነው፤ ሕዝቡን ከግብፅ ባወጣህ ጊዜ በዚህ ተራራ ላይ ለእግዚአብሔር ትገዛላችሁ አለ።
- ¹³ ፤ ሙሴም እግዚአብሔርን። እነሆ፥ እኔ ወደ እስራኤል ልጆች በመጣሁ ጊዜ። የአባቶቻችሁ አምላክ ወደ እናንተ ላከኝ ባልሁም ጊዜ። ስሙስ ማን ነው? ባሉኝ ጊዜ፥ ምን እላቸዋለሁ? አለው።
- ¹⁴ ፤ እግዚአብሔርም ሙሴን። <>እኔ ነኝ አለው፤ እንዲህ ለእስራኤል ልጆች። <>ወደ እናንተ ላከኝ ትላለህ አለው።
- ¹⁵ ፤ እግዚአብሔርም ደግሞ ሙሴን አለው። ለእስራኤል ልጆች እንዲህ ትላለህ። የአባቶቻችሁ አምላክ፥ የአብርሃም አምላክ የይስሐቅም አምላክ የያዕቆብም አምላክ እግዚአብሔር ወደ እናንተ ላከኝ፤ ይህ ለዘላለሙ ስሜ ነው፥ እስከ ልጅ ልጅ ድረስም መታሰቢያዬ ይህ ነው።
- ¹⁶ ፤ ሂድ የእስራኤልንም ሽማግሌዎች ሰብስብ። እግዚአብሔር የአባቶቻችሁ አምላክ የአብርሃም የይስሐቅም የያዕቆብም አምላክ። መንብኝትን ንብኝኋችሁ፥ በግብፅም የሚደረግባችሁን አየሁ፤
- ¹⁷ ፤ ከግብፅም መከራ ወደ ከነዓናውያን ወደ ኬጢያውያንም ወደ አሞራውያንም ወደ ፌርዛውያንም ወደ ኤዊያውያንም ወደ ያቡሳውያንም አገር ወተትና ማር ወደምታፌስስ አገር አወጣችኋለሁ አልሁ ብሎ ተገለጠልኝ በላቸው።
- ¹⁸ ፤ እነርሱም ቃልህን ይሰማሉ፤ አንተና የእስራኤል ሽማግሌዎች ወደ ግብፅ ንጉሥ ትገባላችሁ። የዕብራው*ያን* አምላክ እግዚአብሔር ተገለጠልን፤ አሁንም ለአምላካችን ለእግዚአብሔር እንሠዋ ዘንድ የሦስት ቀን መንገድ በምድረ በዳ እንሂድ ትሉታላችሁ።
- ¹⁹ ፤ ነገር ግን በጽኦ እጅ ካልሆነ በቀር ትሄዱ ዘንድ የግብፅ ንጉሥ እንደማይፈቅድላችሁ እኔ አውቃለሁ።
- ²⁰ ፤ እኔም እጀን እዘረ*ጋ*ለሁ፥ በማደርግባቸውም ተእምራቴ ሁሉ ግብፅን እመታለሁ፤ ከዚያም በኋላ ይለቅቃችኋል።
- ²¹ ፤ በግብፃው ያንም ፊት ለዚህ ሕዝብ ሞገስን እስጣለሁ፤ እንዲህም ይሆናል፤ በሄዳችሁ ጊዜ ባዶ እ**ኛ** ችሁን አትሄዱም፤
- ²² ፤ ነገር ግን እያንዳንዲቱ ሴት ከጎረቤትዋ በቤትዋም ካለችው ሴት የብር ዕቃ የወርቅ እቃ ልብስም ትለምናለች፤ በወንዶችና በሴቶች ልጆቻችሁ ላይ ታደርጉታላችሁ፤ ግብፃውያንንም ትበዙብዛላችሁ።

- **መ**ሴም መስሰ። እነሆ አያምኑኝም ቃሌንም አይሰሙም። እግዚአብሔር ከቶ አልተገለጠልሀም ይሉኛል አለ።
- ² ፤ እግዚአብሔርም። ይህች በእጅህ ያለችው ምንድር ናት? አለው። እርሱም። በትር ናት አለ።
- ³ ፤ ወደ መሬት ጣላት አለው፤ እርሱም በመሬት ጣላት፥ እባብም ሆነች፤ ሙሴም ከእርሷ ሸሽ።
- 4 -
- ⁵ ፤ እግዚአብሔርም ሙሴን። የአባቶ ቓቸው አምላክ፥ የአብርሃም አምላክ የይስሐቅም አምላክ የያዕቆብም አምላክ፥ እግዚአብሔር እንደ ተገለጠልህ እንዲያምኑ እጅህን ዘርግተህ ጅራትዋን ያዝ አለው። እጁንም ዘርግቶ ያዛት በእጁም ውስጥ በትር ሆነች።
- ⁶ ፤ እግዚአብሔርም ደግሞ። እጅህን ወደ ብብትህ እግባ አለው። እጁንም ወደ ብብቱ እገባት፤ ባወጣትም ጊዜ እነሆ÷ እጁ እንደ በረዶ ለምጽ ሆነች።
- ⁷ ፤ እርሱም። እጅህን ወደ ብብትህ መልስ አለው። እጁንም ወደ ብብቱ መለሳት፥ ከብብቱም ባወጣት ጊዜ እንሆ ተመልሳ ገላውን መስለች።
- ⁸ ፤ ደግሞም አለው። እንዲህም ይሆናል፤ ባያም*ኑ*ህ የፊተኛይቱንም ምልክት ነገር ባይሰሙ፥ የሁለተኛይቱን ምልክት ነገር ያምናሉ።
- ⁹ ፤ እንዲህም ይሆናል፤ እንዚህን ሁለት ምልክቶች ባያምኑ ቃልህንም ባይሰሙ፥ ከወንዙ ውኃን ውሰድ፥ በደረቁም መሬት ላይ አፍስሰው፤ ከወንዙም የወሰድኸው ውኃ በደረቁ መሬት ላይ ደም ይሆናል።
- ¹⁰ ፤ ሙሴም እግዚአብሔርን። ጌታ ሆይ፥ እኔ አጼ ኰልታፋ ምላሴም ጸያፍ የሆነ ሰው ነኝ፤ ትናንት ከትናንት ወዲያ ባሪያህንም ከተናገርኸኝ ጀምሮ አሌ ትብ ሰው አይደለሁም።
- ¹¹ ፤ እግዚአብሔርም። የሰውን አፍ የፈጠረ ማን ነው? ዲዳስ ደንቆሮስ የሚያይስ ዕውርስ ያደረገ ማን ነው? እኔ እግዚአብሔር አይደለሁምን?
- ¹² ፤ እንግዲህ አሁን ሂድ÷ እኔም ከአፍህ ጋር እሆናለው÷ የምትናገረውንም አስተምርሃለው አለው።
- ¹³ ፤ እርሱም። ጌታ ሆይ፥ በምትልከው ሰው እጅ ትልክ ዘንድ እለምንሃለሁ አለ።
- ¹⁴ ፤ የእግዚአብሔርም ቍጣ በሙሴ ላይ ነደደ እንዲህም አለ። ሌዋዊው ወንድምህ አሮን አለ አይደለምን? እርሱ ደህና እንዲናገር አውቃለሁ፤ እነሆም ደግሞ ሊገናኝህ ይመጣል፤ ባየህም ጊዜ በልቡ ደስ ይለዋል።
- ¹⁵ ፤ አንተም ትናገረዋለህ ቃሉንም በአፉ ታደርገዋለህ፤ እኔ ከአፍህና ከአፉ ጋር እሆናለሁ፥ የምታደርጉትንም አስተምራችኋላሁ።
- ¹⁶ ፤ እርሱ ስለ አንተ ከሕዝቡ *ጋ*ር ይናገራል፤ እንዲህም ይሆናል፤ እርሱ አፍ ይሆንልሃል አንተም በእግዚአብሔር ፋንታ ትሆንለታለህ።
- ¹⁷ ፤ ይህችንም ተአምራት የምታደርግባትን በትር በእጅህ ይዘሃት ሂድ።
- 18 ፲ ሙሴም ሂደ÷ ወደ አማቱ ወደ ዮቶር ተመለሰ። እስከ ዛሬ በሕይወት እንዳሉ አይ ዘንድ ተመልሼ ወደ ግብፅ ወደ ወንድሞቼ ልሂድ አለው። ዮቶርም ሙሴን። በስላም ሂድ አለው።
- ¹⁹ ፤ እግዚአብሔርም *ሙ*ሴን በምድያም። ነፍስህን የሚሹአት ሰዎች ሁሉ ሞተዋልና ተመልሰህ ወደ ግብፅ ሂድ አለው።
- ²⁰ ፤ ሙሴም ሚስቱንና ልጆቹን ወሰደ፥ በአህያ ላይም አስቀመጣቸው፥ ወደ ግብፅም አገር ተመለሰ፤ ሙሴም የእግዚአብሔርን በትር ይዞሄደ።
- ²¹ ፤ እግዚአብሔርም ሙሴን አለው። ወደ ግብፅ ስትመለስ በእጅህ ያደረግሁትን ተአምራት ሁሉ በፌርዖን ፊት ታደርገው ዘንድ ተመልከት፤ እኔ ግን ልቡን አጸናዋለሁት ሕዝቡንም አይለቅቅም።
- ²² ፤ ፌር*ዖንንም* ። እግዚአብሔር እንዲህ ይላል።
- ²³ ፤ እስራኤል የበኵር ልኟ ነው፤ ይገዛልኝ ዘንድ ልኟን ልቀቅ አልሁህ፤ አንተም ትለቅቀው ዘንድ እንቢ አልህ፤ እነሆ እኔ የበኵር ልኟህን እገድላለሁ ትለዋለህ።
- ²⁴ ፤ እንዲህም ሆነ፤ በመንገድ ላይ ባደረበት ስፍራ እግዚአብሔር ተገናኘው፥ ሊገድለውም **ፊለገ**።
- ²⁵ ፤ ሲፓራም ሚስቱ ባልጩት ወሰደች፥ የልጅዋንም ሸለፊት ገረዘች፥ ወደ እግሩም ጣለችው። እንተ ለእኔ የደም *ሙ* ሽራ ነህ አለች።
- ²⁶ ፤ ከእርሱም ፊቀቅ አለ። የዚያን ጊዜ። ስለ ግርዛቱ አንተ የደም *ሙ* ሽራ ነህ አለች።
- ²⁷ ፤ እግዚአብሔርም አሮንን። ሄደህ በምድረ በዓ *ሙ*ሴን ተገናኘው አለው፤ ሄዶም በእግዚአብሔር ተራራ

- ²⁸ ፤ ሙሴም **እግዚአብሔር በእርሱ ዘንድ የ**ላከውን ቃል ሁሉ ያዘዘውንም ተአምራት ሁሉ ለአሮን ተናገረው።
- ²⁹ ፤ ሙሴና አሮንም ሄዱ የእስራኤልንም ልጆች ሽ*ጣ*ግሌዎች ሁሉ ሰበሰቡ።
- ³⁰ ፤ አሮንም እግዚእብሔር ለ*ሙ*ሴ የነገረውን ቃል ሁሉ ተናገረ÷ ተአምራቱንም በሕዝቡ ፊት አደረገ።
- ³¹ ፤ ሕዝቡም አመኑ፤ እግዚአብሔርም የእስራኤልን ልጆች እንደ ገብኝ ጭንቀታቸውንም እንዳየ በሰሙ ጊዜ፥ አጉታበሱ ሰንዱም።

- በዚህም በኃላ ሙሴና አሮን መጥተው ፌርዖንን እንዲህ አሉት። የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል። በምድረ በዓ በዓል ያደርግልኝ ዘንድ ሕዝቤን ልቀቅ።
- ² ፤ ፌርዖንም። ቃሉን እሰማ ዘንድ እስራኤልንስ እለቅቅ ዘንድ እግዚአብሔር ማን ነው? እግዚአብሔርን አላውቅም÷ እስራኤልንም ደግሞ አልለቅቅም አለ።
- ³ ፤ እነርሱም ። የዕብራው ያን አምላክ ተገናኘን፤ ቸነራር ወይም ሰይፍ እንዳይጥልብን የሦስት *ቀን መንገ*ድ በምድረ በዓ እንድንሄድ÷ ለአምላካችን ለእግዚአብሔር እንድንሠዋ እንለምንሃለን አሉት ።
- ⁴ ፤ የግብፅ ንጉሥም ። አንተ *ሙ*ሴ አንተም አሮን፥ ሕዝቡን ለምን ሥራቸውን ታስተዋላችሁ? ወደ ተግባራችሁ ሂዱ አላቸው ።
- ⁵ ፤ ፌርዖንም። እነሆ የምድሩ ሕዝብ አሁን በዝቶአል፥ እናንተም ሥራቸውን ታስፌቱአቸዋላችሁ አለ።
- ⁶ ፤ ፌርዖንም በዚያን ቀን የሕዝቡን አስገባሪዎች ሹማምቶቹንም እንዲህ ሲል አዘዘ።
- ⁷ ፤ እንደ ወትሮው ለሙብ ሥራ ደግሞ ገለባ ለሕዝቡ አትስሙ፤ ነገር ግን እነርሱ ሄደው ገለባ ይሰብስቡ ።
- ⁸ ፤ ቀድሞ ያደርጉት የነበረውን የጡብ ቍጥር በእነርሱ ላይ አድርጉት፤ ምንም ከእርሱ አታጕድሉ፤ ሥራ ስልችተዋልና ስለዚህ። ለአምላካችን እንድንሰዋ እንሂድ እያሉ ይጮሻሉ።
- ⁹ ፤ እርሱንም ያደርጉ ዘንድ በሰዎች ላይ ሥራው ይክበድባቸው፤ ከንቱ ቃልም አያስቡ።
- ¹¹ ፤ እናንተ ሂ*ዱ*፥ ከምታገኙበትም ስፍራ ገለባ ሰብስቡ፤ ከሥራችሁ ግን ምንም አይጐድልም አሉአቸው ።
- ¹² ፤ ሕዝቡም ስለ ገለባ እብቅ ሊሰበስቡ በግብፅ ምድር ሁሉ ተበተ*ኑ* ።
- ¹³ ፤ አስገባሪዎቹም ። ገለባ ትቀበሉበት *እንደ ነበረ ጊዜ የቀን ሥራችሁን ጨርሱ እያ*ሉ አስቸኰሉአቸው ።
- ¹⁴ ፤ የፌርዖንም አስገባሪዎች። ቀድሞ ታደርጉ እንደ ነበራችሁ ትናንትናና ዛሬ የተቈጠረውን ጡብ ስለ ምን አትጨርሱም? እያሉ በእስራኤል ልጆች ላይ የተሾሙትን አለቆቹን ገረፉ።
- ¹⁵ ፤ የእስራኤል ልጆች አለቆችም ወደ ራር*ዖን መ*ጡ። ለምን በባሪያዎችህ እንዲህ ታደር*ጋ*ለህ?
- ¹⁶ ፤ ገለባ አይሰሙንም÷ የሙቡንም ሥራ እንድንሠራ ያዝዙናል፤ እነሆም ባሪያዎችህን ይገርፉናል፤ ግድፌቱ ግን በአንተ ሕዝብ ላይ ነው ብለው ጮች።
- ¹⁷ ፤ እርሱ ግን። ሰልችታች**ታል፥ ሰልችታች**ታል፤ ስለዚህም። እንሂድ ለእግዚአብሔርም እን**ሠ**ዋ ትላላችሁ።
- ¹⁸ ፤ አሁንም ሂዱ፥ ሥሩ፤ ገለባ አይሰጡአቸሁም፥ የጡቡን ቍጥር ግን ታመጣላቸሁ አላቸው።
- ¹⁹ ፤ የእስራኤልም ልጆች አለቆች። ዕለት ዕለት ከምትሰሩት ከጡቡ ቍጥር ምንም አታጕድሉ ባሉአቸው ጊዜ ነገሩ እንደ ከፋባቸው አዩ።
- ²⁰ ፤ ከራር*ዖንም ዘንድ* ሲወጡ *ሙ*ሴንና አሮንን በፊታቸው ቆመው ተገናኙአቸው።
- ²¹ ፤ እነርሱም ። በራርዖንና በባሪያዎቹ ፊት ሽታችንን አግምታችሁታልና፥ ይገድሉንም ዘንድ ሰይፍን በእጃቸው ሰጥታችኋቸዋልና እግዚአብሔር ይመልከታችሁ ይፍረድባችሁም እሉአቸው ።
- ²² ፤ ሙሴም ወደ እግዚአብሔር ተመለሰና። ጌታ ሆይ፥ ስለ ምን ይህን ሕዝብ አስከፋህ? ስለ ምንስ ላክኸኝ?
- ²³ ፤ በስምህ እናገር ዘንድ ወደ ፌርዖን ከገባሁ ወዲህ÷ ይህን ሕዝብ እስከፍቶ ቃልና፤ አንተም ሕዝብህን ከቶ አላ~~ዓ~~ንኸውም አለ።

- ለግዚአብሔርም ሙሴን አለው። በጸናቸ እጅ ይለቅቃቸኋልና፥ በጸናቸም እጅ ከምድሩ አስወጥቶ ይስድዳቸዋልና አሁን በፌርዖን የጣደርገውን ታያለህ።
- ³ ፤ ለአብርሃምም ለይስሐቅም ለያዕቆብም ሁሉ*ን* እንደሚችል አምላክ ተገለጥሁ፤ ነገር ግን ስሜ እግዚአብሔር አልታወቀላቸውም ነበር*።*
- ⁴ ፤ የተሰደዱባትንም ምድር÷ የእንግድነታቸውን የከነዓንን ምድር÷ አሰጣቸው ዘንድ ከአነርሱ ጋር ቃል ኪዳኔን አቆምሁ።
- ⁵ ፤ ደግሞ እኔ ግብፃውያን የገዙአቸውን የእስራኤልን ልጆች ልቅሶ ሰማሁ፤ ቃል ኪ*ዳ*ኔንም አሰብሁ።
- ⁶ ፤ ስለዚህም ለእስራኤል ልጆች እንዲህ በላቸው። እኔ እግዚአብሔር ነኝ፥ ከግብፃውያንም ባርነት አወጣችኃለሁ፥ ከተገዥነታቸውም አድናችኃለሁ፤ በተዘረጋ ክንድ በታላቅ ፍርድም እታደጋችኃለሁ፥
- ⁷ ፤ ለእኔም ሕዝብ እንድትሆኦ እቀበላቸ**ሷለሁ፥ አምላክም እሆናቸሷለሁ፤ እኔም ከግብ**ፃው*ያን* ባርነት ያወጣኃችሁ እግዚአብሔር እምላካችሁ እንደሆንሁ ታውቃላችሁ።
- ⁸ ፤ ለአብርሃምና ለይስሐቅ ለያዕቆብም እሰጣት ዘንድ ወደ ማልሁባት ምድር አገባች;አለሁ፤ እርስዋንም ርስት አድርጌ እሰጣች;አለሁ፤ እኔ እግዚአብሔር ታኝ።
- ⁹ ፤ ሙሴም ይህን ለእስራኤል ልጆች ተናገረ፤ እነርሱ ግን ከሰውነታቸው መጨነቅ ከከባዱም ሥራ የተነሣ ቃሉን አልሰሙትም።
- ¹⁰ ፤ እግዚአብሔርም *ሙ*ሴን እንዲህ ብሎ ተናገረው።
- ¹¹ ፤ ግባ፥ የእስራኤልንም ልጆች ከአገሩ ይለቅቅ ዘንድ ለግብፅ ንጉሥ ለፈር*ዖን ንገ*ር።
- ¹² ፲ ሙሴም በእግዚአብሔር ፊት። እነሆ የእስራኤል ልጆች አልሰሙኝም፤ እንዴትስ **ፈርዖን ይሰማ**ኛል? ይልቁንም እኔ ከንፌረ ቈላፍ ነኝ ብሎ ተናገረ።
- 13 ፤ እግዚአብሔርም ሙሴንና አሮንን ተናገራቸው፥ የግብፅ ንጉሥ ራርዖንም የእስራኤልን ልጆች ከግብፅ እንዲያወጣቸው ይነግሩት ዘንድ አዘዛቸው።
- ¹⁴ ፲ የአባታቸውም ቤት አለቆች እንዚህ ናቸው። የእስራኤል የበኵር ልጅ የሮቤል ልጆች፤ ሄኖኅ፥ ራሉስ፥ አስሮን፥ ከርሚ፤ እንዚህ የሮቤል ወገኖች ናቸው።
- ¹⁵ ፤ የስም*የን*ም ልጆች፤ ይሙኤል÷ *ያሚን*÷ ኦሃድ÷ *ያኪን*÷ ዶሐር÷ የከነዓናዊቱም ልጅ ሳኡል፤ እነዚህ የስም*የን* ወገኖች ናቸው።
- ¹⁶ ፤ እነዚህም እንደ ወገኖቻቸው የሌዊ ልጆች ስሞች ጌድሶን፥ ቀዓት፥ ሜራሪ ናቸው። የሌዊም የሕይወት ዘመን መቶ **ሥ**ላሳ ሰባት ዓመት ነው።
- ¹⁷ ፤ የጌድሶንም ልጆች እንደ ወገኖቻቸው ሎቤኒ፥ ሰሜሊ ናቸው።
- ¹⁸ ፲ የቀዓትም ልጆች እንበረም፥ ይስዓር፥ ኬብሮን፥ ዑዝኤል ናቸው፲ የቀዓትም የሕይወቱ ዘ*መን መ*ቶ ሠላሳ ሦስት ዓመት ነው።
- ¹⁹ ፤ የሜራሪ ልጆች ሞሖሊ÷ ሙሲ ናቸው። እነዚህ እንደ ትውልዓቸው የሌዊ ወገኖች ናቸው።
- ²⁰ ፤ እንበረምም የአሳቱን ልጅ **ዮካብድን አገባ፥ አሮንና ሙሴንም ወ**ለደችለት፤ የእንበረምም የሕይወቱ ዘመን መቶ **ሠ**ላሳ ሰባት ዓመት ነው።
- ²¹ ፤ የይስዓር ልጆች ቆሬ÷ ናፌግ÷ ዝክሪ ናቸው ።
- ²² ፤ የዑዝኤል ልጆች ሚሳኤል÷ ኤልዳፋን፥ ሥትሪ ናቸው።
- ²³ ፤ አሮንም የአሚናዳብን የነእሱንን እኅት ኤልሳቤጥን አገባ፥ እርስዋም ናዳብንና አብዮድን አልዓዛርንና ኢታምርን ወለደችለት።
- ²⁴ ፤ የቆሬ ልጆች እሴር÷ ሕልቃና÷ አብያሳፍ ናቸው፤ እነዚህ የቆሬ ልጆች ወገኖች ናቸው።
- ²⁵ ፤ የአሮንም ልጅ አልዓዛር ከፉትኤል ልጆች ሚስት አገባ÷ አርስዋም ፊንሐስን ወለደችለት። እንዚህ እንደ ወገኖቻቸው የሌዋውያን አባቶች አለቆች ናቸው።
- ²⁶ ፤ እንዚህ አሮንና ሙሴ እግዚአብሔር። ከግብፅ ምድር በየሠራዊቶቻቸው የእስራኤልን ልጆች አውጡ ያላቸው ናቸው።
- ²⁷ ፤ እንዚህ የእስራኤልን ልጆች ከግብፅ ያወጡ ዘንድ ከግብፅ ንጉሥ ከራር*ዖን ጋ*ር የተ*ነጋገሩ ናቸው* ፤ እንዚህ *ሙ*ሴና አሮን ናቸው።

- ²⁸ ፤ እግዚአብሔርም በግብፅ አገር *ሙ*ሴን በተናገረው ቀን እንዲህ ሆነ፤
- ²⁹ ፤ እግዚአብሔር *ሙ*ሴን። እኔ እግዚአብሔር ነኝ፤ እኔ የምነግርህን ሁሉ ለግብፅ ንጉሥ ለራር*ዖን ንገ*ር ብሎ ተናገረው።
- ³⁰ ፤ ሙሴም በእግዚአብሔር ፊት። እነሆ እኔ ከንፈረ ቈላፍ ነኝ፤ እንዴትስ ፈርዖን ይሰማኛል? አለ።

- <mark>ለ</mark>ግዚአብሔርም *ሙ*ሴን አለው። እይ÷ እኔ ለፈርዖን አምላክ አድርጌሃለሁ፤ ወንድምህም አሮን ነቢይ ይሆንልሃል።
- ² ፤ ያዘዝሁህን ነገር ሁሉ እንተ ትነግረዋለህ፤ ወንድምህም አሮን የእስራኤልን ልጆች ከአገሩ ይለቅቅ ዘንድ ከራር*ዮን ጋ*ር ይናገራል።
- ³ ፤ እኔም የፈር*ዖንን* ልብ አጸናለሁ፥ በግብፅ ምድርም ድንቄንና ተአምራቴን አበዛለሁ።
- ⁴ ፤ ፌርዖንም አይሰማችሁም፥ እ<u>ኛ</u>ንም በግብፅ ላይ አደርጋለሁ፥ ሥራዊቴንም የእስራኤልን ልጆች ሕዝቤን በታላቅ ፍርድ ከግብፅ አገር አወጣለሁ።
- ⁵ ፤ ግብፃው*ያን*ም÷ እጀን በግብፅ ላይ በዘረጋሁ ጊዜ÷ የእስራኤልንም ልጆች ከመካከላቸው ባወጣሁ ጊዜ÷ እኔ እግዚአብሔር እንደ ሆነሁ ያውቃሉ።
- ⁶ ፤ ሙሴና አሮንም እንዲህ አደረጉ፤ እግዚአብሔር እንዳዘዛቸው አደረጉ።
- ⁷ ፤ ፌር*ዖንን*ም በተናገፉት ጊዜ *ሙ*ሴ የሰማንያ ዓመት ሰው ነበረ÷ አሮንም የሰማንያ ሦስት ዓመት ሰው ነበረ።
- ⁸ ፤ እግዚአብሔርም *ሙ*ሴንና አሮንን እንዲህ ሲል ተናገራቸው።
- ⁹ ፤ ፌርዖን። ተአምራትን አሳዩኝ ሲላችሁ፥ አሮንን። በትርህን ወስደህ እባብ እንድትሆን በፌርዖን ፊት ጣላት በለው።
- ¹⁰ ፲ ሙሴና አሮንም ወደ ፌርዖን ገቡ፥ እግዚአብሔርም እንዳዘዛቸው እንዲሁ አደረጉ፲ አሮንም በትሩን በፌርዖንና በባሮቹ ፊት ጣለ፥ እባብም ሆነች።
- ¹¹ ፤ ራር*ዖንም ጠ*ቢባንንና መተተ**ኞችን ሐራ፤ የግብፅም ጠን**ቋዮች በአስ**ጣ**ታቸው እንዲሁ ደግሞ አደረጉ።
- ¹² ፤ እ*ያንዳንዳ*ቸውም በትራቸውን ጣሉ፥ እባበችም ሆኑ፤ የአሮን በትር ግን በትራቸውን ዋ_ጠች።
- ¹³ ፤ እግዚአብሔር እንደ ተናገረ÷ የፌርዖን ልብ ጸና÷ አልሰማቸውምም።
- ¹⁴ ፤ እግዚአብሔርም *ሙ*ሴን አለው። የፈርዖን ልብ ደነደነ÷ ሕዝቡንም ለመልቀቅ እንቢ አለ።
- ¹⁵ ፤ ማልደህ ወደ ፌርዖን ሂድ፤ እነሆ ወደ ውኃ ይወጣል÷ ትገናኘውም ዘንድ እንተ በወንዝ ዳር ትቆማለህ፤ አባብም ሆና የተለወጠቸውን በትር በእጅህ ትወስዳለህ።
- ¹⁶ ፤ እንዲህም ትለዋለህ። የዕብራውያን አምላክ እግዚአብሔር። በምድረ በዓ እንዲያገለግሉኝ ሕዝቤን ልቀቅ ብሎ ወደ አንተ ላከኝ፤ እንሆም እስከ ዛሬ አልሰማህም።
- ¹⁷ ፤ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል። እኔ እግዚአብሔር እንደ ሆንሁ በዚህ ታውቃለህ፤ እነሆ እኔ የወንዙን ውኃ በእጀ ባለቸው በትር እ*መ*ታለሁ፥ ውኃውም ተለውጦ ደም ይሆናል።
- ¹⁸ ፤ በወንዙም ያሉት ዓሦች ይሞታሉ÷ ወንዙም ይገጣል፤ ግብፃውያንም የወንዙን ውኃ ለመጠባት ይጠላሉ።
- ¹⁹ ፤ እግዚአብሔርም ሙሴን አለው። አሮንን። በትርህን ውስድ፥ ደምም እንዲሆኑ በግብፅ ውኆች በወንዞቻቸውም በመስኖቻቸውም በኩሬዎቻቸውም በውኃ ማከማቻዎቻቸውም ሁሉ ላይ እጅህን ዘርጋ በለው፤ በግብፅም አገር ሁሉ በእንጨት ዕቃና በድንጋይ ዕቃ ሁሉ ደም ይሆናል።
- ²⁰ ፤ ሙሴና አሮንም እግዚአብሔር እንዳዘዛቸው እንዲሁ አደረጉ፤ በትሩንም እነሣ፥ በፌርዖንና በባሪያዎቹም ፊት የወንዙን ውኃ መታ፤ የወንዙም ውኃ ሁሉ ተለውጦ ዴም ሆነ።
- ²¹ ፤ በወንዙም የነበሩ ዓሦች ሞቱ፤ ወንዙም ገማ÷ ግብፃው*ያ*ንም ከወንዙ ውኃ ይጠጡ ዘንድ አልቻሉም ደምም በግብፅ አገር ሁሉ ነበረ።
- ²² ፲ የግብፅም ጠንቋዮች በአስጣታቸው *እንዲ*ሁ አደረጉ፲ እግዚአብሔርም እንደተናገረ የፈርዖን ልብ ጸና፥ አልሰጣቸውምም።

- ²³ ፤ ፌር*ዖንም ተመ*ልሶ ወደ ቤቱ ገባ፥ ይህንም ደግሞ በልቡ አላኖረውም።
- ²⁴ ፤ ግብፃውያንም ሁሉ የወንዙን ውኃ ይጠጡ ዘንድ አልቻሉምና በወንዙ አጠገብ ውኃ ሊጠጡ ቆራሩ።
- ²⁵ ፤ እግዚአብሔርም ወንዙን ከመታ በኋላ ሰባት ቀን ተፈጸመ።

<mark>ለ</mark>ግዚአብሔርም *ሙ*ሴን ተናገረው። ወደ ፌርዖን ግባ እንዲህም በለው። እግዚአብሔር እንዲህ ይላል። ያገለግለኝ ዘንድ ሕዝቤን ልቀቅ።

- ² ፤ ለመልቀቅ እንቢ ብትል ግን እነሆ እኔ አገርህን ሁሉ በጓጕንቸሮች እመታለሁ፤
- ³ ፤ ወንዙም ጓጒንቸሮችን ያፈላል፥ ወጥተውም ወደ ቤትህ፥ ወደ *መኝታ* ቤትህ፥ ወደ አልጋህም፥ ወደ ባሪያዎችህም ቤት፥ በሕዝብህም ላይ፥ ወደ ምድጆችህም፥ ወደ ቡሃቃዎችህም ይገባሉ፤
- ⁵ ፤ እግዚአብሔርም ሙሴን አለው። አሮንን። በትርህን ይዘህ በወንዞቹና በመስኖቹ በውኃ ማከማቻዎቹም ላይ እጅህን ዘርጋ፥ በግብፅም አገር ላይ ጓጕንቸሮችን አውጣ በለው።
- ⁶ ፤ አሮንም በግብፅ ውኆች ላይ እጁን ዘረ*ጋ፤ ጓ*ጕንቸሮቹም ወጡ፥ የግብፅንም አገር ሸፊኦ።
- ⁷ ፤ ጠንቋዮችም በአስጣታቸው እንዲህ አደረጉ፥ በግብፅም አገር ላይ ጓጕንቸሮችን አወጡ።

- ¹⁰ ፤ ሙሴም። አምላካችንን እግዚአብሔርን የሚመስል እንደሌለ ታውቅ ዘንድ እንደ ቃልህ ይሁን።
- 12 ፲ ሙሴና አሮንም ከራርዖን ዘንድ ወጡ፤ ሙሴም በራርዖን ላይ ስላመጣቸው *ጓ*ጕንቸሮች ወደ እግዚአብሔር ጮኸ።
- ¹³ ፤ እግዚአብሔርም *ሙ*ሴ እንዳለ አደረገ፤ ጓጕንቸሮቹም ከቤት ከወጀድም ከሜዳም ሞቱ።
- ¹⁴ ፤ እንደ ክምርም አድርገው ሰበሰቡአቸው፤ ምድርም ገጣች።
- ¹⁵ ፤ ፌር*ዖን*ም ጸጥታ እንደሆነ ባየ ጊዜ ልቡን አደነደነ፤ እግዚአብሔርም እንደተናገረ አልሰማቸውም።
- ¹⁶ ፤ እግዚአብሔርም ሙሴን አለው። አሮንን። በትርህን ዘር*ጋ*፥ በግብፅም አገር ሁሉ ቅማል እንዲሆን የምድሩን ትቢያ ምታ በለው።
- ¹⁷ ፤ እንዲሁም አደረጉ፤ አሮንም እኟን ዘረጋ፥ በበትሩም የምድሩን ትቢ*ያ መቃው፥* በሰውና በእንስሳም ላይ ቅማል ሆነ፤ በግብፅ አገር ሁሉ የምድር ትቢ*ያ* ሁሉ ቅማል ሆነ።
- ¹⁹ ፤ ጠንቋዮችም ፌርዖንን። ይህስ የእግዚአብሔር ጣት ነው እሉት፤ የፌርዖን ልብ ግን ጸና፥ እግዚአብሔርም እንደ ተናገረ አልሰማቸውም።
- ²⁰ ፤ እግዚአብሔርም ሙሴን አለው። ማልደህ ተነሣ፥ በራርዖንም ፊት ቁም፤ እነሆ እርሱ ወደ ውኃ ይወርዳል፤ እንዲህም በለው። እግዚአብሔር እንዲህ ይላል። እንዲያገለግለኝ ሕዝቤን ልቀቅ።
- ²¹ ፤ ሕዝቤንም ባትለቅቅ÷ እነሆ በአንተ በባሪያዎችህም በሕዝብህም በቤቶችህም ላይ የዝንብ *መንጎች* እስድዳለሁ፤ የግብፃውያን ቤቶች የሚኖሩባትም ምድር ሁሉ በዝንብ መንጎች ይሞላሉ።
- ²² ፤ በዚያን ቀን በምድር መካከል እኔ እግዚአብሔር እንደሆንሁ ታውቅ ዘንድ፥ በዚያ የዝንብ መንጋ እንዳይሆን ሕዝቤ የሚቀመጥባትን የጌሤምን ምድር እለያለሁ።
- ²³ ፤ በሕዝቤና በሕዝብህ መካከል እለያለሁ፤ ይህም ተአምራት ነገ ይሆናል።
- ²⁴ ፤ እግዚአብሔርም እንዲሁ አደረገ፤ በፌርዖንም ቤት በባሪያዎቹም ቤቶ ች ውስጥ ብዙ የዝንብ መንጋ መጣ፤ በግብፅም አገር ሁሉ ላይ ከዝንቡ መንጋ የተነሣ ምድር ጠፋች።

- <mark>²⁶ ፤ ሙ</mark>ሴም። ለእግዚአብሔር ለአምላካችን የግብፃው*ያንን* ርኵስት እንስዋለንና እንዲህ ይደረግ ዘንድ አይገባም፤ እንሆ እኛ የግብፃው*ያንን* ርኵስት በፊታቸው ብን**ሥዋ አይወግሩንም**ን?
- ²⁷ ፤ እኛስ ለእግዚአብሔር ለአምላካችን እንሠዋ ዘንድ እንደሚያዝዘን የሦስት *ቀን መንገ*ድ ወደ ምድረ በዓ እንሄ~~ዓ~~ለን አለ።
- ²⁸ ፤ ሬርዖንም። ለእግዚአብሔር ለአምላካችሁ በምድረ በዓ ትሥዉ ዘንድ እለቅቃችኋለሁ፤ ነገር ግን ርቃችሁ አትሂዱ÷ ጸልዩልኝ አለ።
- ²⁹ ፲ ሙሴም። እነሆ ከአንተ ዘንድ እወጣለሁ÷ የዝንቡም *መንጎ*ች ከፌርዖን ከባሪያዎቹም ከሕዝቡም ነገ እንዲሄዱ ወደ እግዚአብሔር አጸልያለሁ፤ ነገር ግን ለእግዚአብሔር ይሠዋ ዘንድ ሕዝቡን እንዳይለቅቅ ፌርዖን እንደገና አያታልለን አለ።
- ³⁰ ፤ ሙሴም ከፊር*ዖን* ዘንድ ወጣ፥ ወደ እግዚአብሔርም ጸለየ።
- ³¹ ፤ እግዚአብሔርም ሙሴ እንዳለ አደረባ፤ የዝንቡንም መንጎች ከፌርዖን ከባሪያዎቹም ከህዝቡም አስነሣ፤ አንድ ስንኳ አልቀረም።
- ³² ፤ ፌርዖንም በዚህ ጊዜ ደግሞ ልቡን አደነደነ÷ ሕዝቡንም አልለቀቀም።

- <mark>ለ</mark>ግዚአብሔርም *ሙ*ሴን አለው። ወደ ፌርዖን ዘንድ ንብተህ ንገረው። የዕብራውያን አምላክ እግዚአብሔር አንዲህ ይላል። ያገለግሉኝ ዘንድ ሕዝቤን ልቀቅ።
- ² ፤ ልትለቅቃቸውም እንቢ ብትል ብትይዛቸውም÷
- ³ ፤ እነሆ የእግዚአብሔር እጅ በሜዳ ውስጥ ባሉት በከብቶ ችህ፥ በፌረሶችም በአህዮችም በግ*መ*ሎችም በበሬዎችም በበጎችም ላይ ትሆናለች፤ ብርቱ ቸነፌርም ይወርዳል።
- ⁴ ፤ እግዚአብሔርም በእስራኤልና በግብፅ ከብቶች መካከል ይለያል፤ ከእስራኤልም ልጆች ከብት አንዳች አይጠፋም።
- ⁵ ፤ እግዚአብሔርም ። ነገ እግዚአብሔር ይህን ነገር በምድር ላይ ያደርጋል ብሎ ጊዜን ወሰነ ።
- ⁶ ፤ እግዚአብሔርም *ያንን* ነገር በነጋው አደረገ፥ የግብፅም ከብት ሁሉ ሞተ፤ ከእስራኤል ልጆች ከብት ግን አንድ ስንኳ አልሞተም።
- ⁸ ፤ እግዚአብሔርም ሙሴንና አሮንን። እጃ ችሁን ሞልታችሁ ከምድጃ አመድ ውስዱ፥ ሙሴም በራርዖን ፊት ወደ ሰማይ ይበትነው።
- ⁹ ፤ እርሱም በግብፅ አገር ሁሉ ትቢያ ይሆናል፥ በግብፅም አገር ሁሉ በሰውና በእንስሳ ላይ ሻህኝ የ*ሚያመ*ጣ ቊስል ይሆናል አላቸው።
- ¹⁰ ፤ ከምድጃውም አመድ ወስደው በፌር*ዖን* ፊት ቆ*ሙ*፤ ሙሴም ወደ ሰማይ በተነው፥ በሰውና በእንስሳም ላይ ሻህኝ የሚያወጣ ቊስል ሆነ።
- ¹¹ ፤ ጠንቋዮችም ቊስል ስለ ነበረባቸው በሙሴ ፊት መቆም አልቻሉም፤ ቊስል በጠንቋዮችና በግብፃ*ያን* ሁሉ ላይ ነበረና።
- ¹² ፤ እግዚአብሔርም የራር*ዖንን* ልብ አጸና፤ እግዚአብሔር ለ*ሙ*ሴ እንደተናገረው አልሰማቸውም።
- 13 ፤ እግዚአብሔርም ሙሴን አለው። ማልደህ ተነሣ፥ በፌርኦንም ፊት ቆመህ በለው። የዕብራውያን አምላክ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል። እንዲያገለግሉኝ ሕዝቤን ልቀቅ።
- ¹⁴ ፤ በምድር ሁሉ እንደ እኔ ያለ እንደሌለ ታውቅ ዘንድ በሰውነትህ በባሪያዎችህም በሕዝብህም ላይ *መቅሠፍቴን* ሁሉ አሁን እልካለሁ።
- ¹⁵ ፤ አሁን እ<u>ጀ</u>ን ዘርግቼ አንተን ሕዝብህንም በቸነራር በመታሁህ ነበር፥ አንተም ከምድር በጠፋህ ነበር፤
- ¹⁶ ፤ ነገር ግን ኃይሌን እገልጥብህ ዘንድ ስሜም በምድር ሁሉ ላይ ይነገር ዘንድ ስለዚህ አስነሥቼሃለሁ።
- ¹⁷ ፤ እንዳትለቅቃቸው ገና በሕዝቤ ላይ ትታበያለህን?
- ¹⁸ ፤ እነሆ ነገ በዚህ ጊዜ÷ ከተመሰረተች ጀምሮ እስከ ዛሬ ድረስ እንደ እርሱ ያለ በግብፅ ሆኖ የማያውቅ÷ እጅግ

ታላቅ በረዶ አዘንብብሃለሁ።

- ¹⁹ ፤ በሜዳ የተገኘ ወደ ቤት ያልገባ ሰውና እንስሳ ሁሉ በረዶ ወርዶበት ይሞታልና አሁን እንግዲህ ላክ፥ ከብቶ ችህንም በሜዳም ያለህን ሁሉ አስቸኵል።
- ²⁰ ፤ ከ**ፈር**ዖንም ባሪያዎች የእግዚአብሔርን ቃል የፌራ ባሪያዎቹንና ከብቶቹን ወደ ቤቶቹ አሸሽ፤
- ²¹ ፤ የእግዚአብሔርንም ቃል ያላሰበ ባሪያዎቹንና ከብቶቹን በሜዳ ተወ።
- ²² ፤ እግዚአብሔርም ሙሴን። በግብፅ አገር በሰው በእንስሳም በእርሻም ቡቃያ ሁሉ ላይ፥ በግብፅ አገር ሁሉ በረዶ ይሆን ዘንድ እጅህን ወደ ሰማይ ዘርጋ አለው።
- ²³ ፤ ሙሴም በትሩን ወደ ሰማይ ዘረጋ፤ እግዚአብሔርም ነሳድንድና በረዶ ላከ፥ እሳትም ወደ ምድር ወረደ፤ እግዚአብሔርም በግብፅ አገር ላይ በረዶ አዘነበ።
- ²⁴ ፤ በረዶም ነበረ፥ በበረዶውም *መ*ካከል እሳት ይቃጠል ነበር፥ በረዶውም በግብፅ እገር ሁሉ ሕዝብ ከሆነ ጀምሮ እንደ እርሱ ያልሆነ እጅግ ታላቅ ነበረ።
- ²⁵ ፤ በረዶውም በግብፅ አገር ሁሉ በሜ*ዳ ያ*ለውን ሁሉ ሰውንና እንስሳን *መታ* ፤ በረዶውም የእርሻን ቡቃያ ሁሉ መታ÷ የእገሩንም ዛፍ ሁሉ ሰበረ።
- ²⁶ ፤ የእስራኤል ልጆች ተቀምጠው በነበሩባት በጌሤም አገር ብቻ በረዶ አልወረደም።
- ²⁷ ፲ ፌርዖንም ልኮ ሙሴንና አሮንን ጠራ። በዚህ ጊዜ በደልሁ፤ እግዚአብሔር ጻድቅ ነው፥ እኔና ሕዝቤም ኃጢያተኞች ነን።
- ²⁸ ፤ የአምላክ ነሳድጓድ በረዶውም በዝቶአልና ወደ እግዚአብሔር ጸልዩ፤ አለቅቃችሁማለሁ፥ ከዚያም በኋላ በዚህ አትቀመጡም አላቸው።
- ²⁹ ፤ ሙሴም። ከከተማ በወጣሁ ጊዜ እጀን ወደ እግዚአብሔር እዘረጋለሁ፤ ምድሪቱ ለእግዚአብሔር እንደሆነች ታውቅ ዘንድ ነሳድጓዱ ይቀራል፥ በረዶውም ደግሞ አይወርድም።
- ³⁰ ፲ ነገር ግን አንተና ባሪያዎችህ አምላክን እግዚአብሔርን ገና እንደ**ጣ**ት**ፈሩ አውቃ**ለሁ አለው።
- ³¹ ፤ ንብሱ እሸቶ ተልባውም ኣፍርቶ ነበርና ተልባና ንብሱ ተመታ።
- ³² ፤ ስንዴውና አቜው ግን ጊዜው ገና ነበርና አልተ*መታ*ም።
- ³³ ፲ ሙሴም ከፌር*ዖን* ዘንድ ከከተጣ ወጣ፥ እ*ጇንም ወደ እግዚአብሔር ዘረጋ፤ ነጎድጓዱም በረዶውም ተቋረ*ጠ፥ ዝናቡም በምድር ላይ አልፌሰሰም።
- ³⁴ ፲ ፌር*ዖንም ዝና*ቡ በረዶውም **ነ**ሳድጓዱም እንደ ተቋረጠባየ ጊዜ ኃጢያትን ጨመረ፥ እርሱና ባሪያዎቹም ልባቸውን አደነደኦ።
- ³⁵ ፲ የፌር*ዖን*ም ልብ ጸና፲ እግዚአብሔርም በሙሴ አፍ እንደተናገር የእስራኤልን ልጆች አልለቀቀም።

ምዕራፍ 10

See v2]

- ² ፤ እግዚአብሔርም ሙሴን። እኔ እግዚአብሔር እንደ ሆንሁ ታውቁ ዘንድ በግብፃውያን ያደረግሁትን ነገር ያደረግሁባቸውንም ተአምራቱን በልጅህ በልጅ ልጅህም ጆሮች ትነግር ዘንድ፥ ይህችንም ተአምራቱን በመካከላቸው አደረግ ዘንድ የእርሱን የባሪያዎቹንም ልብ አደንድፕአለሁና ወደ ፌርዖን ግባ አለው።
- ³ ፤ ሙሴም አሮንም ወደ ራርዖን ገቡ÷ አሉትም። የዕብራው*ያ*ን አምላክ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል። በፊቴ ለመዋረድ እስከ መቼ እንቢ ትላለህ? ያገለግሉኝ ዘንድ ሕዝቤን ልቀቅ።
- ⁴ ፤ ሕዝቤን ለመልቀቅ እንቢ ብትል ግን÷ እነሆ ነገ በእገርህ አንበጣዎችን አመጣለሁ፤
- ⁵ ፤ የምድሩንም ፊት ይሸፍኦታልና ምድሩን ለማየት አይቻልም፤ ከበረዶውም አምልጦ የተረፊላችሁን ትርፍ ይበሉታል÷ ያደገላችሁንም የእርሻውን ዛፍ ሁሉ ይበሉታል፤
- ⁶ ፤ ቤቶ ችህም የባሪያዎ ችህም ሁሉ ቤቶ ች የግብፃውያንም ሁሉ ቤቶ ች በእነርሱ ይሞላል፤ አባቶ ችህ የአባቶ ችህም አባቶ ች በምድር ላይ ከተቀመጡበት ቀን ጀምሮ እስከዚህ ቀን ድረስ እንደ እርሱ ያለ ያላዩት ነው። ተመልሶም ከፌርዖን ዘንድ ወጣ።
- ⁷ ፤ የፌርዖንም ባሪያዎች። ይህ ሰው እስከ መቼ ዕንቅፋት ይሆንብናል? አምላካቸውን እግዚአብሔርን ያገለግሉት ዘንድ ሰዎችን ልቀቅ ግብፅስ እንደ ጠፋች ገና አታውቅምን? አሉት።

- ⁸ ፤ ፌር*ዖንም ሙሴንና* አሮ*ንን መ*ልሶ አስመጣቸው። ሂዱ÷ አምላካችሁን እግዚአብሔርን አገልግሉ፤ ነገር ግን *የሚሄዱ*ት እነጣን ናቸው? አላቸው።
- ⁹ ፤ ሙሴም። እኛ እንሄዳለን÷ የእግዚአብሔር በዓል ሆኖልናልና ታናናሾቻችንና ሽማግሌዎቻችን ወንዶችና ሴቶች ልጆቻችንም በጎቻችንና ከብቶቻችንም ከእኛ ጋር ይሄዳሉ እለ።
- ¹⁰ ፲ ፌርዖንም። እናንተን ከልጆቻችሁ ጋር ስለቅቅ እግዚአብሔር ከእናንተ ጋር ይሁን፤ ነገር ግን ክፉ ነገር በፌታችሁ እንደሚሆን ተመልከቱ።
- ¹¹ ፤ እንዲህም አይይደለም፤ እናንተ ወንዶቹ ሂዱ፥ ይህን ፌልጋች;ኔልና እግዚአብሔርን አገልግሉ አላቸው። ከፌርዖንም ፊት አባረሩአቸው።
- 12 ፤ እግዚአብሔርም ሙሴን። በግብፅ አገር ላይ እንዲወጡ፥ ከበረዶውም የተረራውን የምድርን ቡቃያ ሁሉ እንዲበሉ፥ ስለ አንበጣዎች በግብፅ አገር ላይ እጅህን ዘርጋ አለው።
- 13 ፤ ሙሴም በግብፅ አገር ላይ በትሩን ዘረጋ፥ እግዚአብሔርም የምሥራቅን ነፋስ ያን ቀን ሁሉ ሌሊቱን ሁሉ አመባ፤ ማለዓም በሆነ ጊዜ የምሥራቁ ነፋስ አንበጣዎቹን አመጣ።
- ¹⁴ ፤ አንበጣዎችም በግብፅ አገር ሁሉ ላይ ወጡ፥ በግብፅም ዳርቻ ሁሉ ላይ ተቀመጡ፤ እጅግም ብዙ ነበሩ፤ ይህንም የሚያህል አንበጣ በፊት እልነበረም፥ ወደ ፊትም ደግሞ እንደ እርሱ አይሆንም።
- ¹⁵ ፲ የምድሩንም ፊት ፊጽመው ሽፊኦት አገሪቱም ጨለመች፤ የአገሪቱን ቡቃያ ሁሉ በረዶውም የተወውን በዛፉ የነበረውን ፍሬ ሁሉ በሉ፤ ለምለም ነገር ዛፍም የምድር ሣርም በግብፅ አገር ሁሉ አልቀረም።
- ¹⁶ ፤ ፌር*ዖንም ሙ*ሴንና አሮንን በፍ**ጥነት ጠራ። አምላካች**ሁን እግዚአብሔርን እናንተንም በደልሁ፤
- ¹⁷ ፤ አሁን እንግዲህ በዚህ ጊዜ ብቻ ኃጢአቴን ይቅር በሎኝ፥ ይህንም ሞት ብቻ ከእኔ ያነሣልኝ ዘንድ አምላካችሁን እግዚአብሔርን ለምኦ አላቸው።
- ¹⁸ ፤ ሙሴም ከፈርዖን ፊት ወጣ፥ ወደ እግዚአብሔርም ለመነ።
- ¹⁹ ፤ እግዚአብሔርም ከምዕራብ ዐውሎ ሃፋሱን አስወገደ÷ አንበጣዎችንም ወስዶ በኤርትራ ባሕር ውስጥ ጣላቸው፤ አንድ አንበጣም በግብፅ ዳርቻ ሁሉ አልቀረም።
- ²⁰ ፤ እግዚአብሔር የራርዖንን ልብ አጸና የእስራኤልንም ልጆች አልለቀቀም።
- ²¹ ፤ እግዚአብሔርም ሙሴን። እጅህን ወደ ሰማይ ዘርጋ፥ በግብፅም አገር ላይ ሰው የሚዳስሰው ፅኦ ጨለማ ይሁን አለው።
- <mark>²² ፤ ሙ</mark>ሴም እጁን ወደ ሰማይ ዘረ*ጋ*፥ በግብፅም አገር ሁሉ ላይ ፅኦ ጨለማ ሦስት ቀን ሆነ፤
- ²³ ፤ *ጣን*ም ወንድ*ሙን* አላየም፥ ሦስት ቀንም ሙሉ ከስፍራው ጣንም አልተነሣም፤ ለእስራኤል ልጆች ሁሉ ግን በተቀመጡበት ስፍራ ብርሃን ነበራቸው።
- ²⁴ ፤ ፌርዖንም ሙሴን ጠርቶ ። ሂዱ÷ እግዚአብሔርን አገልግሉ፤ ነገር ግን በጎቻችሁንና ከብቶቻችሁን ተዉ፤ ልጆቻችሁ ደግሞ ከእናንተ ጋር ይሂዱ አለው።
- ²⁵ ፤ ሙሴም። አንተ ደግሞ ለአምላካችን ለ**እግዚአብሔር የምን**ሠዋው *መሥ*ዋዕትንና የሚቃጠል መሥዋዕትን ትስጠናለህ።
- ²⁶ ፤ አምላካችንን እግዚአብሔርን ለማገልገል ከእነርሱ እንወስዳለንና ከብቶቻችን ከእኛ ጋር ይሄዳሉ÷ አንድ ስኮናም አይቀርም፤ አምላካችን የምናገለግለው ምን እንደሆነ ከዚያ እስክንደርስ እናውቅም አለ።
- ²⁷ ፤ እግዚአብሔር የራር*ዖንን* ልብ አጸና፥ ሊለቅቃቸውም አልወደደም።
- ²⁹ ፤ ሙሴም። እንደ ተናገርህ ይሁን፤ ፊትህን እንደ ገና አላይም አለ።

- ለግዚአብሔርም ሙሴን። በፌርዖንና በግብፅ ላይ ገና አንዲት መቅስፍት አመጣለሁ፥ ከዚያ ወዲያም ይለቅቃችኋል፤ ሲለቅቃችሁም አባርሮ ይስድዳችኋል።
- ² ፤ ወንዱ ከወዳጁ ሴቲቱም ከወዳጅዋ የብርና የወርቅ ዕቃ ይሹ ዘንድ በሕዝቡ ጆሮ ተናገር አለው።
- ³ ፤ እግዚአብሔርም በግብፃውያን ፊት ለሕዝቡ ሞገስን ሰሐው*። ሙ*ሴም በፊር*ዖን* ባሪያዎችና በሕዝቡ ፊት በግብፅ አገር እጅግ የከበረ ሰው ነበረ*።*

- ⁴ ፤ ሙሴም አለ። እግዚአብሔር እንዲህ ይላል። በእኩል ሌሊት *እኔ* በግብፅ መካከል እወጣለሁ፤
- ⁵ ፤ በግብፅም አገር ያለ በኵር ሁሉ÷ በዙፋኦ ከሚቀመጠው ከፌርዖን በኵር ጀምሮ በወፍጮ እግር እስካለችው እስከ ባሪያይቱ በኵር ድረስ÷ የከብቱም በኵር ሁሉ ይሞታል።
- ⁶ ፤ በግብፅም አገር ሁሉ አስቀድሞ እንደ እርሱ ያልሆነ ኃላም ደግሞ የማይሆን ታላቅ ጩኸት ይሆናል።
- ⁷ ፤ እግዚአብሔር ግን በግብፃው*ያን*ና በእስራኤል መካከል እንዲለይ እንድታውቁ በእስራኤል ልጆች መካከል ከሰው ጀምሮ እስከ እንስሳ ድረስ ውሻ ምላሱን አያንቀሳቅስባቸውም።
- ⁸ ፤ እነዚህም ባሪያዎችህ ሁሉ ። አንተ ውጣ የሚከተሉህም ሕዝብ ሁሉ ይውጡ እያሉ ወደ እኔ ይወርዳሉ÷ ለእኔም ይሰግዳሉ፤ ከዚያም በኋላ እወጣለሁ። ሙሴም በጽኑ ቁጣ ከራር*Pን* ዘንድ ወጣ።
- ¹⁰ ፤ ሙሴና አሮንም እንዚህን ተአምራቶች ሁሉ በፌርዖን ፊት አደረጉ፤ እግዚአብሔር የፌርዖንን ልብ አጸና፥ የእስራኤልንም ልጆች ከአገሩ አልለቀቀም።

- <mark>ለ</mark>ግዚአብሔርም በግብፅ አገር *ሙ*ሴንና አሮንን እንዲህ ብሎ ተናገራቸው።
- ² ፤ ይህ ወር የወሮች *መጀመሪያ* ይሁናችሁ፤ የዓመቱም *መጀመሪያ* ወር ይሁናችሁ።
- ³ ፤ ለእስራኤል ልጆች ሁሉ ተናገሩ፥ በሉአቸውም። በዚህ ወር በአሥረኛው ቀን ሰው ሁሉ ለአባቱ ቤት አንድ ጠቦት፥ ለአንድ ቤትም አንድ ጠቦት ይውሰድ።
- ⁴ ፤ የቤቱ ሰዎች ቊጥርም ለጠበቱ የማይበቃ ቢሆን እርሱና ለቤቱ የቀረበው ጎረቤቱ እንደ ነፍሶቻቸው ቊጥር አንድ ጠቦት ይውሰድ፤ እ*ያንዳንዱም እን*ደሚበላው *መ*ጠን ከጠቦቱ ይካራሉ።

- ⁷ ፤ ከደ*ሙ*ም ወስደው በሚበሉበት ቤት ሁለቱን *መቃን*ና ጉበኑን ይቅቡት ።
- ⁸ ፤ በእሳት የተጠበሰውን ሥጋውንና ቂጣውን እንጀራ በዚያች ሌሊት ይብሉ፤ ከመራራ ቅጠል ጋር ይበሉ*ታ*ል።
- ⁹ ፤ ጥሬውን በውኃም የበሰለውን አትብሉ፥ ነገር ግን ከራሱ ከጭኦ ከሆድ ዕቃው *ጋ*ር በእሳት የተጠበሰውን ብሉት።
- ¹⁰ ፤ ከእርሱም እስከ ጥዋት አንዳች አታስቀሩ፤ እስከ ጥዋትም የቀረውን በእሳት አቃጥሉት ።
- ¹¹ ፤ ወገቦቻችሁን ታጥቃችሁ፥ ጫጣችሁን በእግራችሁ፥ በትራችሁንም በእጃችሁ አድርጋችሁ እንዲህ ብሉት፥ **ፊጥናችሁም ትበሉታላችህ፤ እርሱ የእግዚአብሔር ፋሲ**ካ ነው።
- ¹² ፤ እኔም በዚያች ሌሊት በግብፅ አገር አልፋለሁ፥ በግብፅም አገር ከሰው እስከ እንስሳ ድረስ በኵርን ሁሉ እገድላለሁ፤ በግብፅም አማልክት ሁሉ ላይ አፌርድባቸዋለሁ፤ እኔ እግዚአብሔር ነኝ።
- ¹³ ፲ ደሙም ባላቸ**ታብት ቤቶች ምልክት ይሆንላ**ቸኋል፤ ደሙንም ባየሁ ጊዜ ከእናንተ አልፋለሁ፤ እኔም የግብፅን አገር በመታሁ ጊዜ መቅሰፍቱ ለጥፋት አይመጣባቸ**ሁም**።
- ¹⁴ ፤ ይህም ቀን መታሰቢያ ይሁናችሁ፥ ለእግዚአብሔርም በዓል ታደርጉታላችሁ፤ ለልጅ ልጃችሁ ሥርዓት ሆኖ ለዘላለም ታደርጉታላችሁ።
- ¹⁵ ፤ ሰባት ቀን ቂጣ እንጀራ ትበላላችሁ፤ በመጀመሪያም ቀን እርሾውን ከቤታችሁ ታወጣላችሁ፤ ከመጀመሪያውም ቀን እንሥቶ እስከ ሰባተኛው ቀን እርሾ ያለበትን እንጀራ የሚበላ ነፍስ ከእስራኤል ተለይቶ ይጥፋ።
- ¹⁶ ፤ በመጀመሪያውም ቀን የተቀደሰ ጉባኤ እንዲሁም በሰባተኛውም ቀን የተቀደሰ ጉባኤ ይሆንላችኋል። ከሚበላው በቀር በእነርሱም ምንም አትሥሩም፥ ይህንም ብቻ ታደርጉታላችሁ።
- ¹⁷ ፤ በዚህም ቀን ሥራዊታችሁን ከግብፅ አገር አውጥቼአለሁና የቂጣውንም በዓል ጠብቁት፤ እንግዲህ ይህን ቀን ለልጅ ልኛችሁ ለዘላለም ሥርዓት ትጠብቃላችሁ።
- ¹⁸ ፤ በመጀመሪያውም ወር በአሥራ እራተኛው ቀን በመሽ ጊዜ ከወሩም እስከ ሀያ አንድ ቀን በመሽ ጊዜ የቂጣ እንጀራ ትበላላችሁ።

- ¹⁹ ፤ ሰባት ቀን በቤታችሁ እርሾ አይገኝ፤ እርሾ ያለበትንም እንጀራ የሚበላ ነፍስ፥ ከመጻተኛው ጀምሮ እስከ አገር ልጁ ድረስ፥ ከእስራኤል ማኅበር ተለይቶ ይጥፋ።
- ²⁰ ፤ እርሾ ያለበትን ምንም አትብሉ፥ በቤቶቻችሁም ሁሉ ውስ**ጥ ቂጣ እን**ጀራ ብሉ ፡፡
- ²¹ ፤ ሙሴም የእስራኤልን ሽማግሌዎች ጠርቶ አላቸው። በየቤታችሁ ጠቦት ምረጡ፥ ወስዳችሁም ለፋሲካ እረዱት።
- ²² ፤ ከሂሶጵ ቅጠልም ጭብጥ ውስዱ፥ በዕቃ ውስጥ ባለውም ደም ንከሩት፥ በዕቃውም ውስጥ ካለው ደም ሁለቱን መቃኖችና ጉበኑን እርጩ፤ ከእናንተም አንድ ሰው ከቤቱ ደጅ እስኪነጋ ድረስ አይውጣ።
- ²³ ፤ እግዚአብሔር ግብፃው*ያ"ን*ን ይመታ ዘንድ ያልፋልና፤ ደ*ሙ"ን*ም በጉብኦና በሁለ*ቱ መቃኖች* ላይ ባየ ጊዜ እግዚአብሔር በደጁ ላይ ያልፋል÷ አጥራውም ይመታቸሁ ዘንድ ወደ ቤታቸሁ እንዲገባ አይተውም።

- ²⁶ ፤ እንዲህም ይሆናል፤ ልጆቻችሁ። ይህ አምልኮ ለእናንተ ምንድር ነው?
- ²⁷ ፤ ባሉአቸሁ ጊዜ÷ እናንተ። በግብፅ አገር በእስራኤል ልጆች ቤቶች ላይ አልፎ ግብፃዊያንን በመታ ጊዜ÷ ቤቶቻችንን ያማነ የእግዚአብሔር የማለፉ መሥዋዕት ይህች ናት ትሉአቸዋላችሁ።
- ²⁸ ፤ ሕዝቡም ተጎነበሰ ሰገደም። የእስራኤልም ልጆች ሄዱ÷ እንዲሁም አደረጉ፤ እግዚአብሔር ሙሴንና አሮንን እንዳዘዘ እንዲሁ አደረጉ።
- ²⁹ ፤ እንዲህም ሆነ፤ እኩል ሌሊት በሆነ ጊዜ እግዚአብሔር፥ በዙፋን ከተቀመጠው ከፌርዖን በኵር ጀምሮ በግዞት እስካሉት እስከ ምርኮኞቹ በኵር ድረስ፥ የግብፃው*ያንን* በግብፅ ምድር የተገኘውን በኵር ሁሉ፥ የእንስሳውንም በኵሮች ሁሉ መታ።
- ³⁰ ፤ ፌርዖንም ባሪያዎቹም ሁሉ ግብፃውያንም ሁሉ በሌሊት ተነሡ፤ የሞተ የሌለበት ቤት እልነበረምና በግብፅ ምድር ታላቅ ልቅሶ ሆነ።
- ³¹ ፤ ፌርዖንም ሙሴንና አሮንን በሌሊት ጠርቶ። እናንተ የእስራኤልም ልጆች ተነሡ፥ ከሕዝቤ መካከል ውጡ፤ ሂዱም፥ እንዳላችሁም እግዚአብሔርን አገልግሉ፤
- ³² ፤ እንዳላቸሁም መንጎቻቸሁንና ከብቶቻቸሁን ውስዱ፥ ሂዱም፥ እኔንም ደግሞ ባርኩኝ አለ።
- ³³ ፤ ግብፃው*ያን*ም ራጥነው ከምድሩ ይወጡ ዘንድ ሕዝቡን ያስቸ**ኵሉ**እቸው ነበር። ሁላችን እንሞታለን ብለዋልና።
- ³⁴ ፤ ሕዝቡም ሊ**ሑን ሳይቦካ ተ**ሸከሙ፥ ቡሃቃውንም በልብሳቸው ጠቅልለው በትከሻቸው ተሸከሙት።
- ³⁵ ፤ የእስራኤልም ልጆች *ሙ*ሴ እንዳዘዘ አደረጉ፥ ከግብፃው*ያን*ም የብርንና የወርቅን ዕቃ ልብስንም ለ*መኑ* ።
- ³⁶ ፤ እግዚአብሔርም ለሕዝቡ በግብፃው*ያን ፊት የፌ*ለጉትን እንዲሰጡአቸው ሞገስን ሰጠ። እነርሱም ግብፃው*ያንን* በዘበዙ።
- ³⁷ ፤ የእስራኤልም ልጆች ከራምሴ ተነሥተው ወደ ሱኮት ሄዱ፤ ከሕፃናቱም ሌላ ስድስት *መ*ቶ ሺህ ሰው የሚያህል እግረኛ ነበረ።
- ³⁸ ፤ ደግሞም ሌላ ብዙ ድብልቅ ሕዝብ *መን*ሳችና ላሞችም እ<u>ጅ</u>ግ ብዙም ከብቶች ከእነርሱ *ጋ*ር ወጡ።
- ³⁹ ፤ ከግብፅም ከአነርሱ ጋር ያወጡትን ሊጥ ጋገሩ፥ አልቦካም ነበርና ቂጣ እንጎቻ አደረጉት፤ ግብፃው*ያን* በመውጣት ስላስቸኰሉአቸው ይቈዩ ዘንድ አልተቻላቸውም፥ ስንቅም አላሰናዱም ነበር።
- ⁴⁰ ፤ የእስራኤልም ልጆች በግብፅ ምድር የተቀመጡት ዘመን አራት መቶ **ሠላሳ ዓመት** ነው።
- ⁴¹ ፤ እንዲህም ሆነ፤ አራት *መ*ቶ ሥላሳ ዓመት ከተፈጸመ በኋላ በዚ*ያ* ቀን የእግዚአብሔር ሥራዊት ሁሉ ከግብፅ ምድር ወጣ።
- ⁴² ፤ ይህች ሌሊት ከግብፅ ምድር ስላወጣቸው ለእግዚአብሔር የተጠበቀች ናት፤ ይህች ሌሊት በእስራኤል ልጆች ሁሉ ዘንድ እስከ ልጅ ልጃቸው ድረስ ለእግዚአብሔር የተጠበቀች ናት።
- ⁴³ ፤ እግዚአብሔርም *ሙ*ሴንና አሮንን አለ። ይህ የፋሲካ ሕግ ነው፤ ከእርሱ እንግዳ ሰው አይብላ።
- ⁴⁴ ፤ በብር የተገዛ ባሪያ ቢኖር ከተገረዘ በኋላ ከእርሱ ይብላ።
- ⁴⁵ ፤ መጻተኛና ም*ያ*ተኛ ግን ከእርሱ አይብሉ ።
- ⁴⁶ ፤ በአንድ ቤትም ይበላ፤ ከሥጋውም እንዳች ከቤት ወደ ሜ*ጻ* አታውሙ፤ አጥንትም አትስበሩበት።
- ⁴⁷ ፤ የእስራኤልም ጉባኤ ሁሉ ያድርጉት።

- ⁴⁸ ፤ እንግዳ ሰውም በመካከላችሁ ቢቀመጥ ለእግዚአብሔርም ፋሲካን ሊያደርግ ቢወድድ፥ አስቀድሞ ወንድ ሁሉ ይገረዝ፥ ከዚያም ወዲያ ይቅረብ ያድርግም፤ እንደ አገር ልጅም ይሆናል፤ ያልተገረዘ ሁሉ ግን ከእርሱ አይብላ።
- ⁴⁹ ፤ ለአገር ልጅ በእናንተ መካከልም ለሚቀመጡ እንግዶች አንድ ሥርዓት ይሆናል።
- ⁵⁰ ፤ የእስራኤልም ልጆች ሁሉ እንዲህ አደረጉ፤ እግዚአብሔር *ሙ*ሴንና አሮንን እንዳዘዘ እንዲሁ አደረጉ።
- ⁵¹ ፤ በዚያም ቀን እግዚአብሔር የእስራኤልን ልጆች ከሠራዊታቸው ጋር ከግብፅ ምድር አወጣ።

- **ለ**ግዚአብሔርም *ሙ*ሴን እንዲህ ብሎ ተናገርው።
- ² ፤ በእስራኤል ልጆች ዘንድ ከሰውም ከእንስሳም ማሕፀንን የሚከ~~ፈት በ~~ኵር ሁሉ ለእኔ ቀድስልኝ፤ የእኔ ነው።
- ³ ፤ ሙሴም ሕዝቡን አለ። ከባርነት ቤት ከግብፅ የወጣችሁበትን ይህን ቀን አስቡ፥ እግዚአብሔር ከዚህ ቦታ በብርቱ እጅ አውጥቶአችኋልና፤ ስለዚህ የቦካ እንጀራ አትብሉ።
- ⁴ ፤ እናንተ ዛሬ በአቢብ ወር ወጥታችጏል።
- ⁵ ፤ እግዚአብሔርም ለአንተ ይሰጣት ዘንድ ለአባቶ ችህ ወደ ማለላቸው፥ ወተትና ማር ወደምታፈስስ ምድር፥ ወደ ከነዓናውያን ወደ ኬጢያውያንም ወደ አሞራውያንም ወደ ኤዊያውያንም ወደ ኢያቡሳውያንም ምድር ባገባህ ጊዜ ይህችን አምልኮ በዚህ ወር ታደርጋለህ።
- ⁶ ፤ ሰባት ቀን ቂጣ እንጀራ ትበላለህ፥ በሰባተኛውም ቀን ለእግዚአብሔር በዓል ይሆናል።
- ⁷ ፤ ሰባት ቀንም ሙሉ ቂጣ እንጀራ ትበላለህ፥ በአንተም ዘንድ እርሾ ያለበት እንጀራ አይታይ፥ በድንበርህም ሁሉ እርሾ አይታይ።
- ⁸ ፤ በዚያም ቀን። ከግብፅ በወጣሁ ጊዜ እግዚአብሔር ስላደረገልኝ ነው ስትል ለልጅህ ትነግረዋለህ።
- ⁹ ፤ እግዚአብሔር በብርቱ እጅ ከግብፅ አውጥቶሃልና የእግዚአብሔር ሕግ በአፍህ ይሆን ዘንድ በእጅህ እንደ ምልክት በዓይኖችህም መካከል እንደ መታሰቢያ ይሁንልህ።
- ¹⁰ ፤ በዓመት በዓመት በወራቱ ይህችን ሥርዓት ጠብቃት።
- ¹¹ ፤ እግዚአብሔርም ለአንተ ለአባቶችህም እንደ ማለ ወደ ከነዓናው*ያን* ምድር ባገባህ ጊዜ፥ እርስዋንም በሰሐህ ጊዜ፥
- 12 ፲ ማሕፀንን የሚከፍተውን ሁሉ ለእግዚአብሔር ለይ፤ ከሚሆንልህ ከብት ሁሉ ተባት ሆኖ አስቀድሞ የተወለደው ለእግዚአብሔር ይሆናል።
- ¹³ ፤ የአህያውን በኵር በሐቦት ትዋጀዋለህ፥ ባትዋጀውም አንገቱን ትሰብረዋለህ፤ የሰውንም በኵር ሁሉ ከልጆችህ መካከል ትዋጀዋለህ።
- ¹⁴ ፤ እንዲህም ይሆናል፤ በሚመጣው ጊዜ ልጅህ። ይህ ምንድር ነው? ብሎ በጠየቀህ ጊዜ እንዲህ ትለዋለህ። እግዚአብሔር በብርቱ እጅ ከባርነት ቤት ከግብፅ ምድር አወጣን፤
- ¹⁵ ፤ ራርዖንም እንዳይሰድደን ልቡን ባጸና ጊዜ እግዚአብሔር ከሰው በኵር ጀምሮ እስከ እንስሳ በኵር ድረስ በግብፅ ምድር ያለውን በኵር ሁሉ ገደለ፤ ስለዚህ ወንድ ሆኖ ማሕፀንን የከራተውን ሁሉ ለእግዚአብሔር እሥዋለሁ÷ ነገር ግን የልጆቼን በኵር ሁሉ እዋጃለሁ።
- ¹⁶ ፤ እግዚአብሔርም በብርቱ እጅ ከግብፅ አውጥቶናልና በእጅህ እንደ ምልክት፥ በዓይኖችህም መካከል እንደ ተንመለመለ ነገር ይሁንልህ።
- ¹⁷ ፤ እንዲህም ሆነ፤ ሬርዖን ሕዝቡን በለቀቀ ጊዜ÷ ምንም ቅርብ ቢሆን እግዚአብሔር በፍልስጥኤማውያን ምድር መንገድ አልመራቸውም፤ እግዚአብሔር። ሕዝቡ ስልፉን ባየ ጊዜ እንዳይጸጽተው ወደ ግብፅም አንዳይመለስ ብሎአልና።
- ¹⁸ ፤ ነገር ግን እግዚአብሔር ሕዝቡን በዙሪያ *መንገ*ድ በኤርትራ ባሕር ባለቸው ምድረ በዓ መራቸው። የእስራኤልም ልጆች ከግብፅ ምድር ተሰልራው ወጡ።
- ¹⁹ ፲ ዮሴፍም። እግዚአብሔር ሳይኅበኛችሁ አይቀርም፥ አጥንቶቼንም ከዚህ ከእናንተ *ጋ*ር ታወጣላችሁ ብሎ የእስራኤልን ልጆች አምሎአቸው ነበርና *ሙ*ሴ የእርሱን አጥንቶች ከእርሱ ጋር ወሰደ።
- ²⁰ ፤ ከሱኮትም ተጓዙ÷ በምድረ በዳውም ዳር በኤታም ሰፈሩ።

- ²¹ ፤ በቀንና በሌሊትም ይሄ*ዱ* ዘንድ፥ *መንገ*ድ ሊያሳያቸው ቀን በደመና ዓምድ፥ ሊያበራላቸውም ሌሊት በእሳት ዓምድ እግዚአብሔር በፊታቸው ሄደ።
- ²² ፤ የደመና ዓምድ በቀን÷ የእሳት ዓምድ በሌሊት ከሕዝቡ ፊት ከቶ ፊቀቅ አላለም።

- **ለ**ግዚአብሔርም *ሙ*ሴን እንዲህ ብሎ ተናገረው።
- ² ፤ ተመልሰው በሚግዶልና በባሕር መካከል÷ በበኣልዛፎንም ፊት ለፊት ባለው በፊህሒሮት ፊት እንዲሰፍሩ ለእስራኤል ልጆች ተናገር፤ ከእርሱም አጠገብ በባሕር ዳር ትስፍራላችሁ።
- ⁴ ፤ እኔም የፌርዖንን ልብ አጸናለሁ፥ እርሱም ያባርራቸዋል፤ በፌርዖንና በሠራዊቱም ሁሉ ላይ ክብር አገኛለሁ፤ ግብፃውያንም እኔ እግዚአብሔር እንደ ሆንሁ ያውቃሉ። እንርሱም እንዲሁ አደረጉ።
- ⁵ ፤ ሕዝቡም እንደ ኰበለሉ ለግብፅ ንጉሥ ነገሩት፤ የፌርዖንና የባሪያዎቹም ልብ በሕዝቡ ላይ ተለወጠና። እንዳይገዛልን እስራኤልን የለቀቅነው ምን አድርገናል? አሉ።
- ⁶ ፤ ስረገላውንም አስና~~ዳ~~፥ ሕዝቡንም ከእርሱ ጋር ወሰደ፤
- ⁷ ፤ ስድስት መቶ የተመረጡ ሰረገሎችንም፥ የግብፅንም **ፈረሶች ሁሉ፥ በ**እ*ያንዳንዱ*ም ሰረገላ ሁሉ ላይ ሦስተኞችን ወሰደ።
- ⁸ ፤ እግዚአብሔርም የግብፅን ንጉሥ የፈርዖንን ልብ አጸና፥ እርሱም የእስራኤልን ልጆች አሳደደ፤ የእስራኤልም ልጆች ከፍ ባለች እጅ ወጡ።
- ⁹ ፤ ግብፃው*ያን*ም የፌርዖን ፌረሶች ሰረገሎቹም ፌረሰኞቹም ሥራዊቱም ሁሉ÷ አሳደዱአቸው፤ በባሕሩ ዳር በበኣልዛፎን ፊት ለፊት ባለው በፊυሒሮት አጠንብ ሰፍረው አገኙአቸው።
- ¹⁰ ፤ ፌርዖንም በቀረበ ጊዜ የእስራኤል ልጆች ዓይናቸውን እነሡ፥ እነሆም ግብፃው*ያን* በኃላቸው ገሥግስው ነበር፤ የእስራኤልም ልጆች እጅግ ፌሩ፥ ወደ እግዚአብሔርም ጮኹ።
- ¹¹ ፤ ሙሴንም። በግብፅ መቃብር ስላልኖረ በምድረ በዳ እንሞት ዘንድ አወጣሽንን? ከግብፅ ታወጣን ዘንድ ይህ ያደረግህብን ምንድር ነው?
- ¹² ፤ በምድረ በዳ ከምንሞት ብንገዛላቸው ይሻላልና። ተወን፥ ለግብፃው*ያን እንገዛ ብ*ለን በግብፅ ሳለን ያልንህ ቃል ይህ አይደለምን? አሉት።
- 13 ፤ ሙሴም ለሕዝቡ። አትፍሩ፥ ዛሬ የምታዩአቸውን ግብፃውያንን ለዘላለም አታዩአቸውምና ቁሙ፥ ዛሬ ለእናንተ የሚያደርጋትን የእግዚአብሔርን ማዳን እዩ።
- ¹⁴ ፤ እግዚአብሔር ስለ እናንተ ይዋጋል፥ እናንተም ዝም ትላላችሁ አላቸው ፡፡
- ¹⁵ ፤ እግዚአብሔርም *ሙ*ሴን አለው። ለምን ትጮኽብኛለህ? እንዲጓዙ ለእስራኤል ልጆች ንገር።
- ¹⁶ ፤ አንተም በትርህን አንሣ፥ እጅህንም በባሕሩ ላይ ዘርጋ፥ ክራለውም፤ የእስራኤልም ልጆች በባሕሩ ውስጥ በየብስ ያልፋሉ።
- ¹⁷ ፤ እነሆም እኔ የግብፃው*ያንን* ልብ አጸናለሁ፥ በኋላቸውም ይገባሉ፤ በፌር*ዖንና* በሠራዊቱም ሁሉ በሰረገሎቹም በፌረሰኞቹም ላይ ክብር አገኛለሁ።
- ¹⁸ ፤ ግብፃው ያንም በፌር ዖንና በሰረገሎቹ በፌረሰኞቹም ላይ ክብር ባገኘሁ ጊዜ እኔ እግዚአብሔር እንደ ሆንሁ የሙቀሉ።
- ¹⁹ ፤ በእስራኤልም ሥራዊት ፊት ይሄድ የነበረው የእግዚአብሔር መልአክ ፊቀቅ ብሎ በኋላቸው ሄደ፤ የደመናውም ዓምድ ከፊታቸው ፊቀቅ ብሎ በኋላቸው ቆመ÷
- ²⁰ ፤ በግብፃውያን ሰፊርና በእስራኤል ሰፊር መካከልም ገባ፤ በዚያም ደመናና ጨለማ ነበረ÷ በዚህ በኩል ግን ሌሊቱን አበራ፤ ሌሊቱንም ሁሉ እርስ በእርሳቸው አልተቃረቡም።
- ²¹ ፤ ሙሴም በባሕሩ ላይ እጁን ዘረጋ፤ እግዚአብሔርም ሌሊቱን ሁሉ ጽኦ የምሥራቅ ነፋስ አምጥቶ ባሕሩን አስወገደው÷ ባሕሩንም አደረቀው÷ ውኃውም ተከፈለ።
- ²² ፤ የእስራኤልም ልጆች በባሕሩ መካከል በየብስ ገቡ፤ ውኃውም በቀኛቸውና በግራቸው እንደ ግድግዳ ሆነላቸው።

- ²³ ፤ ግብፃው*ያን*ም፥ የራር*ዖን* ራረሶችና ሰረገሎች ራረሰኞቹም ሁሉ፥ እያሳደዱ በኃላቸው ወደ ባሕር *መ*ካከል ገቡ።
- ²⁴ ፤ ንጋትም በሆነ ጊዜ እግዚአብሔር በእሳትና በደመና ዓምድ ሆኖ የግብፃው*ያንን ሠራ*ዊት ተመለከተ፥ የግብፃው*ያንንም ሠራ*ዊት አወከ።
- ²⁵ ፲ የሰረገሎቹንም *መን*ኰራኵር አሰረ፥ ወደ ጭንቅም አገባቸው፤ ግብፃውያንም። እግዚአብሔር በግብፃውያን ላይ ይዋጋላቸዋልና ከእስራኤል ፊት እንሽሽ አሉ።
- ²⁷ ፤ ሙሴም እጁን በባሕሩ ላይ ዘረ*ጋ*፥ ባሕሩም *ማለዳ* ወደ መፍሰሱ ተመለሰ፤ ግብፃው*ያን*ም ከእርሱ ሸሹ፥ አግዚአብሔርም ግብፃው*ያንን* በባሕሩ መካከል ጣላቸው።
- ²⁸ ፤ ውኃውም ተመልሶ በኃላቸው ወደ ባሕር የገቡትን ሰረገሎችን ፌረሰኞችንም የፌር*ዖንንም ሠራ*ዊት ሁሉ ከደነ፤ ከእነርሱም እንድ ስንኳ አልቀረም።
- ²⁹ ፲ የእስራኤል ልጆች ግን በባሕሩ ውስጥ በየብስ ሄዱ፤ ውኆችም በቀኛቸውና በግራቸው እንደ ግድግዳ ሆኑላችው።
- ³⁰ ፤ እግዚአብሔር በዚ*ያን* ቀን እስራኤልን እንደዚህ ከግብፃው*ያን* እጅ አዳን፤ እስራኤልም የግብፃው*ያንን* ሬሳ
- ³¹ ፤ እስራኤልም እግዚአብሔር በግብፃውያን ላይ ያደረጋትን ታላቂቱን እጅ አዩ፥ ሕዝቡም እግዚአብሔርን ፌሩ፥ በእግዚአብሔርም በባሪያውም በሙሴ አመኑ።

- በዚያም ጊዜ ሙሴና የእስራኤል ልጆች ይህንን መዝሙር ለእግዚአብሔር ዘመሩ÷ እንዲህም ብለው ተናገሩ። በክብር ክፍ ክፍ ብሎአልና ለእግዚአብሔር እዘምራለሁ፤ ፌረሱንና ፌረስኛውን በባሕር ጣለ።
- ² ፤ ጕልበቴ ዝጣሬዬም እግዚአብሔር ነው፥ *መድኃኒቴ*ም ሆነልኝ፤ ይህ አምላቤ ነው አመሰግነውጣለሁ፥ የአባቴ አምላክ ነው ከፍ ከፍም አደርገዋለሁ።
- ³ ፤ እግዚአብሔር ተዋጊ ነው፥ ስሙም እግዚአብሔር ነው፥
- ⁴ ፤ የፌርዖንን ሰረገሎች ሥራዊቱንም በባሕር ጣላቸው፤ የተመረጡት ሦስተኞች በኤርትራ ባሕር ሰጠም።
- ⁵ ፤ ቀላያትም ከደኑአቸው፤ ወደ ባሕር ጥልቀት እንደ ድንጋይ ሰጠ**ሙ**።
- ⁶ ፤ አቤቱ፥ ቀኝህ በኃይል ከበረ፤ አቤቱ፥ ቀኝህ ጠላቱን አደቀቀ።
- ⁷ ፤ በክብርህም ብዛት የተነሡብህን አጠፋህ፤ ቍጣህን ስድደህ፥ እንደ **ገ**ለባም በላቸው።
- ⁸ ፤ በአፍንጫህ እስትንፋስ ውኆች ተከመሩ÷ ፈሳሾቹም እንደ ክምር ቆ*ሙ*፤ ሞገዱም በባሕር ውስጥ ረጋ።
- ⁹ ፤ ጠላትም። አሳድ<u>ኛ</u> እይዛቸዋለሁ፥ ምርኮም እካፈላለሁ፥ ነፍሴም ትጠግባቸዋለች፤ ሰይፌንም እመዝዛለሁ፥ እ<u>ጀ</u>ም ታጠፋቸዋለች አለ።
- ¹⁰ ፤ ነፋስህን እነ**ፊስህ፥ ባሕርም ከደናቸው፤ በኃይለኞች ው**ኆችም እንደ አረር ሰጠ**ሙ**።
- ¹¹ ፤ አቤቱ፥ በአማልክት መካከል እንደ እንተ ያለ ማን ነው? በምስጋና የተፌራህ፥ ድንቅንም የምታደርግ፥ በቅድስና የከበረ እንደ አንተ ያለ ማን ነው?
- 12 ፤ ቀኝህን ዘረ*ጋ*ህ÷ ምድርም ዋጠቻቸው።
- ¹³ ፤ በቸርነትህ የተቤዠሃቸውን ሕዝብህን መራህ፤ በኃይልህ ወደ ቅዱስ ማደሪያህ አገባሃቸው።
- ¹⁴ ፲ አሕዛብ ሰሙ፥ ተንቀጠቀጡም፤ በፍልስ**ጥ**ኤም የሚኖሩትን ምጥ ያዛቸው።
- ¹⁵ ፲ የዚ*ያ*ን ጊዜ የኤዶም አለቆች ደነገሑ፲ የሞአብን ኃያላን *መን*ቀጥቀጥ ያዛቸው፲ በከነዓን የሚኖሩ ሁሉ ቀለሑ።
- ¹⁶ ፤ አቤቱ፥ ሕዝብህ እስኪያልፍ ድረስ፥ የተቤተ ሽው ሕዝብ እስኪያልፍ ድረስ፥ ፍርሃትና ድንጋሔ ወደቀባቸው፤ በክንድህ ብርታት እንደ ድንጋይ ዝም አሉ።
- ¹⁷ ፤ አቤቱ፥ አንተ ታስገባቸዋለህ፥ በርስትህ ተራራም ትተክላቸዋለህ፥ አቤቱ፥ ለማደሪያህ ባደረግሽው ስፍራ፥ አቤቱ፥ እጆችህ ባዘጋጁት መቅደስ።

- ¹⁸ ፤ እግዚአብሔር ለዘላለ*ሙ* እስከ ፍጻሜ ይነግሣል።
- ¹⁹ ፤ የራርዖን ራረሶች ከሰረገሎቹ ከራረሰኞቹም ጋር ወደ ባሕር ገቡ÷ እግዚአብሔርም የባሕሩን ውኆች መለሰባቸው፤ የእስራኤል ልጆች ግን በባሕሩ መካከል በየብስ ሄዱ።
- ²⁰ ፤ የአሮን እኅት ነቢይቱ ማሪያምም ከበሮ በእጅዋ ወሰደች፤ ሴቶችም ሁሉ በከበሮና በዘፌን በኋላዋ ወጡ።
- ²¹ ፤ ማርያምም እየዘመረች መለስችላቸው። በክብር ከፍ ከፍ ብሎአልና ለእግዚአብሔር ዘምሩ፤ ፌረሱንና ፌረሰኛውን በባሕር ጣለ።
- ²² ፲ ሙሴም እስራኤልን ከኤርትራ ባሕር እስጓዘ÷ ወደ ሱርም ምድረ በዳ ወጡ፤ በምድረ በዳም ሦስት ቀን ሄዱ÷ ውኃም አላገኙም።
- ²³ ፤ ወደ ማራም በመጡ ጊዜ የማራ ውኃ መራራ ነበረና ሊጠጡ አልቻሉም፤ ስለዚህ የዚያ ስፍራ ስም ማራ ተብሎ ተጠራ።
- ²⁴ ፤ ሕዝቡም። ምን እንጠጣለን? ብለው በሙሴ ላይ አንጐራጐሩ።
- ²⁵ ፤ ሙሴም ወደ እግዚአብሔር ጮሽ፤ እግዚአብሔርም እንጨትን አሳየው፥ በውኃውም ላይ ጣለው፥ ውኃውም ጣፌጠ። በዚያም ሥርዓትንና ፍርድን አደረገላቸው፥ በዚያም ፌተናቸው፤
- ²⁶ ፤ እርሱም። እንተ የአምላክህን የእግዚአብሔርን ቃል አጥብቀህ ብትስማ፥ በፊቱም የሚበጀውን ብታደርግ፥ ትእዛዙንም ብታደምጥ፥ ሥርዓቱንም ሁሉ ብትሐብቅ፥ በግብፃውያን ላይ ያመጣሁትን በሽታ አላደርስብህም፤ እኔ ፊዋሽህ እግዚአብሔር ነኝና አለ።
- ²⁷ ፤ እነርሱም ወደ ኤሊም መጡ፥ በዚያም አሥራ ሁለት የውኃ ምንጮችና ሰባ የዘንባባ ዛፎች ነበሩባት፤ በዚያም በውኃው አጠገብ ሰፊሩ።

- በኤሊምም ተጓዙ÷ የእስራኤልም ልጆች ማኅበር ሁሉ ከግብፅ አገር ከወጡ በኋላ በሁለተኛው ወር ከወሩም በአሥራ አምስተኛው ቀን በኤሊምና በሲና መካከል ወዳለችው ወደ ሲን ምድረ በዓ መጡ።
- ² ፤ የእስራኤልም ልጆች *ማኅ*በር ሁሉ በምድረ በዳ በሙሴና በአሮን ላይ አንጐራጐሩ።
- ³ ፤ የእስራኤልም ልጆች። ይህን ጉባኤ ሁሉ በራብ ልትገድሉ እኛን ወደዚች ምድረ በዳ አውጥታችጏል፤ በሥጋው ምንቸት አጠገብ ተቀምጠን እንጀራ ስንበላ ስንጠግብ ሳለን በግብፅ ምድር በእግዚአብሔር እጅ ምነው በሞትን! አሉአቸው።
- ⁴ ፤ እግዚአብሔርም ሙሴን። በሕጌ ይሄዱ ወይም አይሄዱ እንደሆነ እኔ እንድ**ፌትናቸው፥ እነሆ ከሰ**ማይ እንጀራን አዘንብላቸኋለሁ፤ ሕዝቡም ወጥተው ለዕለት ለዕለት የሚበቃቸውን ይልቀሙ።
- ⁵ ፤ እንዲህም ይሆናል፤ በስድስተኛው ቀን ያመጡትን ያዘጋ**ϔ**፥ ዕለት ዕለትም ከሚለቅሙት ይልቅ ሁለት እጥፍ ይሁን አለው።
- ⁶ ፤ ሙሴና አሮንም ለ**ለስራኤል ልጆች ሁሉ። እግዚአብሔር ከግብፅ ምድር እ**ንዳወጣቸሁ ጣታ ታውቃላችሁ፥
- ⁷ ፤ የእግዚአብሔርንም ክብር ጥዋት ታያላችሁ፤ በእግዚአብሔር ላይ ያንጐራጐራችሁትን ሰምቶአልና በእኛም ላይ የምታንጐራጕሩ እኛ ምንድር ነን? አሉ።
- ⁸ ፤ ሙሴም። እግዚአብሔር ያንኰራኰራችሁበትን ማንኰራኰራችሁን ሰምቶአልና በመሽ ጊዜ ትበሉ ዘንድ ሥ*ጋን÷* ማልዶም ትሐግቡ ዘንድ እንጀራን እግዚአብሔር ይሰጣችኃል፤ እኛም ምንድር ነን? ማንኰራኰራችሁ በእግዚአብሔር ላይ ነው እንጇ በእኛ አይደለም አለ።
- ⁹ ፤ ሙሴም አሮንን። ለእስራኤል ልጆች ማኅበር ሁሉ። ማንጐራጐራችሁን ሰምቶአልና ወደ እግዚአብሔር ፊት ቅረቡ በል አለው።
- ¹⁰ ፤ እንዲህም ሆነ፤ አሮን ለእስራኤል ልጆች ማኅበር ሁሉ በተናገረ ጊዜ ወደ ምድረ በዓ*ፊታ*ቸውን አቀኑ፤ እነሆም የእግዚአብሔር ክብር በደ*መናው ታ*የ።
- **11** -
- ¹² ፤ እግዚአብሔርም ሙሴን አለው። የእስራኤልን ልጆች ማንጐራጐር ሰማሁ። ወደ ማቃ ሥጋን ትበላላችሁቱ ማለዳም እንጀራን ትጠግባላችሁ፤ እኔም እግዚአብሔር አምላካችሁ እንደ ሆንሁ ታውቃላችሁ በላቸው።
- ¹³ ፤ እንዲህም ሆነ፤ በመሸ ጊዜ ድርጭቶች መጡ፥ ሰፊሩንም ከደኑት፤ ማለዳም በሰፊሩ ዙሪያ ጠል ወድቆ ነበር።
- ¹⁴ ፤ የወደቀውም ጠል ባለፊ ጊዜ÷ እነሆ በመሬት ላይ እንደ ደቃቅ ውርጭ ሆኖ ቅርፊት የሚ*መ*ስል ደቃቅ ነገር

በምድረ በዳ ታየ።

- ¹⁵ ፤ የእስራኤልም ልጆች ባዩት ጊዜ *ያ ምን* እንደ ሆነ አላወቁምና እርስ በእርሳቸው። ይህ ምንድር ነው? ተባባሉ። ሙሴም። ትበሉት ዘንድ እግዚአብሔር የሰጣችሁ እንጀራ ነው።
- ¹⁶ ፤ እግዚአብሔር ያዘዘው ነገር ይህ ነው። እያንዳንዱ የሚበላውን ያህል ይልቀም፤ በድኳኦ ባሉት ነፍሶች ቍጥር ለአንድ ሰው እንድ ጎሞር ውስዱ እላቸው።
- ¹⁷ ፤ የእስራኤልም ልጆች እንዲሁ አደረጉ፤ አንዱ አብዝቶ አንዱም አሳንሶ ለቀ*መ* ።
- ¹⁸ ፤ በጎሞርም በሰራሩት ጊዜ እጅግ ለለቀመ አልተረራውም ጥቂትም ለለቀመ አልጐደለበትም፤ ሁሉ *እያንዳንዱ* የሚበላውን ያህል ለቀመ።
- ¹⁹ ፤ ሙሴም። ማንም ከእርሱ አንዳች ለነገ አያስቀር አላቸው።
- ²⁰ ፲ ነገር ግን ሙሴን አልሰሙትም፤ አንዳንድ ሰዎችም ከ**እርሱ ለነገ አስቀ**ሩ÷ እርሱም ተላ ሽተተም፤ ሙሴም ተቈጣቸው።
- ²¹ ፤ ሰውም ሁሉ ዕለት ዕለት የሚበላውን ያህል በ**ዮ**ዋት ለቀ*መ*፤ ፀሐይም በተኰስ ጊዜ ቀለጠ።
- ²² ፤ እንዲህም ሆነ፤ በስድስተኛው ቀን ሁለት እጥፍ አድርገው እ*ያንዳንዳ*ቸው ሁለት ጎሞር እንጀራ ለቀ*ሙ*፤ የማጎበሩም አለቆች ሁሉ መጥተው ለሙሴ ነገሩት።
- ²³ ፲ እርሱም ፡፡ እግዚአብሔር የተናገረው ይህ ነው ፡፡ ነገ ዕረፍት፥ ለእግዚአብሔርም የተቀደሰ ሰንበት ነው፲ የምትጋግሩትን ጋግሩ፥ የምትቀቅሉትንም ቀቅሉ፥ የተረፈውን ሁሉ ለነገ እንዲጠበቅ አኦሩት አላቸው ፡፡
- ²⁴ ፤ ሙሴም እንዳዘዘ ለነገ አኖሩት፤ አልሽተተም፥ ትልም አልሆነበትም።
- ²⁵ ፲ ሙሴም። የእግዚአብሔር ሰንበት ዛሬ ነውና ብሉት፲ ዛሬ በሜዳ ኢታገኙትም።
- ²⁶ ፲ ስድስት ቀን ልቀሙት፤ ሰባተኛው ቀን ግን ሰንበት ነው፤ በእርሱ አይገኝም አለ።
- ²⁷ ፤ በሰባተኛውም ቀን እንዲህ ሆነ፤ ከሕዝቡ እንዳንድ ሰዎች ሊለቅ*ሙ* ወጡ፥ ምንምን እላገኙም።
- ²⁸ ፤ እግዚአብሔርም *ሙ*ሴን። ትእዛዞቼንና ሕሳቼን ለመጠበቅ እስከ መቼ እንቢ ትላላችሁ?
- ²⁹ ፤ እግዚአብሔር ሰንበትን እንደ ሰጣችሁ እዩ፤ ስለዚህ በስድስተኛው ቀን የሁለት ቀን እንጀራ ሰጣችሁ፤ ሰው ሁሉ በስፍራው ይቀመጥ፥ በሰባተኛው ቀን ማንም ከስፍራው አይሂድ አለው።
- ³⁰ ፤ ሕዝቡም በሰባተኛው ቀን ዐረፌ።
- ³¹ ፲ የእስራኤልም ወገን ስሙን መና ብለው ጠሩት፤ እርሱም እንደ ድንብላል ዘር ነጭ ነው፤ ጣዕሙም እንደ ማር ቂጣ ነው።
- ³² ፤ ሙሴም። እግዚአብሔር ያዘዘው ነገር ይህ ነው። ከግብፅ ምድር ባወጣኋችሁ ጊዜ በምድረ በዓ ያበላኋችሁን እንጀራ ያዩ ዘንድ ከእርሱ አንድ ጎሞር ሙሉ ለልጅ ልጆቻችሁ ይጠበቅ አለ።
- 33 ፤ ሙሴም አሮንን። አንድ ማድጋ ወስደህ ጎሞር ሙሉ መና አግባበት÷ ለልጅ ልጃችሁም ይጠበቅ ዘንድ በእግዚአብሔር ፊት እኦረው አለው።
- ³⁴ ፤ እግዚአብሔርም *ሙ*ሴን እንዳዘዘው እንዲሁ ይጠበቅ ዘንድ እሮን በምስክሩ ፊት አኖረው።
- ³⁵ ፲ የእስራኤልም ልጆች ወደሚኖሩባት ምድር እስኪመጡ ድረስ አርባ ዓመት መና በሉ፤ ወደ ከነዓን ምድር ድንበር እስኪመጡ ድረስ መና በሉ።
- ³⁶ ፤ ጎሞርም የኢፍ *መ*ስራሪያ አሥረኛ ክፍል ነው።

- የእስራኤልም ልጆች ማኅበር ሁሉ እግዚአብሔር እንዳዘዘ ከሲን ምድረ በዳ ሊጓዙ ተነሡ፥ በራፊዲምም ሰፊሩ፤ ሕዝቡም ይሰሙ ዘንድ ውኃ አልነበረም።
- ² ፤ ሕዝቡም ሙሴን ተጣሉት። የምንጠጣውን ውኃ ስጠን አሉት። ሙሴም። ለምን ትጣሉኛላችሁ? እግዚአብሔርንስ ለምን ትፌታተናላችሁ? አላቸው።
- ³ ፤ ሕዝቡም በዚያ ስፍራ ውኃ ተጠ**ሙ። እኛንና ልጆቻችንን ከብ**ቶቻችንንም በጥማት ልትገድል ለምን ከግብፅ አወጣሽን? ሲሉ በሙሴ ላይ አንጐራጐሩ።
- ⁴ ፤ ሙሴም ። ሊወግሩኝ ቀርበዋልና በዚህ ሕዝብ ምን ላድርግ? ብሎ ወደ እግዚአብሔር ጮሽ።
- ⁵ ፤ እግዚአብሔርም *ሙ*ሴን። በሕዝቡ ፊት እለፍ፥ ከእስራኤልም ሽማግሌዎች ከአንተ ጋር ውስድ፤ ወንዙንም

የመታህባትን በትር በእጅህ ይዘሃት ሂድ።

- ⁶ ፤ እነሆ እኔ በዚያ በኮሬብ በዓለት ላይ በፊትህ እቆማለሁ፤ ዓለቱንም ትመታለህ፥ ሕዝቡም ይጠጣ ዘንድ ከእርሱ ውኃ ይወጣል አለው። ሙሴም በእስራኤል ሽማግሌዎች ፊት እንዲሁ አደረገ።
- ⁷ ፤ ስለ እስራኤልም ልጆች ክርክር። እግዚአብሔር በመካከላችን ነውን ወይስ አይደለም? ሲሉ እግዚአብሔርን ስለተፌታተኦት የዚያን ስፍራ ስም ማሳህ፥ ደግሞም መሪባ ብሎ ጠራው።
- ⁸ ፤ አማሌቅም መጥቶ ከእስራኤል *ጋ*ር በራፊድም ተዋጋ።
- ¹⁰ ፤ ኢያሱም ሙሴ እንዳለው አደረገ፥ ከአጣሌቅም ጋር ተዋጋ፤ ሙሴና አሮንም ሖርም ወደ ኮረብታው ራስ ወሙ።
- ¹¹ ፤ እንዲህም ሆነ፤ ሙሴ እጁን ባነሣ ጊዜ እስራኤል ድል ያደርግ ነበር፤ እጁንም ባወረደ ጊዜ አማሌቅ ድል ያደርግ ነበር።
- 12 ፲ የሙሴ እጆች ግን ከብደው ነበር፤ ድንጋይም ወስዱ፥ በበታቹም እኖሩ፥ እርሱም ተቀመጠበት፤ አሮንና ሖርም አንዱ በዚህ አንዱ በዚያ ሆነው እጆቹን ይደግፉ ነበር፤ ፀሐይም እስክትገባ ድረስ እጆቹ ጠነከሩ።
- ¹³ ፤ ኢያሱም አማሌቅንና ሕዝቡን በሰይፍ ስለት አሸነፈ።
- ¹⁴ ፤ እግዚአብሔርም ሙሴን። የአማሌቅን ዝክር ከሰማይ በታች ጨርሼ እደመስሳለሁና ይህን ለመታሰቢ*ያ* በመጽሐፍ ጻ**ፈ**ው÷ በኢያሱም ጆሮ ተናገር አለው።
- ¹⁵ ፤ ሙሴም መሠዊያ ሠራ÷ ስሙንም ይህዌህ ንሲ ብሎ ጠራው፤
- ¹⁶ ፤ እርሱም። እጁን በእግዚአብሔር ዙፋን ላይ ስለጫነ የእግዚአብሔር ሰልፍ በአማሌቅ ላይ ለልጅ ልጅ ይሁን አለ።

- የምድያምም ካህን የሙሴ አማት ዮቶር እግዚአብሔር ለሙሴና ለሕዝቡ ለእስራኤል ያደረገውን ሁሉ÷ እግዚአብሔርም እስራኤልን ከግብፅ እንዳወጣ ሰማ።
- ² ፤ በዚያን ጊዜ የሙሴ አማት ዮቶር መልሶአት የነበረውን የሙሴን ሚስት ሲፓራን ሁለቱንም ልጆቿን ወሰደ።
- ³ ፲ ከእነርሱ የአንደኛው ስም ጌርሳም ነበረ፤ አባቱ። በሌላ አገር ስደተኛ ነበርሁ ብሎአልና፤
- ⁴ ፤ የሁለተኛውም ስም አልዓዛር ነበረ። የአባቴ አምላክ ረዳኝ፥ ከፈርዖንም ሰይፍ አዳነኝ ብሎአልና።
- ⁵ ፤ የሙሴ አማት ዮቶርም ከልጆቹና ከሚስቱ ጋር በእግዚአብሔር ተራራ አጠንብ በምድረ በዳ ወደ ሰፊረ ወደ ሙሴ መጣ።
- ⁶ ፤ ሙሴንም። እኔ አማትህ ዮ**ቶር፥ ሚስትህም፥ ከ**እርስዋም ጋር ሁለቱ ልጆችዋ መጥተንልሃል አለው።
- ⁷ ፤ ሙሴም አጣቱን ሊገናኝ ወጣ፥ ሰገደም፥ ሳመውም፤ እርስ በርሳቸውም ደኅንነታቸውን ተጠያየቁ፥ ወደ ድንኳኑም ገቡ።
- ⁸ ፤ ሙሴም እግዚአብሔር በፊርዖንና በግብፃው*ያን* ላይ ስለ እስራኤል ያደረገውን ሁሉ፥ በ*መንገ*ድም ያገኛቸውን ድካም ሁሉ፥ እግዚአብሔርም እንዳዳናቸው ለአማቱ ነገረው።
- ⁹ ፤ ዮቶርም እግዚአብሔር ለእስራኤል ስላደረገው ቸርነት ሁሉ÷ ከግብፃው*ያ*ንም እ<u>ኛ</u> ስላ~~ዳናቸው ደ~~ስ አለው።
- ¹⁰ ፲ ዮቶርም። ከግብፃውያንና ከፈርዖን እጅ ያዳናችሁ፥ ከግብፃውያንም እጅ ሕዝቡን ያዳነ እግዚአብሔር ይባረክ።
- ¹¹ ፤ ት**ሪቢት ባደረጉባቸው ነገር እግዚአብሔር ከአ**ማልክት ሁሉ እንዲበልጥ አሁን አወቅሁ አለ።
- 12 ፲ የሙሴ አማት ዮቶርም የሚቃጠል መሥዋዕትንና ሌላ መሥዋዕትን ለእግዚአብሔር ወሰደ፲ በእግዚአብሔርም ፊት ከሙሴ አማት ጋር እንኟራ ሊበሉ አሮን የእስራኤልም ሽማግሌዎች ሁሉ መጡ።
- 13 ፤ እንዲህም ሆነ፤ በነጋው ሙሴ በሕዝቡ ሊራርድ ተቀመጠ፤ ሕዝቡም በሙሴ ፊት ከጥዋት እስከ ማታ ድረስ ቆመው ነበር።
- ¹⁴ ፤ የሙሴም አማት በሕዝቡ ያደረገውን ሁሉ ባየ ጊዜ። ይህ በሕዝቡ የምታደርገው ምንድር ነው? ሕዝቡ ሁሉ ከጥዋት ጀምሮ እስከ ማታ ድረስ በዙሪያህ ቆመው ሳሉ አንተ ብቻህን ስለ ምን ተቀምጠሃል? አለው።

- ¹⁵ ፤ ሙሴም አጣቱን። ሕዝቡ እግዚአብሔርን ለመጠየቅ ወደ *እ*ኔ ይመጣሉ፤
- ¹⁶ ፤ ነገርም ቢኖራቸው ወደ እኔ ይመጣሉ፥ በዚህና በዚያ ሰውም መካከል እራርዳለሁ፥ የእግዚአብሔርንም ሥርዓትና ሕግ አስታውቃቸዋለሁ አለው።
- ¹⁷ ፤ የሙሴም አጣት አለው። አንተ የምታደርገው ይህ ነገር መልካም አይደለም።
- ¹⁸ ፤ ይህ ነገር ይከብድብሃልና አንተ ከእንተም *ጋ*ር ያለው ሕዝብ ትደክማላችሁ፤ አንተ ብቻህን ልታደርገው አትችልም።
- ¹⁹ ፤ አሁንም አመክርሃለሁና ቃሌን ስማ፥ እግዚአብሔርም ከአንተ ጋር ይሆናል፤ አንተ በእግዚአብሔር ፊት ለሕዝቡ ሁን፥ ነገራቸውንም ወደ እግዚአብሔር አድርስ፤
- ²⁰ ፤ ሥርዓቱንም ሕጉንም አስተምራቸው፥ የሚሄዱበትን መንገድ የሚያደርጉትንም ሥራ ሁሉ አሳያቸው።
- ²¹ ፤ እንተም ከሕዝቡ ሁሉ አዋቂዎችን፥ እግዚአብሔርን የሚፈሩትን፥ የታመኑ፥ የግፍንም ረብ የሚጠሉትን ሰዎች ምረጥ፤ ከአነርሱም የሺህ አለቆችን፥ የመቶ አለቆችን፥ የአምሳ አለቆችን፥ የአሥርም አለቆችን ሹምላቸው።
- ²² ፤ በሕዝቡ ላይ ሁልጊዜ ይፍረዱ፤ አውራውን ነገር ሁሉ ወደ እንተ *ያ*ምጡት፥ ታናሹንም ነገር ሁሉ እነርሱ ይፍረዱ፤ እነርሱም ከአንተ ጋር ሸክ*ሙ*ን ይሸከማሉ፥ ለአንተም ይቀልልልሃል።
- ²³ ፤ ይህንም ብታደርግ፥ እግዚአብሔር እንዲሁ ቢያዝዝህ፥ መቆም ይቻልሃል፥ ደግሞም ይህ ሕዝብ ሁሉ በሰላም ወደ ስፍራው ይደርሳል።
- ²⁴ ፤ ሙሴም የአጣቱን ቃል ሰጣ፥ ያለውንም ሁሉ አደረገ።
- ²⁵ ፤ ሙሴም ከእስራኤል ሁሉ አዋቂዎችን መረጠ፥ በሕዝቡም ላይ የሺህ አለቆች፥ የመቶም አለቆች፥ የአምሳም አለቆች፥ የአሥርም አለቆች አድርሳ ሾማቸው።
- ²⁶ ፤ በሕዝቡም ላይ ሁልጊዜ ፌረዱ፤ የከበደባቸውንም ነገር ወደ ሙሴ አመጡ፥ ታናሹን ነገር ሁሉ ግን እነርሱ ፌረዱ።
- ²⁷ ፤ ሙሴም አጣቱን ሰደደው፤ እርሱም ወደ አገሩ ተመ**ለ**ሰ።

- ሆስተኛውም ወር የእስራኤል ልጆች ከግብፅ ምድር ከወጡ በኋላ በዚያ ቀን ወደ ሲና ምድረ በ*ዓ መ*ጡ።
- ² ፤ ከራፊድም ተነሥተው ወደ ሲና ምድረ በዳ መጡ፥ በምድረ በዳም ስፌሩ፤ በዚያም እስራኤል በተራራው ፊት ስፌረ።
- ³ ፤ ሙሴም ወደ እግዚአብሔር ዘንድ ወጣ፤ እግዚአብሔርም በተራራው ጠርቶ አለው። ለያዕቆብ ቤት እንዲህ በል÷ ለእስራኤልም ልጆች እንዲህ ንገር።
- ⁴ ፤ በግብፃው*ያን ያ*ደረግሁትን፥ በንስርም ክንፍ እንደተሸከምጏችሁ፥ ወደ እኔም እንዳመጣጏችሁ አይታችጏል።
- ⁵ ፤ አሁንም ቃሌን በእውነት ብትሰሙ ኪ*ዳኔን*ም ብትጠብቁ፥ ምድር ሁሉ የእኔ ናትና ከእሕዛብ ሁሉ የተመረጠ ርስት ትሆኦልኛላችሁ፤
- ⁶ ፤ እናንተም የካህናት *መንግሥት የተቀደ*ሰም ሕዝብ ትሆኦልኛላችሁ። ለእስራኤል ልጆች የምትነግራቸው *ቃ*ል ይህ ነው።
- ⁷ ፤ ሙሴም መጣ፥ የሕዝቡንም ሽማግሌዎች ሐርቶ እግዚአብሔር ያዘዘውን ይህን ቃል ሁሉ በፊታቸው ተናገረ።
- ⁸ ፤ ሕዝቡ ሁሉ አንድ እፍ ሆነው። እግዚአብሔር ያለውን ሁሉ እናደር*ጋ*ለን ብለው መለሱ፤ ሙሴም የሕዝቡን ቃል ወደ እግዚአብሔር አደረሰ።
- ⁹ ፤ እግዚአብሔርም ሙሴን። ከአንተ *ጋ*ር ስነ*ጋ*ገር ሕዝቡ እንዲሰሙ፥ ደግሞም ለዘላለም እንዲያምኦብህ፥ እነሆ በከባድ ደመና እመጣልሃለሁ አለው። ሙሴም የሕዝቡን ቃል ለእግዚአብሔር ነገረ።
- ¹⁰ ፤ እግዚአብሔርም *ሙ*ሴን አለው። ወደ ሕዝቡ ሂድ፥ ዛሬና ነገም ቀድሳቸው፥ ልብሳቸውንም ይ**ሐ**ቡ፤
- ¹¹ ፤ በሦስተኛው ቀን ሕዝቡ ሁሉ ሲያዩ እግዚአብሔር በሲና ተራራ ላይ ይወርዳልና ለሦስተኛው ቀን ይዘጋ**ኙ**።
- 12 ፲ ወሰንም ለሕዝቡ በዙሪያው አድርግላቸው። ወደ ተራራው እንዳትወጡ ጫፉንም እንዳትነኩ ተጠንቀቁ፲ ተራራውንም የነካ ፊጽሞ ይሞታል፤
- ¹³ ፤ የማንም እጅ አይንካ፤ ነገር ግን የሚነካው ሁሉ ይወገራል÷ ወይም በፍላጻ ይወጋል፤ እንስሳ ወይም ሰው

ቢሆን አይድንም በላቸው። ሳያቋርጥ የመለከት ድምፅ ሲነፋ በዚያን ጊዜ ወደ ተራራው ይውጡ።

- ¹⁴ ፤ ሙሴም ከተራራው ወደ ሕዝቡ ወረደ፥ ሕዝቡንም ቀደሰ፤ ልብሳቸውንም አጠቡ።
- ¹⁵ ፤ ሕዝቡንም። ለሦስተኛው ቀን ተዘጋጁ፥ ወደ ሴቶቻችሁ አትቅረቡ አለ።
- ¹⁶ ፤ እንዲህም ሆነ፤ በሦስተኛው ቀን በማለዳ ጊዜ ነጐድጻድና መብረቅ ከባድም ደመና እጅግም የበረታ የቀንደ መለከት ድምጽ በተራራው ላይ ሆነ፤ በሰፊሩም የነበሩት ሕዝብ ሁሉ ተንቀጠቀጡ።
- ¹⁷ ፤ ሙሴም ሕዝቡን ከእግዚአብሔር ጋር ለማገናኘት ከስ**ፈር አወጣቸው፤ ከተራራውም እግር**ጌ ቆ**ሙ**።
- ¹⁸ ፤ እግዚአብሔርም በእሳት ስለ ወረደበት የሲና ተራራ ሁሉ ይጤስ ነበር፤ ከእርሱም እንደ እቶን ጢስ ያለ ጢስ ይወጣ ነበር÷ ተራራውም ሁሉ እጅግ ይናወጥ ነበር።
- ¹⁹ ፤ የቀንደ መለከቱም ድምፅ እጅግ በበረታና በጸና ጊዜ ሙሴ ተናገረ እግዚአብሔርም በድምፅ መለሰለት ።
- ²⁰ ፤ እግዚአብሔርም በሲና ተራራ ላይ ወደ ተራራው ራስ ወረደ፤ እግዚአብሔርም ሙሴን ወደ ተራራው ራስ መራው፤ ሙሴም ወጣ።
- ²¹ ፤ እግዚአብሔርም ሙሴን። ውረድ፥ እግዚአብሔርን ለማየት ዳርቻውን እንዳያልፉ ከእነርሱም ብዙ እንዳይጠፉ ለሕዝቡ አስጠንቅቃቸው፤
- ²² ፤ ወደ እግዚአብሔርም የሚቀርቡት ካህናት ደግሞ እግዚአብሔር እንዳያጠፋቸው ራሳቸውን ይቀድሱ አ**ለ**ው።
- ²³ ፤ ሙሴም እግዚአብሔርን። አንተ። በተራራው ዙሪያ ወሰን አድርግ ቀድሰውም ብለህ አስጠንቅቀሽናልና ሕዝቡ ወደ ተራራ ይወጡ ዘንድ አይችሉም አለው።
- ²⁴ ፤ እግዚአብሔርም ፡፡ ሂድ÷ ውረድ፤ አንተ አሮንም ከአንተ ጋር ትወጣላችሁ፤ ካህናቱና ሕዝቡ ግን እግዚአብሔር እንዳያጠፋቸው ወደ እግዚአብሔር ይወጡ ዘንድ አይተላለፉ አለው ፡፡
- ²⁵ ፤ ሙሴም ወደ ሕዝቡ ወረደ÷ ይህንንም ነገራቸው።

- **ለ**ግዚአብሔርም ይህን ቃል ሁሉ እንዲህ ብሎ ተናገረ።
- ² ፤ ከግብፅ ምድር ከባርነት ቤት ያወጣሁህ እግዚአብሔር አምላክህ እኔ ነኝ።
- ³ ፤ ከእኔ በቀር ሌሎች አማልክት አይሁ<u></u>ኦልህ። ፕ
- ⁴ ፤ በላይ በሰማይ ካለው÷ በታችም በምድር ካለው÷ ከምድርም በታች በውኃ ካለው ነገር የማናቸውንም ምሳሌ÷ የተቀረጸውንም ምስል ለአንተ አታድርግ።
- ⁵ ፤ አትስገድላቸው፥ አታምልካቸውምም፤ በሚጠሉኝ እስከ ሦስተኛና እስከ አራተኛ ትውልድ ድረስ የአባቶችን ኃጢአት በልጆች ላይ የማመጣ፤
- ⁶ ፤ ለሚወድዱኝ÷ ትእዛዜንም ለሚጠብቁ እስከ ሺህ ትውልድ ድረስ ምሕረትን የማደርግ እኔ እግዚአብሔር አምላክህ ቀናተኛ አምላክ ነኝና። ፕ
- ⁷ ፤ የእግዚአብሔርን የአምላክህን ስም በከንቱ አትጥራ፤ እግዚአብሔር ስ*ሙን* በከንቱ የሚጠራውን ከበደል አያነጻውምና።
- ⁸ ፤ የስንበትን ቀን ትቀድሰው ዘንድ አስብ።
- ⁹ ፤ ስድስት ቀን ሥራ ተግባርህንም ሁሉ አድርግ፤
- ¹⁰ ፤ ሰባተኛው ቀን ግን ለእግዚአብሔር ለአምላክህ ሰንበት ነው፤ አንተ፥ ወንድ ልጅህም፥ ሴት ልጅህም፥ ሎሌህም፥ ገረድህም፥ ከብትህም፥ በደጆችህም ውስጥ ያለ እንግዳ በእርሱ ምንም ሥራ አትሥሩ፤
- ¹¹ ፤ እግዚአብሔር በስድስት ቀን ሰማይንና ምድርን፥ ባሕርንም፥ ያለባቸውንም ሁሉ ፌጥሮ በሰባተኛው ቀን ወርፎአልና፤ ስለዚህ እግዚአብሔር የሰንበትን ቀን ባርኮታል ቀድሶታልም።
- ¹² ፲ አባትህንና እናትህን አክብር፤ እግዚአብሔር አምላክህ በሚሰጥህ ምድር ዕድሜህ እንዲረዝም።
- ¹³ ፤ አትግደል።
- ¹⁴ ፤ አታመንዝር።
- ¹⁵ ፤ አትስረቅ።
- ¹⁶ ፤ በባልንጀራህ ላይ በሐስት አት*መ*ስክር።
- ¹⁷ ፤ የባልንጀራህን ቤት አት*መ*ኝ፤ የባልንጀራህን ሚስት ሎሌውንም ገረዱንም በሬውንም አህያውንም

ከባልንጀራህ ገንዘብ ሁሉ ማናቸውንም አትመኝ።

- ¹⁸ ፲ ሕዝቡም ሁሉ ነጐድጓዱንና መብረቁን፥ የቀንደ መለከቱን ድምፅ፥ ተራራውንም ሲጤስ አዩ፲ ሕዝቡም ባዩ ጊዜ ተርበደበዱ፥ ርቀውም ቆሙ።
- ¹⁹ ፲ ሙሴንም። እንተ ተናገረን እኛም እንሰማለን፤ እንዳንሞት ግን እግዚአብሔር አይናገረን አሉት።
- ²⁰ ፤ ሙሴም ለሕዝቡ። እግዚአብሔር ሊራትናቸሁ፥ ኃጢያትንም እንዳትሠሩ እርሱን መፍራት በልባቸሁ ይሆን ዘንድ መጥቶአልና አትፍሩ አለ።
- ²¹ ፤ ሕዝቡም ርቀው ቆሙ÷ ሙሴም እግዚአብሔር ወዳለበት ወደ ጨለማው ቀረበ።
- ²² ፤ እግዚአብሔር *ሙ*ሴን አለው። ለእስራኤል ልጆች እንዲህ በል። እኔ ከሰማይ እንደ ተናገርጏችሁ እናንተ አይታችጏል።
- ²³ ፲ በአጠገቤ ምንም አታድርጉ፤ የብር አማልክት የወርቅም አማልክት ለእናንተ አታድርጉ።
- ²⁴ ፤ የጭ*ቃ መ*ሥዊ*ያ ሥራ*ልኝ፥ የሚቃጠለውንና የደኅንነት መሥዋዕትህን በጎችህንም በሬዎችህንም ሠዋበት፤ ስሜን በማሳስብበት ስፍራ ሁሉ ወደ አንተ መጥቼ አባርክሃለሁ።
- ²⁵ ፤ የድንጋይም መሠዊያ ብታደርግልኝ ብረት በነካው ድንጋይ አትሥራው፤ በመሣሪያ ብትነካው ታረክሰዋለህና።
- ²⁶ ፤ ኃፍረተ ሥ*ጋ*ህ በእርሱ *እንዳ*ይገለጥ ወደ *መ*ሠዊያዬ በደረጃ አትውጣ።

- በፊታቸው የምታደርገው ሥርዓት ይህ ነው።
- ² ፤ ውብራዊ ባሪያ የገዛህ እንደሆነ ስድስት ዓመት ያገልግልህ፥ በሰባተኛውም በከንቱ አርነት ይውጣ።
- ³ ፤ ብቻውን መዋቶ እንደሆነ ብቻውን ይውጣ፤ ከሚስቱ ጋር መዋቶ እንደሆነ ሚስቱ ከእርሱ ጋር ትውጣ።
- ⁴ ፤ ጌታው ሚስት አጋብቶት እንደ ሆነ ወንዶች ወይም ሴቶች ልጆች ብትወልድለት፥ ሚስቱና ልጆችዋ ለጌታው ይሁኑ፥ እርሱም ብቻውን ይውጣ።
- ⁵ ፤ ባሪያውም። ጌታዬን ሚስቴን ልጅቼንም እወድዳለሁ÷ አርነት አልወጣም ብሎ ቢናገር÷ ጌታው ወደ ፈራጆች ይውሰደው÷
- ⁶ ፤ ወደ ደጁም ወደ *መቃኑ* አቅርቦ ጀሮውን በወስፈ ይብሳው፤ ለዘላለምም ባሪያው ይሁን።
- ⁷ ፤ ሰውም ሴት ልጁን ለባርነት ቢሸጥ ባሪያዎች እንደሚወጡ እርስዋ አትውጣ።
- ⁸ ፤ ጌታዋን ደስ ባታሰኘው በዎጆ ይስደዓት፤ ስለ ናቃት ለሌላ ወገን ሰዎች ይሸጣት ዘንድ አይገባውም።
- ⁹ ፤ ለልጁም ብድራት፥ ለሴት ልጆች የሚገባውን ያድርግላት።
- ¹⁰ ፤ ከእርስዋ ሌላም ቢያ*ጋ*ባው*ት መኖዋን* ልብስዋንም ለምንጣፍዋም ተገቢውን አያጕድልባት።
- ¹¹ ፤ ይህንም ሦስት ነገር ባያደርግላት ያለ ገንዘብ በከንቱ ትውጣ።
- ¹² ፤ ሰው ሰውን ቢመታ ቢሞትም፥ እርሱ ልጽሞ ይገደል።
- ¹³ ፤ ባይሽምቅበትም÷ ነገር ግን እግዚአብሔር ድንገት በእጁ ቢጥለው÷ የሚሸሽበት ስፍራ እኔ አደርግልሃለሁ።
- ¹⁴ ፤ ሰው ግን ቢደፍር÷ ባልጀራውን በተንኰል ቢገድለው÷ እንዲሞት ከመሠዊያዬ አውጥተህ ውስደው።
- ¹⁵ ፤ አባቱን ወይም እናቱን የሚመታ ፊጽሞ ይገደል።
- ¹⁶ ፤ ሰውን ሰርቆ ቢሸጥ፥ ወይም በእ**홌** ቢገኝ፥ እርሱ **ፈጽሞ ይገደል**።
- ¹⁷ ፤ አባቱን ወይም እናቱን የሚሰድብ ፊጽሞ ይገደል።
- ¹⁸ ፤ ሁለት ሰዎችም ቢጣሉ÷ አንዱም ሌላውን በድንጋይ ወይም በጡጫ ቢ*መታ*÷ *ያ*ም ባይሞት ነገር ግን ታምሞ በአልጋው ላይ ቢተኛ÷
- ¹⁹ ፤ ተንሥቶም በምርኩዝ ወደ ሜዳ ቢወጣ÷ የመታው ንጹሕ ነው፤ ነገር ግን ተግባሩን ስላስፌታው ገንዘብ ይክፍለው ዘንድ÷ ያስፌውሰውም ዘንድ ግዴታ አለበት።
- ²¹ ፤ የተመታው ግን አንድ ወይም ሁለት ቀን ቢቈይ ገንዘቡ ነውና አይቀጣ።
- ²² ፤ ሁለት ሰዎች ቢጣሉ÷ ያረገዘችንም ሴት ልጁን እስክትጨነግፍ ቢገፉአት ባትጐዳ ግን÷ የሴቲቱ ባል የጫነበትን ያህል ካሳ ይስጥ፤ ፌራጆቹም እንደ ፌረዱበት ይክፌል።

- ²³ ፤ ጕዳት ግን ቢያገኛት ሕይወት በሕይወት÷
- ²⁴ ፤ ዓይን በዓይን÷ ጥርስ በጥርስ÷ እጅ በእጅ÷
- ²⁵ ፤ እግር በእግር÷ *መ*ቃጠል በመቃጠል÷ ቍስል በቍስል÷ ግርፋት በግርፋት ይከፈል።
- ²⁶ ፤ ሰውም የባሪያውን ወይም የባሪይይቱን ዓይን ቢ*መታ* ቢያጠፋውም፥ ስለ ዓይኑ አርነት ያውጣው።
- ²⁷ ፤ የባሪያውን ወይም የባሪያይቱን ጥርስ ቢሰብር፥ ስለ ጥርሱ አርነት ያውጣው።
- ²⁸ ፤ በሬም ወንድን ወይም ሴትን እስኪሞቱ ድረስ ቢወጋ፥ በሬው ይወገር፥ ሥጋውም አይበላ፤ የበሬው ባለቤት ግን ንጹሕ ነው።
- ²⁹ ፤ በሬው ግን አስቀድሞ ተዋጊ ቢሆን፥ ሰዎችም ለባለቤቱ ቢ*መ*ሰክሩለት ባይ_ጡበቀውም፥ ወንድንም ወይም ሴትን ቢገድል፥ በሬው ይወገር፥ ባለቤቱ ደግሞ ይገደል።
- ³⁰ ፤ ከእርሱ ግን ካሳ ቢፈልጉ፥ የሕይወቱን ዎጆ የጫኦበትን ያህል ይስጥ።
- ³¹ ፤ ደግሞ ወንድን ልጅ ቢወ*ጋ* ሴትንም ልጅ ቢወ*ጋ*÷ ይህንኦ ፍርድ ያድርጉበት ።
- ³² ፤ በሬው ወንዶ ባሪያ ወይም ሴት ባሪያ ቢወጋ፥ የበሬው ባለቤት ሥላሳ የብር ሰቅል ለጌታቸው ይስጥ፥ በሬውም ይወገር።
- ³³ ፤ ሰውም ጕድጓድ ቢከፍት፥ ወይም ጕድጓድ ቢቈፍር ባይከድነውም፥ በሬም ወይም አህያ ቢወድቅበት፥
- ³⁴ ፤ የጕድጓዱ ባለቤት ዋጋቸውን ለባለቤታቸው ይክፈል፤ የሞተውም ለእርሱ ይሁን።
- ³⁵ ፲ የሰው በሬ የሌላውን በሬ እስኪሞት ድረስ ቢወጋ፥ ደኅናውን በሬ ይሽጡ፥ ዋጋውንም በትክክል ይካፌሉ፲ የሞተውንም ደግሞ በትክክል ይካፌሉ።
- ³⁶ ፤ በሬውም እስቀድሞ ተዋጊ *መሆኑ* ቢታወቅ፥ ባለቤቱም ባይ_ጠብቀው፥ በሬውን በበሬው ፈንታ ይስጥ፥ የሞተውም ለእርሱ ይሁነው።

- 🗋 ው በሬ ወይም በግ ቢሰርቅ፥ ቢያርደው ወይም ቢሽጠው፥ በበሬው ፋንታ አምስት በሬዎች፥ በበጉም ፋንታ አራት በጎች ይክራል።
- ² ፤ ሌባው ቤት ሲምስ ቢገኝ፥ እርሱም እስኪሞት ቢመታ፥ በመታው ሰው ላይ የደም ዕዳ አይሆንበትም።
- ³ ፤ ፀሐይ ግን ከወጣችበት የደም ዕዳ አለበት፤ ሌባው የሰረቀውን ይመልስ፤ የሚከፍለውም ቢያጣ ስለ ሰረቀው ይሸጥ።
- ⁴ ፤ የሰረቀው ደኅና ሆኖ በእጁ ቢገኝ፥ በሬም ወይም እህያ ወይም በግ ቢሆን፥ የሰረቀውን ያህል ሁለት እጥፍ ይክፈል።
- ⁵ ፤ ማንም ሰው ወደ እርሻ ወይም ወደ ወይን ስፍራ ከብቱን ቢነዳው÷ የሌላውንም እርሻ ቢያስበላ÷ ከተመረጠ እርሻው ከማለፊያውም ወይኑ ይዛስ።
- ⁶ ፤ እሳት ቢነሣ፥ እሾኽንም ቢይዝ፥ ክምሩንም ወይም ያልታጨደውን እህል ወይም እርሻውን ቢያቃ**ጥል፥ እሳቱን** ያነደደው ይካስ።
- ⁷ ፤ ሰው በባልንጀራው ዘንድ ብር ወይም ሌላ ነገር እንዲ_ጠብቅለት አደራ ቢያኖር ክቤቱም ቢሰረቅ፥ ሌባው ቢገኝ ስለ አንድ ሁለት ይክ~~ፌ~~ል።
- ⁸ ፤ ሌባውም ባይገኝ ባለቤቱ ወደ ፌራጆች ይቅረብ፥ እጇንም በባልንጀራው ከብት ላይ እንዳልዘረ*ጋ* ይማል።
- ⁹ ፤ ሰዎች ስለ በሬ ወይም ስለ አህያ ወይም ስለ በግ ወይም ስለ ልብስ ወይም ስለ ሌላ ስለ ጠፋ ነገር ቢካሰሱ፥ አንዱም። ይህ የእኔ ነው ቢል፥ ክርክራቸው ወደ ፌራጆች ይድረስ፤ ፌራጆቹም የፌረዱበት እርሱ ለባልንጀራው በአንድ ሁለት ይክፌል።
- ¹⁰ ፤ ሰው በባልንጀራው ዘንድ አህያ ወይም በሬ ወይም በግ ወይም ሌላ እንስሳ እንዲጠብቅለት አደራ ቢያኖር፥ ማንም ሳያይ ቢሞት ወይም ቢሳዳ ወይም ቢ*ጣ*ረክ፥
- ¹¹ ፤ በባልንጀራው ከብት ላይ እጁን እንዳልዘረ*ጋ* የእግዚአብሔር መሐላ በሁለታቸው መካከል ይሁን፤ የከብቱም ባለቤት መሐላውን ይቀበል÷ እርሱም ምንም አይክ**ፈል**።
- ¹² ፤ ከእርሱም ዘንድ ቢሰረቅ የጠፋውን ያህል ለባለቤቱ ይ*መ*ልስ።
- ¹³ ፤ ተቧጭሮም ቢገኝ ለምስክር ያምጣው፤ በመቧጨሩም ምክንያት አይክፈል።

- ¹⁴ ፤ ከባልንጀራው አንዳች ቢዋስ ባለቤቱ ከእርሱ ጋር ሳይኖር ቢጎዳ፥ ወይም ቢሞት፥ ፊጽሞ ይክፈለው።
- ¹⁵ ፤ ባለቤቱ ግን ከእርሱ ጋር ቢኖር አይክፈል፤ ቢከራየው በክራዩ ይግባ።
- ¹⁶ ፤ ሰው ያልታጩቸውን ድንግል ቢያስታት፥ ከእርስዋም ጋር ቢተኛ፥ ማጫዋን ሰጥቶ ሚስት ያድርጋት።
- ¹⁷ ፤ አባትዋም እርስዋን እንዳይሰ**ሐው ፊጽሞ እንቢ ቢል እንደ ደናግል ማ**ጫ *ያ*ህል ብር ይክፌላት።
- ¹⁸ ፤ መተተኛይቱን በሕይወት እንድትኖር አትፍቀድላት።
- ¹⁹ ፤ ከእንስሳ ጋር የሚረክስ ~~ፊ~~ጽም ይገደል።
- ²⁰ ፤ ከእግዚአብሔር በቀር ለአንዳች አምላክ የሚሠዋ ፈጽሞ ይጥፋ።
- ²¹ ፤ እናንተ በግብፅ ምድር ስደተኞች ነበራችሁና ስደተኛውን አትበድለው፥ ግፍም አታድርግበት ።
- ²² ፤ መበለቲቱንና ድሀ አደጎቹን አታስጨንቁአቸው ።
- ²³ ፤ ብታስ**ጨንቁ**እቸውና ወደ እኔ ቢጮ**ሹ እኔ ጩሽታቸውን ፊጽ**ሞ እሰማለሁ፤
- ²⁴ ፤ ቊጣዬም ይጸናባችኋል፥ በሰይፍም አስገድላችኋለሁ፤ ሚስቶቻችሁም መበለት፥ ልጆቻችሁም ድሀ አደጎች ይሆናሉ።
- ²⁵ ፤ ከእንተ *ጋ*ር ለተቀመጠው ለወገኔ ለድሀው ገንዘብ ብታበድረው፥ እንደ ባለ እራጣ እትሁን፥ እራጣም አትጫንበት።
- ²⁶ ፤ የባልንጀራህን ልብስ ለ*መያዣ ብትወስ*ድ ፀሐይ ሳትገባ መልስለት፤
- ²⁷ ፤ ሥጋውን የሚከድንበት እርሱ ብቻ ነውና፤ የሚተኛበትም ሌላ የለውምና፤ ወደ እኔም ቢጮሽ መሐሪ ነኝና እሰማዋለሁ።

- ³⁰ ፤ እንዲህም በበሬዎችህና በበጎችህ ታደርገዋለህ፤ ሰባት ቀን ከእናቱ *ጋ*ር ይቀ*መ*ጥ፥ በስምንተኛውም ቀን ለእኔ ትሰጠዋለህ።
- ³¹ ፲ ቅዱስ ወገን ትሆኑልኛላችሁ፤ ስለዚህ በምድረ በዳ አውሬ የቧጨረውን ሥጋ ለውሻ ጣሉት እንጂ አትብሉት።

- ሰተኛ ወሬ አትቀበል፤ ሐሰተኛ ምስክርም ትሆን ዘንድ ከኃጢአተኛ ጋር እጅህን አታንሣ።
- ² ፤ ክፉውን ለማድረግ ብዙ ሰዎችን አትክተል፤ ፍርድንም ለማጥመም ከብዙ ሰዎች *ጋ*ር ተስማምተህ አትመስክር።
- ³ ፤ በፍርድ ነገርም ለድሀው አታድላ።
- ⁴ ፤ የጠላትህን በሬ ወይም አህያውን ጠፍቶ ብታገኘው በፍጹም *መ*ልስለት።
- ⁵ ፤ የሚጠላህን ሰው እህያ ከሽክ*ሙ* በታች ወድቆ ብታየው እትተወው፥ ነገር ግን ከእርሱ ጋር እንሣው።
- ⁶ ፤ በሚምዋገትበት ጊዜ የድሀህን ፍርድ አታጥምም።
- ⁷ ፤ ከሐስት ነገር ራቅ፤ እኔ ኃጢአተኛውን አላጸድቅምና ንጹሕንና ጻድቅን አትግደል።
- ⁸ ፤ ማማለጃን አትቀበል፤ ማማለጃ የዓይናማዎችን ሰዎች ዓይን ያሳውራልና፥ የጻድቃንንም ቃል ያጣምማልና።
- ⁹ ፤ በስደተኛው ግፍ አታድርጉ፤ እናንተ በግብፅ ምድር ስደተኞች ስለ ነበራችሁ የስደተኛ ነፍስ እንዴት እንደ ሆነች አውቃችኋልና።
- ¹⁰ ፤ ስድስት ዓመት ምድርህን ዝራ÷ ፍሬዋንም አግባ፤
- ¹¹ ፤ በሰባተኛው ዓመት ግን ተዋት አሳርፋትም፤ የሕዝብህም ድሆች ይበሉ ታል፤ ያስቀሩትንም የሜዳ እንስሳ ይብላው። እንዲሁም በወይንህና በወይራህ አድርግ።
- ¹² ፲ ስድስት ቀን ሥራህን ሥራ፲ በሬህና አህያህ ያርፉ ዘንድ ለባሪያህም ልጅ ለመጻተኛውም ዕረፍት ይሆን ዘንድ በሰባተኛው ቀን ዕረፍ።
- ¹³ ፤ ያልኋችሁንም ነገር ሁሉ ጠብቁ፤ የሌሎችንም አማልክት ስም አትጥሩ፥ ከአፋችሁም አይሰማ።
- ¹⁴ ፤ በዓመት ሦስት ጊዜ በዓል ታደርግልኛለህ።

- ¹⁵ ፲ የቂጣውን በዓል _ሙብቅ፲ በአቢብ ወር ከግብፅ ምድር ወ**ዮታች**ኃልና በዚህ ወር እንዳዘዝሁህ ሰባት ቀን ቂጣ እንጀራ ትበላለህ፤ በፊቴም ባዶ እጃችሁን አትታዩ።
- ¹⁶ ፤ በእርሻም የምትዘራትን የፍሬህን በኵራት የመከር በዓል÷ ዓመቱም ሳያልቅ ፍሬህን ከእርሻ ባከማቸህ ጊዜ የመክተቻውን በዓል ጠብቅ።
- ¹⁷ ፤ በዓመት ሦስት ጊዜ በአንተ ዘንድ ያለው ወንድ ሁሉ በጌታ በእግዚአብሔር ፊት ይታይ።
- ¹⁸ ፤ የመሥዋዕቴን ደም ከበካ እንጀራ ጋር አትሠዋ፤ የበዓሌም ስብ እስኪነጋ አይደር።
- ¹⁹ ፤ የተመረጠውን የምድርህን ፍሬ በኵራት ወደ እምላክህ ወደ እግዚአብሔር ቤት እምጣ። ጠቦትን በእናቱ ወተት አትቀቅል።
- ²⁰ ፤ በመንገድ ይጠብቅህ ዘንድ ወዳዘጋሺሁትም ስፍራ *ያገባህ* ዘንድ፥ እነ*ሆ፥ እኔ መ*ልአክን በፊትህ እስድዳለሁ።
- ²¹ ፤ በፊቱ ተጠንቀቁ፥ ቃሉንም አድምጡ፤ ስሜም በእርሱ ስለ ሆነ ኃጢአት ብትሠሩ ይቅር አይልምና አታስመርሩት።
- ²² ፤ አንተ ግን ቃሉን ብትሰማ፥ ያልሁህንም ሁሉ ብታደርግ፥ ጠላቶ ችህን አጣላቸዋለሁ፥ የሚያስጨንቁህንም አስጨንቃቸዋለሁ።
- ²³ ፤ መልእኬ በፊትህ ይሄዳልና፥ ወደ አሞራው*ያን*ም ወደ ኬጢ*ያውያን*ም ወደ ፌርዛው*ያን*ም ወደ ከነዓናው*ያን*ም ወደ ኤዊያውያንም ወደ ኢያቡሳውያንም ያገባሃል፤ እኔም አጠፋቸዋለሁ።
- ²⁴ ፤ ለአማልክቶቻቸው አትስገድ፥ አታምልካቸውም፤ *እን*ደ ሥራቸውም አትሥራ፤ ነገር ግን **ሬ**ጽመህ አፍርሳቸው፥ ሐውልቶቻቸውንም ሰባብራቸው።
- ²⁵ ፤ አምላካችሁንም እግዚአብሔርን ታመልኩታላችሁ፥ እርሱም እህልህንና ውኃህን ይባርካል፤ በሽታንም ከመካከልህ አርቃለሁ።
- ²⁶ ፤ በምድርህም *መ*ካን ወይም የምትጨነግፍ አት*ሆን*ም፤ የዘ*መንህ*ን ቊጥር እሞላለሁ።
- ²⁷ ፲ መራራቴንም በፊትህ እስድዳለሁ፥ የምትሄድበትንም ሕዝብ ሁሉ አስደነግጣቸዋለሁ፥ ጠላቶ ችህንም ሁሉ በፊትህ ጀርባቸውን እንዲያዞሩ አደርጋለሁ።
- ²⁸ ፤ በፊትህም ተርብ እስድ~~ዓ~~ለሁ፥ ኤዊያዊውንም ከነዓናዊውንም ኬጢያዊውንም ከፊትህ አባርራለሁ።
- ²⁹ ፤ ምድር ባድማ እንዳትሆን፥ የምድር አራዊትም እንዳይበዙብህ፥ በአንድ ዓመት ከፊታችሁ አላባርራቸውም።
- ³⁰ ፤ ነገር ግን እስክትበዛ ምድርንም እስክትወርስ ድረስ በጥቂት በጥቂት አባርራቸዋለሁ።
- ³¹ ፤ ድንበርህንም ከኤርትራ ባሕር እስከ ፍልስጥኤም ባሕር÷ ከምድረ በዳም እስከ ወንዙ ድረስ አደርጋለሁ፤ በምድር የሚኖሩትን በእጅህ እጥላለሁና፤ ከፊትህም ታባርራቸዋለሁ።
- ³² ፤ ከእነርሱና ከአማልክቶቻቸው *ጋ*ር ቃል ኪዳን አታድርግ።
- ³³ ፤ አማልክቶቻቸውንም ብታመልክ ወጥመድ ይሆ*ኑ* ብሃልና እኔን እንድትበድል እ*ንዳያ*ደርጉህ በአገርህ አይቀመጡ።

- **መ**ቴሴንም። አንተ አሮንም ና~~ዳ~~ብም አብዩድም ከእስራኤልም ሰባ ሽማግሌዎች ወደ እግዚአብሔር ውጡ፥ በሩቁም ስገዱ፤
- ² ፤ ሙሴም ብቻውን ወደ እግዚአብሔር ይቅረብ፥ እነርሱ ግን አይቅረቡ፤ ሕዝቡም ከእርሱ *ጋ*ር አይውጡ አለው።
- ³ ፤ ሙሴም መጣ ለሕዝቡም የእግዚአብሔርን ቃሎች ሁሉ ሥርዓቱንም ሁሉ ነገረ፤ ሕዝቡም ሁሉ በአንድ ድምፅ። እግዚአብሔር የተናገራቸውን ቃሎች ሁሉ እናደርጋለን ብለው መለሱ።
- ⁴ ፤ ሙሴም የእግዚአብሔርን ቃሎች ጻፊ፤ ማለዳም ተነሣ÷ ከተራራውም በታች መሠዊያን÷ አሥራ ሁለትም ሐውልቶች ለአሥራ ሁለቱ የእስራኤል ነገድ ሠራ።
- ⁵ ፤ የሚቃጠል መሥዋዕት እንዲያቀርቡ÷ ለእግዚአብሔርም ስለ ደኅንነት መሥዋዕት በሬዎችን እንዲሠዉ የእስራኤልን ልጆች ንብዛዝት ሰደደ።
- ⁶ ፤ ሙሴም የደሙን እኵሌታ ወስዶ በቆሬ ውስጥ አደረገው፤ የደሙንም እኵሌታ በመሠዊያው ረጨው።
- ⁷ ፤ የቃል ኪ*ዓኑ*ንም መጽሐፍ ወስዶ ለሕዝቡ አነበበላቸው፤ እነርሱም። እግዚአብሔር ያለውን ሁሉ እናደር*ጋ*ለን

እንታዘዛለንም አሉ።

- ⁸ ፤ ሙሴም ደሙን ውስዶ በሕዝቡ ላይ ረጨው። በዚህ ቃል ሁሉ እግዚአብሔር ከእናንተ *ጋ*ር *ያ*ደረገው የቃል ኪ*ዳ*ኦ ደም እነሆ አለ።
- ⁹ ፤ ሙሴም አሮንም ና~~ዳ~~ብም አብዩድም ከእስራኤልም ሰባ ሽ**ማ**ግሌዎች ወጡ፤
- ¹⁰ ፲ የእስራኤልንም አምላክ አዩ፲ ከአግሩም በታች እንደ ሰማይ መልክ የሚያበራ እንደ ብሩህ ሰንፔር ድንጋይ የሚመስል ወለል ነበረ።
- ¹¹ ፤ እጁንም በእስራኤል አዛውንቶች ላይ አልዘረጋም፤ እንርሱም እግዚአብሔርን አዩ፥ በሉም ጠጡም።
- 12 ፲ እግዚአብሔርም ሙሴን። ወደ እኔ ወደ ተራራው ውጣ፥ በዚያም ሁን፲ እነርሱን ታስተምር ዘንድ እኔ የጻፍሁትን ሕግና ትእዛዝ የድንጋይም ጽላት እስጥሃለሁ አለው።
- ¹³ ፤ ሙሴና ሎሌው ኢያሱ ተነሡ፤ ሙሴም ወደ እግዚአብሔር ተራራ ወጣ።
- ¹⁴ ፤ ሽማግሌዎችንም። ወደ እናንተ እስክንመለስ ድረስ በዚህ ቆዩን፤ አሮንና ሖርም እነሆ ከእናንተ *ጋ*ር ናቸው፥ ነገረተኛም ቢኖር ወደ እነርሱ ይምጣ አላቸው።
- ¹⁵ ፤ ሙሴም ወደ ተራራ ወጣ፥ ደመናውም ተራራውን ሽሬነው።
- ¹⁶ ፤ የእግዚአብሔርም ክብር በሲና ተራራ ላይ ተቀመጠ፥ ደመናውም ስድስት ቀን ሸፊነው፤ በሰባተኛውም ቀን ከደመናው ውስጥ ሙሴን ጠራው።
- ¹⁷ ፤ በተራራው ራስ ላይ በእስራኤል ልጆች ፊት የእግዚአብሔር ክብር መታየት እንደሚያቃጥል እሳት ነበረ።
- ¹⁸ ፤ ሙሴም ወደ ደመናው ውስጥ ገባ ወደ ተራራውም ወጣ፤ ሙሴም በተራራው ላይ እርባ ቀን እርባ ሌሊትም ቆየ።

ምዕራፍ 25

ለግዚአብሔርም *ሙ*ሴን እንዲህ ሲል ተናገረው።

- ² ፤ ስጦታ ያመጡልኝ ዘንድ ለእስራኤል ልጆች ተናገር፤ በገዛ እጁ ሊሰጠኝ በልቡ ከሚያምረው ሰው ሁሉ መባ ተቀበሉ።
- ³ ፤ ከእነርሱም የምትቀበሉት *መ*ባ ይህ ነው፤
- ⁴ ፤ ወርቅ፥ ብር፥ ናስም፥ ሰማያዊና ሐምራዊ ቀይም ግምጃ፥ ጥሩ በፍታም፥
- ⁶ ፤ የመብራትም ዘይት÷ ለቅብዓት ዘይትና ለጣፋጭ ሰጣን ቅመም÷
- ⁷ ፤ መረግድም÷ ለኤፉድና ለደረት ኪስ የሚደረግ ፊርጥ።
- ⁸ ፤ በመካከላቸውም አድር ዘንድ መቅደስ ይሥሩልኝ።
- ⁹ ፤ እኔ እንደማሳይህ ሁሉ÷ እንደ ማደሪያው ምሳሌ እንደ ዕቃውም ሁሉ ምሳሌ÷ እንዲሁ ሥፉት።
- ¹⁰ ፤ ከግራር እንጨትም ታቦትን ይሥሩ፤ ርዝመቱ ሁለት ክንድ ተኩል፥ ወርዱም አንድ ክንድ ተኩል፥ ቁመቱም አንድ ክንድ ተኩል ይሁን።
- ¹¹ ፤ በውስ**ጥና በውጭም በጥ**ሩ ወርቅ ለብጠው፤ በ**እርሱም ላይ በ**ዙሪያው የወርቅ አክሊል አድርግለት።
- 12 ፲ አራት የወርቅ ቀለበቶችም አድርግለት፥ እነርሱንም በአራቱ እግሮቹ ላይ አኦር፤ በአንድ ወገን ሁለት ቀለቡቶች፥ በሌላው ወገን ሁለት ቀለቡቶች ይሁኑ።
- ¹³ ፤ መሎጊያዎችንም ከግራር እንጨት ሥራ÷ በወርቅም ለብጣቸው።
- ¹⁴ ፤ ለታቦቱ መሸከሚያ በታቦቱ ጐን ባሉት ቀለበቶች መሎጊያዎቹን አግባ።
- ¹⁵ ፤ መሎጊያዎቹም በታቦቱ ቀለበቶች ውስጥ ይኑሩ፥ ከቶም አይውጡ።
- ¹⁶ ፤ በታቦቱም ውስጥ እኔ የምሰጥህን ምስክር ታስቀምጣለህ።
- ¹⁷ ፤ ከጥሩ ወርቅም ርዝመቱ ሁለት ክንድ ተኩል፥ ወርዱም እንድ ክንድ ተኩል የሆነ የስርየት መክደኛ ሥራ።
- ¹⁸ ፤ ሁለት ኪሩቤል ከተቀጠቀጠ ወርቅ ሥራ÷ በስርየት *መ*ክደኛውም ላይ በሁለት ወገን ታደርጋቸዋለህ።
- ¹⁹ ፤ ከስርየት መክደኛውም ጋር እንዱን ኪሩብ በእንድ ወገን፥ ሁለተኛውንም ኪሩብ በሌላው ወገን አድርገህ በአንድ ላይ ትሥራዋለህ።

- ²⁰ ፤ ኪሩቤልም ክንፎቻቸውን ወደ ላይ ይዘረጋሉ÷ የስርየት መክደኛውንም በክንፎቻቸው ይሸፍናሉ÷ ፊታቸውም እርስ በርሱ ይተያያል፤ የኪሩቤልም ፊቶቻቸው ወደ ስርየት መክደኛው ይመለከታሉ።
- ²¹ ፤ የስርየት *መ*ክደኛውንም በታቦቱ ላይ ታደርገዋለህ፤ እኔም የምሰጥህን ምስክር በታቦቱ ውስጥ ታኖረዋለህ።
- ²² ፤ በዚያም ከአንተ ጋር እገናኛለሁ፤ የእስራኤልንም ልጆች ታዝዝ ዘንድ የምስጥህን ነገር ሁሉ÷ በምስክሩ ታቦት ላይ ባለው በሁለት ኪሩቤል መካከል÷ በስርየት መክደኛውም ላይ ሆኜ እነጋገርሃለሁ።
- ²³ ፤ ርዝመቱም ሁለት ክንድ፥ ወርዱም እንድ ክንድ፥ ቁመቱ እንድ ክንድ ተኩል የሆነ ገበታ ከግራር እንጨት ሥራ።
- ²⁴ ፤ በጥሩም ወርቅ ትለብ**ጠዋለህ፤ በዙሪያውም የወርቅ እ**ክሊል አድርግለት፤
- ²⁵ ፤ በዙሪያውም አንድ ጋት የሚያህል ክሬፍ አድርግለት፤ የወርቅም አክሊል በክፊፉ ዙሪያ አድርግለት።
- ²⁶ ፤ አራትም የወርቅ ቀለበቶች አድርግለት፤ ቀለበቶቹንም አራቱ አግሮቹ ባሉበት በአራቱ ማዕዘኖች አድርግ።
- ²⁷ ፤ ገበታውንም ለመሸከም መሎጊያዎቹ እንዲስኩባቸው ቀለበቶቹ በክፈፉ አቅራቢያ ይሁኑ።
- ²⁸ ፤ ገበታውን ይሸከ*ሙ*ባቸው ዘንድ *መ*ሎጊያዎቹን ከግራር እንጨት ሥርተህ በወርቅ ለብጣቸው ።
- ²⁹ ፤ ለማፍሰሻም ይሆኑ ዘንድ ወጭቶ ቸዋን ጭልፋዎ ቸዋንም *መቅጃዎ* ቸዋንም ጽዋዎ ቸዋንም አድርባ፤ እነርሱንም ከጥሩ ወርቅ አድርጋቸው።
- ³⁰ ፤ በገበታም ላይ የገጽ ኅብስት ሁልጊዜ በፊቴ ታደርጋለህ።
- ³¹ ፲ መቅረዝንም ከጥሩ ወርቅ አድርግ፤ መቅረዙ ከእግሩና ከእገዳው *ጋ*ር በተቀጠቀጠ ሥራ ይደረግ፤ ጽዋዎቹም ጕብጕቦቹም አበቦቹም እንድነት በእርሱ ይደረጉበት።
- ³² ፤ በስተሳኦ ስድስት ቅርንጫፎች ይውጡለት፤ ሦስት የመቅረዙ ቅርንጫፎች በአንድ ወገን፥ ሦስትም የመቅረዙ ቅርንጫፎች በሌላ ወገን ይውጡ።
- ³³ ፤ በአንደኛውም ቅርንጫፍ ጕብጕብና አበባ ሦስትም የለውዝ አበባ የሚመስሉትን ጽዋዎች፥ በሁለተኛውም ቅርንጫፍ ጕብጕብና አበባ ሦስትም የለውዝ አበባ የሚመስሉትን ጽዋዎች፤ እንዲሁም ከመቅረዙ ለሚወጡ ለስድስቱ ቅርንጫፎች አድርግ።
- ³⁴ ፤ በመቅረዙም ጕብጕቦቹንና አበቦቹን አራትም የለውዝ አበባ የሚመስሉትን ጽዋዎች አድርግ።
- ³⁵ ፤ ከመቅረዙ ለሚወጡ ለስድስቱ ቅርንጫፎች ከሁለት ቅርንጫፎች በታች አንድ ሆኖ የተሠራ አንድ ጕብጕብ÷ ከሁለትም ቅርንጫፎች በታች አንድ ሆኖ የተሠራ አንድ ጕብጕብ÷ ደግሞ ከሁለት ቅርንጫፎች በታች አንድ ሆኖ የተሠራ አንድ ጕብጕብ ይሁን።
- ³⁶ ፤ ጕብጕቦቹና ቅርንጫፎቹ ሁሉ ከእርሱ ጋር እንድ ይሁ*ኑ*፤ ሁሉም እንድ ሆኖ ከተቀረጸ ከጥሩ ወርቅ ይደረግ።
- ³⁷ ፤ ሰባቱንም መብራቶች ሥራ፤ በፊቱ ያበሩ ዘንድ መብራቶቹን ያቀጣ<u>ዮ</u>ሉአቸዋል።
- ³⁸ ፤ መኰስተሪያዎችዋን የኵስታሪ ማድረጊያዎችዋንም ከጥሩ ወርቅ አድርግ።
- ³⁹ ፤ መቅረዙም ዕቃውም ሁሉ ከአንድ መክሊት ጥሩ ወርቅ ይሠሩ።
- ⁴⁰ ፤ በተራራ ላይ እንዳሳየሁህ ምሳሌ እንድትሠራ ተጠንቀቅ።

- ደግሞም ከተፈተለ ከጥሩ በፍታ÷ ከሰማያዊ ከሐምራዊም ከቀይም ግምጃ የተሠሩ እሥር መጋረጆች ያሉበትን ማደሪያ ሥራ፤ ብልህ ሠራተኛ እንደሚሠራ ኪሩቤል በእነርሱ ላይ ይሁኑ።
- ² ፤ የእያንዳንዱ መጋረጃ ርዝመት ሀያ ስምንት ክንድ፥ ወርዱም አራት ክንድ ይሁን፤ የመጋረጆቹ ሁሉ መጠን ትክክል ይሁን።
- ³ ፤ አምስቱ መጋረጆች እርስ በርሳቸው የተጋጠሙ ይሁ*ኑ* ፤ አምስቱም መጋረጆች እንዲሁ እርስ በርሳቸው የተጋጠሙ ይሁ*ኑ* ።
- ⁴ ፤ ከሚጋጠሙት መጋረጆች በአንደኛው መጋረጃ ዘርፍ ላይ የሰማያዊውን ግምጃ ቀለበቶች አድርግ፤ ደግሞ ከተጋጠሙት ከሌሎች በአንደኛው መጋረጃ ዘርፍ ላይ እንዲሁ አድርግ።
- ⁵ ፤ አምሳ ቀለቡቶችን በአንድ መጋረጃ አድርግ፥ አምሳውንም ቀለበቶች በሁለተኛው መጋረጃ ዘርፍ አድርግ፤ ቀለቡቶቹ ሁሉ እርስ በርሳቸው ፊት ለፊት ይሆናሉ።
- ⁶ ፤ አምሳ የወርቅ *መያዣዎች ሥራ፤ ጣደሪያውን*ም *እንድ እንዲሆን መጋረ*ጆችን እርስ በርሳቸው በ*መያዣዎች*

አጋጥማቸው።

- ⁸ ፤ እያንዳንዱም መጋረጃ ርዝመቱ ሠላሳ ክንድ÷ እያንዳንዱም መጋረጃ ወርዱ አራት ክንድ ይሁን፤ የአሥራ አንዱም መጋረጃች መጠናቸው ትክክል ይሁን።
- ⁹ ፤ አምስቱ መጋረጆች አንድ ሆነው ይጋጠሙ፥ ስድስቱም መጋረጆች እርስ በርሳቸው አንድ ሆነው ይጋጠሙ፤ ስድስተኛውም መጋረጃ በድንኳኑ ፊት ይደረብ።
- ¹⁰ ፤ ከተጋጠሙት መጋረጆች በአንደኛው መጋረጃ ዘርፍ ላይ አምሳ ቀለበቶች አድርግ፤ ደግሞ ከተጋጠሙት ከሌሎቹ በአንድኛው መጋረጃ ዘርፍ ላይ እንዲሁ አምሳ ቀለበቶች አድርግ።
- ¹¹ ፲ አምሳም የናስ መያዣዎችን ሥራ÷ መያዣዎችንም ወደ ቀለበቶች አግባቸው÷ ድንኳኦም አንድ እንዲሆን አጋጥመው።
- ¹² ፤ ከድንኳ*ኑ መጋ*ረጆች የቀረ ትርፍ ግማሽ *መጋረጃ* በማደሪያው ጀርባ ይንጠልጠል።
- 13 ፤ ማደሪያውን እንዲሸፍን ከርዝመቱ በአንድ ወገን አንድ ክንድ፥ በአንድ ወገንም አንድ ክንድ ከድንኳኑ መጋረጆች የቀረው ትርፍ በማደሪያው ውጭ በውዲህና በወዲያ ይንጠልጠል።
- ¹⁴ ፤ ለድንኳኑም መደረቢያ ከቀይ አውራ በግ ቁርበት፥ ከዚያም በላይ ሌላ መደረቢያ ከአቆስጣ ቁርበት አድርግ።
- ¹⁵ ፤ ለማደሪያውም የሚቆሙትን ሳንቆች ከግራር እንጨት አድርግ።
- ¹⁶ ፤ የሳንቃው ሁሉ ርዝመቱ አሥር ክንድ፥ ወርዱም እንድ ክንድ ተኩል ይሁን።
- ¹⁷ ፤ ለአ*ያንዳ*ንዱም ሳንቃ አንዱን በአንዱ ላይ የሚያያይዙ ሁለት ማጋ_ጠሚያዎች ይሁኑለት፤ ለማደሪያው ሳንቆች ሁሉ *እ*ንዲሁ አድርግ።
- ¹⁸ ፤ ለማደሪያውም በደቡብ ወገን ሀያ ሳንቆችን አድርግ።
- ¹⁹ ፤ ከሀያውም ሳንቆች በታች አርባ የብር እግሮችን አድርግ፤ ከእ*ያንዳንዱ* ሳንቃ በታች ለሁለት *ጣጋ*ሐሚያዎች ሁለት እግሮች ይሁኑ።
- ²⁰ ፤ ለማደሪያው ለሁለተኛው ወገን በስሜን በኩል ሀያ ሳንቆች÷
- ²¹ ፤ ለእነርሱም አርባ የብር እግሮች ይሁ*ኑ*፤ ከእ*ያንዳንዱ*ም ሳንቃ በታች ሁለት እግሮች ይሁ*ኑ* ።
- ²² ፤ ለማደሪያውም በምዕራቡ ወገን በስተ ኋላ ስድስት ሳንቆችን አድርግ።
- ²³ ፤ ለማደሪያውም ለሁለቱ ማዕዘን በስተ **ኋላ ሁለት ሳን**ቆችን አድርግ።
- ²⁴ ፲ ከታችም እስከ ላይ እስከ አንደኛው ቀለበት ድረስ አንዱ ሳንቃ ድርብ ይሁን፤ እንዲሁም ለሁለቱ ይሁን፤ እንርሱም ለሁለቱ ማዕዘን ይሆናሉ።
- ²⁵ ፤ ስምንት ሳንቆችና አሥራ ስድስት የብር እግሮቻቸው ይሁ*ኑ* ፤ ከአ*ያንዳንዱ*ም ሳንቃ በታች ሁለት እግሮች ይሆናሉ።
- ²⁶ ፤ ከግራርም እንጨት በማደሪያው በአንድ ወገን ላሉት ሳንቆች አምስት *መ*ወርወሪያዎች፥
- ²⁷ ፤ በማደሪያውም በሁለተኛው ወገን ላሉት ሳንቆች አምስት መወርወሪያዎች፥ በማደሪያውም በስተ ኃላ በምዕራብ ወገን ላሉት ሳንቆች አምስት መወርወሪያዎች አድርግ።
- ²⁸ ፤ መካከለኛውም መወርወሪያ በሳንቆች መካከል ከዳር እስከ ዳር ይለፍ።
- ²⁹ ፲ ሳንቆቹንም በወርቅ ለብጣቸው፤ ቀለበቶ*ቻቸውንም የመወ*ርወሪያ ቤት *እንዲሆኑ*ላቸው ከወርቅ ሥራቸው፤ መወርወሪያዎችንም በወርቅ ለብጣቸው።
- ³⁰ ፤ ማደሪያውንም በተራራ እንዳሳየሁህ ምሳሌ አቁም።
- 31 ፲ መጋረጃውንም ከሰማያዊ ከሐምራዊም ከቀይም ግምጃ ከተራተለ ከጥሩ በፍታም አድርግ፤ ብልህ ሠራተኛ እንደሚሠራ ኪሩቤል በእርሱ ላይ ይሁኑ።
- ³² ፤ በወርቅ በተለበ**ሙት ከግራር እን**ጨትም በተሠሩት በአራቱ ምስሶች ላይ ስቀለው፤ ኩላቦቻቸውም ከወርቅ፥ አራቱም እግሮቻቸው ከብር የተሠሩ ይሁኑ።
- ³³ ፤ መጋረጃውንም ከመያዣዎቹ በታች ታንጠለጥለዋለህ፥ በመጋረጃውም ውስጥ የምስክርን ታቦት አግባው፤ መጋረጃውም በቅድስቱና በቅድስተ ቅዱሳኑ መካከል መለያ ይሁናችሁ።
- ³⁴ ፤ በቅድስተ ቅዱሳኦም ውስጥ የስርየት *መ*ክደኛውን በምስክሩ ታቦት ላይ አድርግ።
- ³⁵ ፤ ገበታውንም በመጋረ*ኛው ውጭ፥ መ*ቅረዙንም በገበታው ፊት ለፊት በማደሪያው በደቡብ ወገን አድርግ፤

ገበታውንም በሰሜን ወገን አድርገው።

- ³⁶ ፤ ለድንኳኦም ደጃፍ ከሰማያዊ ከሐምራዊም ከቀ**ይም ግም**ጃ ከተ**ፌተለ ከጥሩ በፍታም በጥልፍ አ**ሠራር የተ*ሠራ መጋ*ረጃ አድርግለት።
- ³⁷ ፤ ለመጋረጃውም አምስት ምሰሶች ከግራር እንጨት አድርግ፥ በወርቅም ለብጣቸው፤ ኩላቦቻቸውም ከወርቅ የተሠሩ ይሁኑ፤ አምስትም እግሮች አድርግላቸው።

- ር ዝመቱ አምስት ክንድ፥ ወርዱም አምስት ክንድ መሠዊያ ከግራር እንጨት አድርግ፤ አራት ማዕዘንም ይሁን፤ ከፍታውም ሦስት ክንድ ይሁን።
- ² ፤ በአራቱም ማዕዘን ቀንዶችን ታደር*ጋ*ለህ፥ ቀንዶቹም ከእርሱ *ጋ*ር በአንድ የተሠሩ ይሁኑ፤ በናስም ለብጠው ።
- ³ ፤ አመድ የሚሆ*ን*ባቸውን ምንቸቶች፥ መጫሪያዎቹንም፥ ድስቶቹንም፥ ሜንጠቹንም፥ ማንደጃዎቹንም አድርግ፤ ዕቃውንም ሁሉ ከናስ አድርግ።
- ⁴ ፤ እንደ መረብ ሆኖ የተሠራ የናስ መከታ አድርግለት፤ ለመከታውም አራት የናስ ቀለበት በአራት ማዕዘኦ አድርግለት።
- ⁵ ፤ መከታውም እስከ መሠዊያው እኵሌታ ይደርስ ዘንድ በመሰዊያው በሚዞረው በእርከኑ ታች አድርገው ፡፡
- ⁶ ፤ ለመ**ሠዊያውም ከግራር እን**ጨት መሎጊያዎችን ሠርተህበናስ ለብጣቸው።
- ⁷ ፤ መሎጊያዎቹም በቀለበቶች ውስጥ ይግቡ፤ መሠዊያውንም ስትሽከሙ መሎጊያዎቹ በሁለቱ ወገኖች ይሁኑ።
- ⁸ ፤ ከሳንቆች ሥርተህ ባዶ አድርገው፤ በተራራው እንዳሳየሁህ ምሳሌ እንዲሁ ያድርጉት።
- ⁹ ፤ የማደሪያውንም አደባባይ ሥራ፤ በደቡብ ወገን የጥሩ በፍታ መጋረጆች ይሁኑለት፥ የእንዱም ወገን ርዝመት መቶ ክንድ ይሁን፤
- ¹⁰ ፤ ከናስ የተሠሩ ሀያ ምሰሶችና ሀያ እግሮች ይሁ*ኑ* ለት፤ የምሰሶቹም ኩላቦችና ዘንጎች የብር ይሁ*ኑ* ።
- ¹¹ ፤ እንዲሁም በሰሜን ወገን መቶ ክንድ ርዝመት ያላቸው መጋረጆች፥ ከናስ የተሠሩ ህያ ምሶሶች ህያም እግሮች ይሁኑ፤ ለምሰሶችም የብር ኩላቦችና ዘንጎች ይሁኑ።
- ¹² ፤ በም**ዕራ-ብም ወ**ግን ለአደባባዩ ስፋት አምሳ ክንድ ርዝመት ያላቸው መጋረጆች፥ አሥርም ምሰሶች፥ አሥርም እግሮች ይሁኑለት።
- ¹³ ፤ በምሥራቅም ወገን የአደባባዩ ስፋት አምሳ ክንድ ይሁን።
- ¹⁴ ፤ በአንድ ወገን የመጋረጆቹ ርዝመት አሥራ አምስት ክንድ ይሁን፤ ምሰሶቹም ሦስት፥ እግሮቹም ሦስት ይሁኑ።
- ¹⁵ ፤ በሌላውም ወገን የመጋረጆች ርዝመት አሥራ አምስት ክንድ ይሆናል፤ ምሰሶቹም ሦስት÷ እግሮቹም ሦስት ይሁኑ።
- ¹⁶ ፤ ለአደባባዩም ደጅ ከሰማያዊ ከሐምራዊም ከቀይም ግምጃ ከጥሩ በፍታም በጥልፍ አሠራር የተሠራ ህያ ክንድ መጋረጃ ይሆናል፤ ምስሶቹም እራት÷ እግሮቹም እራት ይሁኑ።
- ¹⁷ ፤ በአደባባዩም ዙሪያ ላሉት ምስሶች ሁሉ የብር ዘንጎች፥ የብርም ኩላቦች፥ የናስም እግሮች ይሁኑላቸው።
- ¹⁸ ፤ የአደባባዩ ርዝመት መቶ ክንድ ስፋቱም አምሳ ክንድ ይሁን፥ የመጋረጃውም ከፍታ አምስት ክንድ ይሁን፤ መጋረጃውም ከጥሩ በፍታ፥ እግሮቹም ከናስ የተሠሩ ይሁኑ።
- ¹⁹ ፤ ለማገልገል ሁሉ የማደሪያው ዕቃ ሁሉ፥ ካስማዎቹም ሁሉ የአደባባዩም ካስማዎች ሁሉ፥ የናስ ይሁ*ኑ* ።
- ²⁰ ፲ አንተም መብራቱን ሁልጊዜ ያበሩት ዘንድ ለመብራት ተወቅጦ የተጠለለ ጥሩ የወይራ ዘይት *እንዲያመ*ጡልህ የእስራኤልን ልጆች እዘዛቸው።
- ²¹ ፤ በመገናኛው ድንኳን ውስጥ በምስክሩ ታቦት ፊት ባለው መጋረጃ ውጭ አሮንና ልጆቹ ከጣታ እስከ ጣለዳ ድረስ በእግዚአብሔር ፊት እንዲበራ ያሰናዱት፤ በእስራኤል ልጆች ዘንድ ለልጅ ልጃቸው የዘላለም ሥርዓት ይሁን።

- ለንተም ወንድምህን አሮንን ከእርሱም ጋር ልጆቹን ከእስራኤል ልጆች መካከል ለይተህ ካህናት ይሆኑልኝ ዘንድ ወደ አንተ አቅርብ፤ አሮንን የአሮንንም ልጆች፥ ናዓብን አብዮድንም አልዓዛርንም ኢታምርንም፥ አቅርብ።
- ² ፤ የተቀደሰውንም ልብስ ለክብርና ለጌጥ *እንዲሆን* ለወንድምህ ለአሮን ሥራለት።
- ³ ፤ አንተም ካህን ሆኖ እንዲያገለግለኝ አሮን ቅዱስ ይሆን ዘንድ ልብስ እንዲሠሩለት የጥበብ መንፌስ ለሞላሁባቸው በልባቸው ጥበባኞች ለሆኑት ሁሉ ተናገር።
- ⁴ ፤ የሚሠሩአቸውም ልብሶች እነዚህ ናቸው፤ የደረት ኪስ ኤፉጵም ቀሚስም ዝንጕርጕር ሽሚዝም መጠምጠሚያም መታጠቂያም፤ እነዚህም ካህናት ይሆኑልኝ ዘንድ ለወንድምህ ለአሮን ለልጆቹም የተቀደሰ ልብስ ያድርጉ።
- ⁵ ፤ ወርቅንም፥ ሰጣያዊና ሐምራዊ ቀይም ግምጃ፥ ጥሩ በፍታም ይውስዱ።
- ⁶ ፤ ኤፉዱንም ቡብልሃት የተሠራ በወርቅና በሰማያዊ በሐምራዊም በቀይም ግም**ኛ** ክተፈተለ ከጥሩ በፍታም ብልህ ሠራተኛ እንደሚሠራ ያድርጉ።
- ⁷ ፤ ሁለቱ ወገን አንድ *እንዲሆን* በሁለቱ ጫ*ንቃ* ላይ የሚጋጠም ጨርቅ ይሁን።
- ⁸ ፤ በላዩም መታጠቂያ ሆኖ በብልሃት የተጠለፊው የኤፉድ ቋድ እንደ እርሱ ከእርሱም ጋር አንድ ይሁን፤ ከወርቅና ከሰማያዊ ከሐምራዊ ከቀይ ግምጃም ከተፌተለ ከጥሩ በፍታም የተሠራ ይሁን።
- ⁹ ፤ ሁለትም የመረግድ ድንጋይ ወስደህ የእስራኤልን ልጆች ስም ስማቸውን ቅረጽባቸው፤
- ¹⁰ ፤ እንደ አወላለ~~ዓቸው ስድስት ስም በአንድ ድን~~ጋይት የቀረውንም ስድስቱን ስም በሌላው ቅረጽ።
- ¹¹ ፤ በቅርጽ ሠራተኛ ሥራ እንደ ማኅተም ቅርጽ አድርገህ የእስራኤልን ልጆች ስም በሁለት ድንጋዮች ቅረጽ በወርቅም ፊርጥ አድርግ።
- ¹² ፲ የእስራኤል ልጆችም የመታሰቢያ ድንጋዮች ይሆኑ ዘንድ ሁለቱን ዕንቊዎች በኤፉዱ ጫንቃዎች ላይ ታደርጋለህ፤ አሮንም በሁለቱ ጫንቃዎች ላይ ለመታሰቢያ ስማቸውን በእግዚአብሔር ፊት ይሽከማል።
- 13
- ¹⁴ ፤ የወርቅም ፌርጦች ሁለትም ድሪዎች ከጥሩ ወርቅ ሥራ፤ እንደ ተጉነጐነም ገመድ አድርግ፤ የተጉነጐኦትንም ድሪዎች በፌርጦቹ ላይ እንጠልጥል።
- 15 ፤ ብልህ ሠራተኛም እንደሚሠራ የፍርዱን የደረት ኪስ ሥራው እንደ ኤፉዱም አሠራር ሥራው፤ ከወርቅና ከስማያዊ ከሐምራዊም ከቀይም ግምጀ ከጥሩ በፍታም ሥራው።
- ¹⁶ ፤ ርዝመቱ ስንዝር ስፋቱም ስንዝር ሆኖ ትክክልና ድርብ ይሆናል።
- ¹⁷ ፤ በእራት ተራ የሆነ የዕንቍ **ፊርጥ አድርግበት፤ በፊተኛው ተራ ስርድዮን፥ ቶ**ጳዝዮን፥ የሚያብረቀርቅ ዕንቊ፤
- 18 ፤ በሁለተኛውም ተራ በሉር፥ ሰንፔር፥ አልማዝ፤
- ¹⁹ ፤ በሦስተኛውም ተራ ያክንት፥ ኬልቄዶን፥ አሜቴስጢኖስ፤
- ²⁰ ፤ በአራተኛውም ተራ ቢረሌ፥ *መ*ረግድ፥ ኢያስጲድ በወርቅ ፊርጥ ይደረ*ጋ*ሉ።
- ²¹ ፤ የዕንቈቹም ድንጋዮች እንደ እስራኤል ልጆች ስሞች አሥራ ሁለት ይሆናሉ፤ በየስጣቸውም ጣተሚያ እንደሚቀረጽ ይቀረጹ፤ ስለ አሥራ ሁለቱ ነገዶችም ይሁኑ።
- ²² ፤ ለደረቱ ኪስም የተኰነኰኑትን ድሪዎች እንደ ገመድ አድርገህ ከጥሩ ወርቅ ሥራቸው።
- ²³ ፤ ለደረቱ ኪስም ሁለት የወርቅ ቀለበቶች ሥራት ሁለቱንም ቀለበቶች በደረቱ ኪስ በሁለቱ ወገን አድርጋቸው።
- ²⁴ ፤ የተገራነጉኦትንም ሁለቱን የወርቅ ድሪዎች በደረቱ ኪስ ወገኖች ወዳሉት ወደ ሁለቱ ቀለበቶች ታገባቸዋለህ።
- ²⁵ ፲ የሁለቱንም ድሪዎች ጫፎች በሁለቱ ፌርጦች ውስጥ አግብተህበኤፉዱ ጫንቃዎች ላይ በፊታቸው ታደርጋቸዋለህ።
- ²⁶ ፤ ሁለት የወርቅ ቀለበቶችም ሥራ÷ እነርሱንም በኤፉዱ ፊት ለፊት ባለው በደረቱ ኪስ በሁለቱ ጫፎች ላይ ታደርጋቸዋለህ።
- ²⁷ ፤ ደግሞም ሁለት የወርቅ ቀለቡቶች ሥራ፥ በኤፉዱም ፊት ከጫንቃዎች በታች ቡብልሃት ከተጠለፌ ከኤፉዱ ቋድ በላይ በመያዣው አጠንብ ታደርጋቸዋለህ።
- ²⁸ ፤ የደረቱም ኪስ በብልሃት ከተጠለፊ ከኤፉዱ ቋድ በላይ እንዲሆን ከኤፉዱም እንዳይለይ፥ የደረቱን ኪስ ከቀለበቶቹ ወደ ኤፉዱ ቀለበቶች በሰማያዊ ፌትል ያስሩታል።
- ²⁹ ፤ አሮንም ወደ መቅደስ በገባ ጊዜ በእግዚአብሔር ፊት ለዘላለም መታሰቢያ የአስራኤልን ልጆች ስሞች

በፍርዱ በደረት ኪስ ውስጥ በልቡ ላይ ይሸከም።

- ³⁰ ፤ በፍርዱ በደረት ኪስም ውስጥ ኡሪምንና ቱሚምን ታደርጋለህ፤ በእግዚአብሔርም ፊት በገባ ጊዜ በአሮን ልብ ላይ ይሆናሉ፤ አሮንም በእግዚአብሔር ፊት ሁልጊዜ የእስራኤልን ልጆች ፍርድ በልቡ ላይ ይሸከጣል።
- ³¹ ፤ የኤ*ፋዱን*ም ቀሚስ ሁሉ ሰማያዊ አድርገው።
- 32 ፲ ከላይም በመካከል አንገትጌ ይሁንበት፲ እንዳይቀደድም እንደ ጥሩር የተሠራ ጥልፍ በአንገትጌው ዙሪያ ይሁንበት።
- ³³ ፤ በታችኛውም ዘርፍ ዙሪያ ከሰማያዊ ከሐምራዊም ከቀይም ግምጃ ሮማኖች አድርግ፤ በዚያም *መ*ካከል በዙሪያው የወርቅ ሻኵራዎች አድርግ፤
- ³⁴ ፲ የወርቅ ሻኵራ ሮማንም÷ ሌላም የወርቅ ሻኵራ ሮማንም በቀሚሱ ዘርፍ ዙሪያውን ይሆናሉ።
- ³⁵ ፤ በማገልገል ጊዜም በአሮን ላይ ይሆናል፤ እርሱም እንዳይሞት ወደ *መ*ቅደሱ በእግዚአብሔር ፊት ሲገባና ሲወጣ ድምፁ ይሰማል።
- ³⁶ ፤ ከጥሩ ወርቅም ቅጠል የሚ*መ*ስል ምልክት ሥራ÷ በእርሱም እንደ ማኅተም ቅርጽ አድርገህ። ቅድስና ለእግዚአብሔር የሚል ትቀርጽብታለህ።
- ³⁷ ፤ በሰጣያዊም ፌትል በመጠምጠሚያው ፊት ላይ ታንጠለጥለዋለህ።
- ³⁸ ፤ በአሮንም ግምባር ላይ ይሆናል÷ አሮንም የእስራኤል ልጆች በሚያቀርቡትና በሚቀድሱት በቅዱስ ስጦታቸው ሁሉ ላይ ያለውን ኃጢአት ይሽከም፤ በእግዚአብሔርም ፊት ሞገስ እንዲሆንላቸው ቅጠል የሚ*መ*ስለው ምልክቱ ሁልጊዜ በግምባሩ ላይ ይሁን።
- ³⁹ ፤ ሸሚዙንም ከጥሩ በፍታ ዝንጕርጕር አድር*ገ*ህ፥ መጠምጠሚያውን ከበፍታ ትሠራለህ፤ በጥልፍ አሠራር መታጠቂያም ትሠራለህ።
- ⁴⁰ ፤ ለአሮንም ልጆች ሽሚዞችን መታጠቂያዎችንም ቆቦችንም ለክብርና ለጌጥ ታደርግላቸዋለህ።
- ⁴¹ ፤ ይህንም ሁሉ ወንድምህን አሮንን ከእርሱም ጋር ልጆቹን ታለብሳቸዋለህ፤ በክህነት እንዲያገለግሉኝ ትቀባቸዋለህ፥ ትክናቸዋለህ፥ ትቀድሳቸውማለህ።
- ⁴² ፤ ኅፍረተ ሥጋቸውንም ይከድኦበት ዘንድ የበፍታ ሱሪ ታደርግላቸዋለህ፤ ከወገባቸውም እስከ ጭናቸው ይደርሳል፤
- ⁴³ ፲ ኃጢአትም እንዳይሆንባቸው እንዳይሞቱም፥ ወደ መገናኛው ድንኳን ሲገቡ በመቅደሱም ያገለግሉ ዘንድ ወደ መሥዊያው ሲቀርቡ በአሮንና በልጆቹ ላይ ይሆናል፤ ለእርሱ ከእርሱም በኋላ ለዘሩ ለዘላለም ሥርዓት ይሆናል።

ምዕራፍ 29

ለኔንም በክህነት እንዲያገለግሉኝ ትቀድሳቸው ዘንድ የምታደርግባቸው ነገር ይህ ነው፤ ነውር የሌለባቸውን አንድ ወይፌንና ሁለት እውራ በጎች ትወስዳለህ።

- ² ፤ ቂጣ እንጀራ÷ በዘይትም የተለወሰ የቂጣ እንጐቻ÷ በዘይትም የተቀባ ስስ ቂጣ ከመልካም ስንዴ ታደርጋለህ።
- ³ ፤ በአንድ ሌማትም ታደር*ጋ*ቸዋለህ፤ ከወይፈ*ኑ*ና ከሁለቱ አውራ በጎች *ጋ*ር በሌማቱ ታቀርባቸዋለህ።
- ⁴ ፤ አሮንና ልጆቹንም ወደ *መገ*ናኛው ድንኳን ታቀርባቸዋለህ፥ በውኃም ታጥባቸዋለህ።
- ⁵ ፤ ልብሶችን ወስደህ ለአሮን ሸሚዝና የኤፉድ ቀሚስ ኤፉድም የደረት ኪስም ታለብሰዋለህ፥ በብልሃትም በተጠለፊ ቋድ ታስታጥቀዋለህ፤
- ⁶ ፤ መ**ሐምሐሚያውንም በራሱ ላይ ታደር**ጋለህ፥ የተቀደሰውንም እክሊል በመሐምሐሚያው ላይ ታኖራለህ።
- ⁷ ፤ የቅብዓትንም ዘይት ወስደህ በራሱ ላይ ታፈስሰዋለህ፥ ትቀባው**ማ**ለህ።
- ⁸ ፤ ልጆቹንም ታቀርባቸዋለህ፥ ሸሚዞቹንም ታለብሳቸዋለህ።
- ⁹ ፤ አሮንንና ልጆቹንም በመታጠቂያ ታስታጥቃቸዋለህ፥ ቆብንም ታለብሳቸዋለህ፤ ለዘላለም ሥርዓትም ክህነት ይሆንላቸዋል፤ እንዲሁም አሮንንና ልጆቹን ትክናቸዋለህ።
- ¹⁰ ፤ ወይፈ*ኑን*ም ወደ *መገ*ናኛው ድንኳን በር ፊት ታቀርበዋለህ፤ አሮንና ልጆቹም እጆቻቸውን በወይፈኑ ራስ ላይ ይጭናሉ።
- ¹¹ ፤ ወይፈ*ኑን*ም በመገናኛው ድንኳን በር አጠገብ በእግዚአብሔር ፊት ታርደዋለህ።

- ¹² ፤ ከወይፈ*ኑ*ም ደም ወስደህ በመሠዊያው ቀንዶች ላይ በጣትህ ትረጨዋለህ፤ ደሙንም ሁሉ ከመሠዊያው በታች ታፌስሰዋለህ።
- ¹³ ፲ የሆድ ዕቃውንም የሚሸፍነውን ስብ ሁሉ በጉልበቱም ላይ ያለውን መረብ ሁለቱንም ኵላሊቶች በላያቸውም ያለውን ስብ ወስደህ*በመ*ሥዊያው ላይ ታቃጥላለህ።
- ¹⁴ ፲ የወይፈ*ኑን ሥጋ* ግን፥ ቁርበቱንም፥ ሬርሱንም ከሰፈር ውጭ በእሳት *ታቃ*ጥለዋለህ፤ የኃጢአት *መ*ሥዋዕት ነው።
- ¹⁵ ፤ አንደኛውንም አውራ በግ ትወስደዋለህ፤ አሮንና ልጆቹም በአውራው በግ ራስ ላይ እጆቻቸውን ይጭናሉ ።
- ¹⁶ ፤ አውራውንም በግ ታርደዋለህ፥ ደ*ሙን*ም ወስደህ በመ**ሥ**ዊያው ላይ በዙሪያው ትረጨዋለህ።
- ¹⁷ ፤ አውራውንም በግ በየብልቱ ትቈርጠዋለህ፥ የሆድ ዕቃውንና እግሮቹንም ታጥባለህ፥ ከብልቱና ከራሱም ጋር ታኖረዋለህ።
- ¹⁸ ፤ አውራውንም በግ በሞላው በመሠዊያው ላይ ታቃጥላለህ፤ ለእግዚአብሔር የሚቃጠል መሥዋዕት ነው፤ ጣፋጭ ሽቱ ነው። ለእግዚአብሔር የቀረበ የእሳት ቍርባን ነው።
- ¹⁹ ፤ ሁለተኛውንም አውራ በግ ትወስደዋለህ፤ አሮንና ልጆቹም እጆቻቸውን በአውራው በግ ራስ ላይ ይጭናሉ ፡፡
- ²⁰ ፤ አውራውንም በግ ታርደዋለህ፥ ደ*ሙን*ም ትወስዳለህ፥ የአሮንንም የቀኝ ጆሮ ጫፍ፥ የልጆቹንም የቀኝ ጆሮአቸውን ጫፍ፥ የቀኝ እጃቸውንና የቀኝ እግራቸውን አውራ ጣት ታስነካለህ፤ ደ*ሙን*ም በመሠዊያው ላይ በዙሪያው ትረጨዋለህ።
- ²¹ ፤ በመሥዊያውም ላይ ካለው ደም ከቅብዓት ዘይትም ወስደህ በአሮንና በልብሱ ላይ፥ ከእርሱም ጋር ባሉት በልጆቹና በልብሶቻቸው ላይ ትረጨዋለህ፤ እርሱም ልብሶቹም፥ ከእርሱም ጋር ልጆቹ ልብሶቻቸውም ይቀደሳሉ።
- ²² ፤ ደግሞም የሚካኦበት አውራ በግ ነውና የበጉን ስብ፥ ላቱንም፥ የሆድ ዕቃውንም የሚሸፍነውን ስብ፥ በጉብቱም ላይ ያለ*ውን መ*ረብ፥ ሁለቱንም ኵላሊቶች በላያቸውም ያለውን ስብ፥ የቀኙንም ወርች ትወስዳለህ።
- ²³ ፤ አንድ እንጀራ፥ አንድም የዘይት እንጀራ፥ አንድም ስስ ቂጣ በእግዚአብሔር ፊት በሌማት ካለው ቂጣ እንጀራ ትወስዳለህ፤
- ²⁴ ፲ ሁሉ*ን*ም በአሮን እጆችና በልጆቹ እጆች ታኖረዋለህ፤ ለሚወዘወዝ ቍርባን በእግዚአብሔር ፊት ትወዘውዘዋለህ።
- ²⁵ ፤ ከእ**ኛቸውም ትቀበለዋለህ፥ በ**መሠዊያውም ላይ ከሚቃጠል መሥዋዕት *ጋ*ር በእግዚአብሔር ፊት ጣፋጭ ሽቱ እንዲሆን ታቃጥለዋለህ፤ እርሱ ለእግዚአብሔር የእሳት ቍርባን ነው።
- ²⁶ ፤ ለአሮንም ክህነት የታረደውን በግ ፍርምባ ወስደህ ለሚወዘወዝ ቍርባን በእግዚአብሔር ፊት ትወዘውዘዋለህ፤ እርሱም የአንተ ወግ ይሆናል።
- ²⁷ ፤ ከሚካኦበትም አውራ በግ የተወሰደ ለአሮንና ለልጆቹ ወግ የሚሆን ለመሥዋዕት የተወዘወዘውን ፍርምባና የተነሣውን ወርች ትቀድሳለህ።
- ²⁸ ፤ ያውም የማንሣት ቊርባን ነውና ከእስራኤል ልጆች ዘንድ ለዘላለም የአሮንና የልጆቹ ወግ ይሁን፤ የእስራኤል ልጆች የሚያቀርቡት የደኅንነት መሥዋዕታቸው የማንሣት ቊርባን ይሆናል፤ ለእግዚአብሔር የማንሣት ቊርባን ይሆናል።
- ²⁹ ፤ የተቀደሰውም የአሮን ልብስ ይቀቡበትና ይካኑበት ዘንድ ከእርሱ በኋላ ለልጆቹ ይሁን።
- ³⁰ ፤ ከልጆቹም በእርሱ ፋ*ንታ* ካህን የሚሆነው በመቅደስ ለማገልገል ወደ መገናኛው ድንኳን ሲገባ ሰባት ቀን ይልበሰው።
- ³¹ ፤ የሚካንበትንም አውራ በግ ወስደህ ሥጋውን በተቀደሰ ስፍራ ትቀቅለዋለህ።
- ³² ፤ አሮንና ልጆቹም የአውራውን በግ ሥ*ጋ* በሌማትም ያለውን እንጀራ በ*መገ*ናኛው ድንኳን በር ይበሉታል።
- ³³ ፤ የተካኑና የተቀደሱ ይሆኑ ዘንድ ማስተስረያ የሆነውን ነገር ይብሉት፤ ሌላ ሰው ግን አይብላው፤ የተቀደሰ ነውና።
- ³⁴ ፲ የተካኦበትም ሥጋ ወይም እንጀራ ተርፎ ቢያድር፥ የቀረውን በእሳት ታቃ**ጥለዋለ**ህ፤ የተቀደሰ ነውና አይበላም።
- ³⁵ ፤ እንዳዘዝሁህም ሁሉ በአሮንና በልጆቹ እንዲህ አድርግ፤ ሰባት ቀን ትክናቸዋለህ።
- ³⁶ ፤ ዕለት ዕለትም ስለ ማስተስረዶ ለኃጢአት መሥዋዕት ወይፈ*ኑን* ታቀርባለህ፤ ማስተስረያም ባደረግህ ጊዜ መሥዊያውን ታነጻዋለህ፤ ቅዱስም ይሆን ዘንድ ትቀባዋለህ።

- ³⁷ ፤ ሰባት ቀን ለመሠዊያው ማስተስረያ ታደርጋለህ፥ ትቀድሰውማለህ፤ መሠዊያውም ቅድስተ ቅዱሳን ይሆናል፤ መሠዊያውንም የሚነካ ሁሉ ቅዱስ ይሆናል።
- ³⁸ ፤ በመ**ሥዊያውም ላይ የምታቀርበው ይህ ነው፤ በቀን በቀን ዘወት**ር ሁለት የዓመት ጠቦቶች ታቀርባለህ።
- ³⁹ ፤ አ*ንዱን* ጠቦት በማለዳ ቍርባን አድር*ገ*ህ ታቀርበዋለህ፤ ሁለተኛውንም ጠቦት በማታ ቍርባን አድር*ገ*ህ ታቀርበዋለህ።
- ⁴⁰ ፤ ከአንዱ ጠቦትም ጋር የኢን መስፌሪያ አራተኛ እጅ በሆነ ተወቅጦ በተጠለለ ዘይት የተለወሰ የኢፍ መስፌሪያ አሥረኛ እጅ መልካም ዱቄት÷ ደግሞ ለመጠጥ ቍርባን የኢን መስፌሪያ አራተኛ እጅ የወይን ጠጅ ታቀርባለህ።
- ⁴¹ ፤ ሁለተኛውንም ጠቦት በጣታ ታቀርበዋለህ፥ እንደ ማለዳውም የእህልና የመጠጥ ቍርባን ታደርግበታለህ፤ ለእግዚአብሔር ጣፋጭ ሽቱ እንዲሆን የእሳት ቍርባን ይሆናል።
- ⁴² ፤ ለአንተ እናገር ዘንድ ከእናንተ ጋር በምገናኝበት በመገናኛው ድንኳን ደጃፍ፥ በእግዚአብሔር ፊት ይህ ዘወትር ለልጅ ልጃ ችሁ የሚቃጠል መሥዋዕት ይሆናል።
- ⁴³ ፤ ከእስራኤልም ልጆች *ጋ*ር በዚያ እገናኛለሁ፤ ድንኳኑም በክብሬ ይቀደሳል።
- ⁴⁴ ፤ የመገናኛውንም ድንኳን መሠዊያውንም አቀድሳለሁ፤ በክህነትም ያገለግሉኝ ዘንድ አሮንንና ልጆቹን አቀድሳለሁ።
- ⁴⁵ ፤ በእስራኤልም ልጆች መካከል እኖራለሁ÷ አምላክም እሆናቸዋለሁ።
- ⁴⁶ ፤ በመካከላቸውም እኖር ዘንድ ከግብፅ ምድር ያወጣኋቸው እምላካቸው እግዚአብሔር እኔ እንደ ሆንሁ ያውቃሉ፤ እኔ አምላካቸው እግዚአብሔር ነኝ።

- የዕጣን መሠዊያውን ሥራ፤ ከግራር እንጨት አድርገው።
- ² ፤ ርዝመቱ እንድ ክንድ፥ ስፋቱም እንድ ክንድ፥ አራት ማዕዘን ይሁን፤ ከፍታውም ሁለት ክንድ ይሆናል፤ ቀንዶቹም ከእርሱ ጋር በአንድነት የተሠሩ ይሁኑ።
- ³ ፤ ላይኛውንና የግድግዳውንም ዙሪያ ቀንዶቹንም በጥሩ ወርቅ ትለብጠዋለህ፤ በዙሪያውም የወርቅ ክሬፍ ታደርግለታለህ።
- ⁴ ፤ ከክራፉም በታች ሁለት የወርቅ ቀለበቶች አድርግለት። በዚህና በዚ*ያ* በሁለ*ቱ ጎን ታ*ደርጋቸዋለህ፤ ለመሸከምም የመሎጊያዎች ስፍራ ይሁኑ።
- ⁵ ፤ መሎጊያዎቹንም ከግራር እንጨት አድርግ፥ በወርቅም ለብጣቸው።
- ⁶ ፤ በምስክሩ ታቦት አጠገብም ካለው *መጋ*ረጃ በፊት ታኖረዋለህ ይህንም እንተን በምገናኝበት ከምስክሩ በላይ ባለው በስርየት መክደኛ ፊት ታኖረዋለህ።
- ⁷ ፤ አሮንም የጣፋጭ ሽቱ እጣን ይጠንበት፤ በማስ*ዓ* በማስ*ዓ መብራ*ቶቹን ሲያዘጋጅ ይጠነው።
- ⁸ ፤ ይህን በእግዚአብሔር ፊት ለልጅ ል**ጃ ቸ**ሁ የዘወትር ዕጣን ይሆን ዘንድ እሮን በጣታ ጊዜ *መ*ብራቶቹን ሲያበራ ያጥነዋል።
- ⁹ ፤ ሌላም ዕጣን÷ የሚቃጠለውንም መስዋዕት÷ የእህሉንም ቍርባን አታቀርብበትም፤ የመጠጥም ቍርባን አታፌስስበትም።
- ¹⁰ ፤ አሮንም በአመት አንድ ጊዜ በቀንዶቹ ላይ ማስተስረያ ያደርጋል፤ በአመት አንድ ጊዜ ለልጅ ል**ኛ ች**ሁ ማስተስረያ በሚሆን በኃጢአት መሥዋዕት ደም ማስተስረያ ያደርግበታል። ለእግዚአብሔር ቅድስተ ቅዱሳን ናት።
- ¹¹ ፤ እግዚአብሔርም *ሙ*ሴን እንዲህ ብሎ ተናገረው።
- 12 ፤ አንተ የእስራኤልን ልጆች ቍጥር ተቀብለህ፥ በቈጠርሃቸው ጊዜ መቅሰፍት እንዳይሆንባቸው፥ በቈጠርሃቸው ጊዜ ከእነርሱ ሰው ሁሉ እንደ ቍጥራቸው መጠን የነፍሱን ቤዛ ለእግዚአብሔር ይስጥ።
- 13 ፲ አልፎ የሚቈጠር ሁሉ ግማሽ ሰቅል እንደ መቅደሱ ሰቅል ሚዛን ይሰጣል፤ የሰቅል ግማሽ ለእግዚአብሔር ያንሣል።
- ¹⁴ ፤ ሰቅሉ ሀያ ኦቦሊ ነው። አልፎ የተቈጠረ ሁሉ፥ ከሀያ ዓመት ጀምሮ ከዚያም ከፍ ያለ፥ የእግዚአብሔርን ስጦታ ይሰጣል።

- ¹⁵ ፤ ለነፍሳችሁ ማስተስረያ የእግዚአብሔርን ስጦታ ስትሰጡ ባለ **ሒጋው ከሰቅል ግማሽ አይ**ጨምር፥ ድሀውም አያጕድል።
- ¹⁶ ፤ የማስተስረያውንም ገንዘብ ከእስራኤል ልጆች ወስደህ ለ*መገናኛው ድንኳን ማገልገያ ታደርገዋለህ፤* በእግዚአብሔርም ፊት ለነፍሳችሁ ቤዛ እንዲሆን ለእስራኤል ልጆች መታሰቢያ ይሁን።
- ¹⁷ ፤ እግዚአብሔርም *ሙ*ሴን እንዲህ ብሎ ተናገረው።
- ¹⁸ ፤ የመቃጠቢያ ሰንና መቀመጫውን ከናስ ሥራ፤ በመገናኛው ድንኳንና በመሠዊያው መካከል አርሱን አድርገህ ውኃን ትጨምርበታለህ።
- ¹⁹ ፤ አሮንና ልጆቹም እጆቻቸውንና እግሮቻቸውን ይታጠቡበታል።
- ²⁰ ፤ ወደ መገናኛው ድንኳን በገቡ ጊዜ፥ ለእግዚአብሔርም የእሳት መስዋዕት ያቃጥሉ ዘንድ ወደ መሠዊያው ሊያገለግሉ በቀረቡ ጊዜ፥ እንዳይሞቱ ይታጠቡበታል።
- ²¹ ፤ እንዳይሞቱም እጆቻቸውንና እግሮቻቸውን ይታጠቡ፤ ይህም ለእርሱ ከእርሱም በኋላ ለዘሩ የዘላለም ሥርዓት ይሆንላቸዋል።
- ²² ፤ እግዚአብሔርም *ሙ*ሴን እንዲህ ብሎ ተናገረው።
- ²³ ፤ እንተም ክቡሩን ሽቱ ውሰድ፤ የተመረጠ ክርቤ እምስት መቶ ሰቅል፥ ግማሽም ጣፋጭ ቀረፋ ሁለት መቶ አምሳ ሰቅል፥ የጠጅ ሣርም እንዲሁ ሁለት መቶ አምሳ ሰቅል፥
- ²⁴ ፤ ብርጕድም አምስት *መ*ቶ ሰቅል እንደ መቅደሱ ሰቅል ሚዛን፥ የወይራ ዘይትም አንድ የኢን መስፌሪያ ትወስዳለህ።
- ²⁵ ፤ በቀማሚም ብልሃት እንደ ተሥራ ቅመም፥ የተቀደሰ የቅብዓት ዘይት ታደርገዋለህ፤ የተቀደሰ የቅብዓት ዘይት ይሆናል።
- ²⁶ ፤ የመገናኛውንም ድንኳን፥ የምስክሩንም ታቦት፥
- ²⁷ ፤ ገበታውንም ዕቃውንም ሁሉ፥ መቅረዙንም ዕቃውንም፥ የዕጣን መሠዊያውንም፥
- ²⁸ ፤ ለሚቃጠል መሥዋዕት የሚሆነውን መሠዊያና ዕቃውንም ሁሉ÷ የመታጠቢያውን ሰንና መቀመጫውንም ትቀባበታለህ።
- ²⁹ ፤ ሁሉንም ትቀድሳቸዋለህ፥ ቅድስተ ቅዱሳንም ይሆናሉ፤ የሚነካቸውም ሁሉ ቅዱስ ይሆናል።
- ³⁰ ፤ በክህነትም *ያገ*ለግሉኝ ዘንድ አሮ*ንንና* ልጆቹን ቅባቸው፥ ቀድሳቸውም ።
- ³¹ ፤ አንተም ለአስራኤል ልጆች እንዲህ ብለህ ተናገር። ይህ ለልጅ ል**ኛ** ችሁ የተቀደሰ የቅብዓት ዘይት ይሁንልኝ።
- ³² ፤ በሰው ሥጋ ላይ አይፍሰስ፤ እንደ እርሱም የተሰራ ሌላ ቅብዓት አታድር**ጉ፤ ቅ**ዱስ ነው፥ ለእናንተም ቅዱስ ይሁን።
- ³³ ፤ እንደ እርሱ ያለውን የሚያደርግ ሰው፥ በሌላም ሰው ላይ የሚያ~~ፈ~~ስሰው ከሕዝቡ ተለይቶ ይጥፋ።
- ³⁴ ፤ እግዚአብሔርም ሙሴን አለው። ጣፋጭ ሽቱ ውስድ፤ የሚንጠባጠብ ሙጫ፥ በዛጎል ውስጥ የሚገኝ ሽቱ፥ የሚሽትትም ሙጫ፥ ጥሩም እጣን ውስድ፤ የሁሉም መጠን ትክክል ይሁን።
- ³⁵ ፤ በቀማሚ ብልሃት እንደ ተሠራ፥ በጨው የተቀ*መመ ን*ጹሕና ቅዱስ ዕጣን አድርገው።
- ³⁶ ፤ ከእርሱም ጥቂት ትወቅጣለህ፥ ታልመውማለህ፤ ከዚያም ወስደህ አንተን በምገናኝበት በመገናኛው ድንኳን ውስጥ በምስክሩ ፊት ታኖረዋለህ። እርሱም የቅዱሳን ቅዱስ ይሁንላችሁ።
- ³⁷ ፤ እንደ እርሱ የተሠራ ዕጣን ለእናንተ አታድርጉ፤ በእናንተ ዘንድም ለእግዚአብሔር የተቀደሰ ይሁን።
- ³⁸ ፤ ሊያሽትተውም እንደ እርሱ የሚያደርግ ሰው ከሕዝቡ ተለይቶ ይጥፋ።

ለግዚአብሔርም *ሙ*ሴን እንዲህ ብሎ ተናገረው።

- ² ፤ እይ ከይሁዳ ነገድ የሚሆን የሆር የልጅ ልጅ÷ የኡሪ ልጅ ባስልኤልን በስሙ ጠርቼዋለሁ።
- ³ ፤ በሥራ ሁሉ ብልሃት በተበብም በማስተዋልም በእውቀትም የእዚአብሔር*ን መን*ፈስ ሞላሁበት፤
- ⁴ ፤ የጥበብን ሥራ ያስተውል ዘንድ፥ በወርቅና በብር በናስም ይሰራ ዘንድ፥
- ⁵ ፤ ለፌርጥ የሚሆነውን የዕንቍ ድንጋይ ይቀርጽ ዘንድ÷ እንጨቱንም ይጠርብ ዘንድ÷ ሥራውንም ሁሉ ይሠራ ዘንድ።

- ⁶ ፤ እኔም እንሆ ከእርሱ *ጋ*ር ከ*ዳን ነገድ የሚሆን* የእሂሳሚክን ልጅ ኤል*ያ*-በን ሰ**ሐሁ፤ ያዘዝሁ**ህን ሁሉ *ያ*ደርጉ ዘንድ በልባቸው ጥበበኞች በሆኑት ሁሉ ጥቡብን አኖርሁ።
- ⁷ ፤ የመገናኛውን ድንኳን፥ የምስክሩንም ታቦት፥ በእርሱም ላይ ያለውን የስርየት መክደኛውን፥ የድንኳኦንም ዕቃ ሁሉ፥
- ⁸ ፤ ገበታውንም ዕቃውንም፥ ከዕቃው ሁሉ *ጋ*ር የነጻውን መቅረዝ፥ የዕጣን መሠዊያውን፥
- ⁹ ፤ ለሚቃጠል መሥዋት የሚሆነውንም መሠዊያ ዕቃውንም ሁሉ÷ የመታጠቢያውን ሰንም መቀመጫውንም÷ በብልሃት የተሠራውንም ልብስ÷
- ¹⁰ ፤ በክህነት እኔን የሚያገለግሉበትን የካህኑን የአሮንን ልብስ ተክህኖና የልጆቹን ልብስ÷
- ¹¹ ፲ የቅብዓቱንም ዘይት÷ ለመቅደሱ የሚሆን የጣፋጭ ሽቱውንም ዕጣን እንዳዘዝሁህ ሁሉ *ያ*ድርጉ።
- 12 ፤ እግዚአብሔርም *ሙ*ሴን እንዲህ ሲል ተናገረው ።
- ¹³ ፤ ለእስራኤል ልጆች እንዲህ ብለህ ንገራቸው ። እኔ የምቀድሳችሁ እግዚአብሔር እንደ ሆንሁ ታውቁ ዘንድ በእኔና በእናንተ ዘንድ ለልጅ ልጃችሁ ምልክት ነውና ሰንበቶቼን ሬጽሞ ጠብቁ።
- ¹⁴ ፤ ስለዚህ ለእናንተ ቅዱስ ነውና ሰንበትን ጠብቁ፤ የሚያረክሰውም ሰው ሁሉ ፌጽሞ ይገደል፥ ሥራንም በእርሱ የሥራ ሰው ሁሉ ከሕዝቡ *መ*ካከል ተለይቶ ይጥፋ።
- ¹⁵ ፲ ስድስት ቀን ሥራን ሥራ፲ ሰባተኛው ቀን ግን ለእግዚአብሔር የተቀደሰ የዕረፍት ሰንበት ነው፲ በሰንበት ቀን የሚሥራ ሁሉ ፊጽሞ ይገደል።
- ¹⁶ ፤ የእስራኤልም ልጆች ለልጅ ል**ጃቸው ለዘላለም ቃል ኪዳን በስንበት ያር**ፉ ዘንድ ስንበትን ይጠብቁ።
- ¹⁷ ፤ እግዚአብሔር ሰማይንና ምድርን በስድስት ቀን ስለ ፈጠረ፥ በሰባተኛውም ቀን ከሥራው ስላረፈና ስለ ተነፈሰ፥ በእኔና በእስራኤል ልጆች ዘንድ የዘላለም ምልክት ነው።
- ¹⁸ ፤ እግዚአብሔርም ከሙሴ ጋር በሲና ተራራ የተናገረውን በራጸመ ጊዜ በእግዚአብሔር ጣት የተጻራባቸውን ከድንጋይ የሆኑ ሁለቱን የምስክር ጽላቶች ሰጠው።

- ሕዝቡም ሙሴ ከተራራው ሳይወርድ እንደ ዘገየ ባዩ ጊዜ፥ ወደ አሮን ተሰብስበው። ይህ ከግብፅ ምድር ያወጣን ስው ሙሴ ምን እንደ ሆነ አናውቅምና ተነሥተህ በፊታችን የሚሄዱ አማልክት ሥራልን አሉት።
- ² ፤ አሮንም። በሚስቶቻችሁ በወንዶችና በሴቶች ልጆቻችሁም ጆሮ ያሉትን የወርቅ ቀለበቶች ሰብራችሁ አምሑልኝ አላቸው።
- ³ ፤ ሕዝቡም ሁሉ በጆሮቻቸው ያሉትን የወርቅ ቀለበቶች ሰብረው ወደ አሮን አመጡለት።
- ⁴ ፤ ከእጃቸውም ተቀብሎ በመቅረጫ ቀረጸው፥ ቀልጦ የተሠራ ጥ**ጃ**ም አደረገው፤ እርሱም። እስራኤል ሆይ፥ እንዚህ ከግብፅ ምድር ያወጡህ አማልክትህ ናቸው አላቸው።
- ⁵ ፤ አሮንም ባየው ጊዜ መሠዊያን በፊቱ ሠራ፤ አሮንም ።ነገ የእግዚአብሔር በዓል ነው ሲል አወጀ ።
- ⁶ ፤ በነጋውም ማልደው ተነሥተው የሚቃጠል መሥዋዕት ሠዉ፥ የደኅነትም መሥዋዕት አቀረቡ፤ ሕዝቡም ሊበሉና ሊጠጡ ተቀመጡ፥ ሊዘፍኑም ተነሡ።
- ⁷ ፤ እግዚአብሔርም *ሙ*ሴን። ከግብፅ ምድር ያወጣኸው ሕዝብህ ኃጢአት ሥርተዋልና ሂድ÷ ውረድ።
- ⁸ ፤ ካዘዝጏቸው *መንገ*ድ **ፊ**ጥነው ፊቀቅ አሉ፤ ቀልጦ የተሠራ የጥ**ጃ ምስል ለራሳቸው አደረጉ፥ ሰገዱለትም፥** ሥዉለትም። እስራኤል ሆይ፥ እንዚህ ከግብፅ ምድር ያወጡህ አማልክትህ ናቸው እሉ ሲል ተናገረው።
- ⁹ ፤ እግዚአብሔርም *ሙ*ሴን። እኔ ይህን ሕዝብ አየሁት÷ እነሆም እንገተ ደንዳና ሕዝብ ነው።
- ¹⁰ ፤ አሁንም ቍጣዬ እንዲቃጠልባቸው እንዳጠፋቸውም ተወኝ፤ አንተንም ለታላቅ ሕዝብ አደርግሃለሁ አለው።
- ¹¹ ፤ ሙሴም በእግዚአብሔር በአምላኩ ፊት ጸለየ፥ አለም። አቤቱ፥ ቍጣህ በታላቅ ኃይልና በጽኑ እጅ ከግብፅ ምድር ባወጣሽው በሕዝብህ ላይ ስለ ምን ተቃሐለ?
- ¹² ፤ ግብፃው*ያን*ስ። በተራራ መካከል ሊገድላቸው፥ ከምድርም ፊት ሊያጠፋቸው ለክፋት አወጣቸው ብለው ስለ ምን ይናገራሉ? ከመዓትህ ተመለስ፥ ለሕዝብህም በክፋታቸው ላይ ራራ።
- ¹³ ፤ ዘራችሁን እንደ ሰማይ ከዋክብት አበዛለሁ፥ ይህችንም የተናገርኋትን ምድር ሁሉ ለዘራችሁ እሰጣቃለሁ፥ ለዘላለምም ይወርሱአቃል ብለህ በራስህ የማልህላቸውን ባሪያዎችህን አብርሃምንና ይስሐቅን እስራኤልንም

አስብ።

- ¹⁴ ፤ እግዚአብሔርም በሕዝቡ ላይ ሊያደርግ ስላሰበው ክፋት ራራ።
- ¹⁵ ፤ ሙሴም ተመለሰ÷ ሁለቱንም የምስክር ጽላቶች በእጁ ይዞ ከተራራው ወረደ፤ ጽላቶቹም በዚህና በዚያ በሁለት ወገን ተጽፎባቸው ነበር።
- ¹⁶ ፤ ጽላቶቹም የእግዚአብሔር ሥራ ነበሩ፤ ጽሕፌቱም በጽላቶች ላይ የተቀረጸባቸው የእግዚአብሔር ጽሕፌት ነበረ።
- ¹⁷ ፤ ኢያሱም እልል ሲሉ የሕዝቡን ድምፅ ሰምቶ *ሙ*ሴን። የሰልፍ ድምፅ በሰፊ*ና ው*ስጥ እለ አለው።
- ¹⁸ ፲ እርሱም ፡፡ ይህ የድል ነሺዎች ወይም የድል ተነሺዎች ድምፅ አይደለም÷ ነገር ግን የዘፈን ድምፅ እሰማለሁ አለው ፡፡
- ¹⁹ ፲ እንዲህም ሆነ፤ ወደ ሰፊሩ ሲቀርብ ጥ*ኛውን*ም ዘፊ*ኑን*ም እየ፤ የሙሴም ቊጣ ተቃጠለ፥ ጽላቶቹንም ከእጁ ጥሎ ከተራራው በታች ሰበራቸው።
- ²⁰ ፤ የሠሩትንም ጥ**ጃ ወስዶ በእሳት አቀለ**ጠው፥ እንደ ትቢያም እስኪሆን ድረስ ፌጨው፥ በውኃውም ላይ በተነው፥ ለእስራኤልም ልጆች አጠጣው።
- ²¹ ፤ ሙሴም አሮንን። ይህን ታላቅ ኃጢአት ታመጣበት ዘንድ ይህ ሕዝብ ምን አደረገህ? አለው።
- ²² ፲ አሮንም እንዲህ አለ። ጌታዬ ሆይ፥ ቊጣህ አይቃጠል፤ ይህ ሕዝብ ክፋትን እንዲወድድ አንተ ታውቃለህ።
- ²³ ፤ እነርሱም። ይህ ከግብፅ ምድር ያወጣን ሰው *ሙ*ሴ ምን እንደ ሆነ አናውቅምና በፊታችን የሚሄዱ አጣልክት ሥራልን አሉኝ።
- ²⁴ ፤ እኔም። ከእናንተ ወርቅ ያለው ሰው ከእርሱ ሰብሮ ያምጣልኝ አልኋቸው፤ ሰጡኝም፤ በእሳትም ላይ ጣልሁት÷ ይህም ጥና ወጣ።
- ²⁵ ፤ ሙሴም በጠላቶ ቻቸው ፊት እንዲነወሩ አሮን ስድ ለቅ**ቋ**ቸዋልና ሕዝቡ ስድ እንደ ተለቀቁ ባየ ጊዜ÷
- ²⁶ ፤ በሰፌሩ ደጅ ቆሞ። የእግዚአብሔር ወገን የሆነ ወደ እኔ ይምጣ! አለ፤ የሌዊም ልጆች ሁሉ ወደ እርሱ ተሰበሰቡ።
- ²⁷ ፤ እርሱም። የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል። የእናንተ ሰው ሁሉ ሰይፉን በወገቡ ላይ ይታጠቅ፥ በሰፊሩም ውስጥ በዚህና በዚያ ከበር እስከ በር ተመላለሱ፥ የእናንተም ሰው ሁሉ ወንድሙን ወዳጁንም ጎረቤቱንም ይግደል አላቸው።
- ²⁸ ፤ የሌዊም ልጆች *ሙ*ሴ እንዳለ አደረጉ፤ በዚያም ቀን ከሕዝቡ ሦስት ሺህ ሰዎች ሞቱ።
- ²⁹ ፤ ሙሴም። ዛሬ በረከትን እንዲያወርድላችሁ እ*ያንዳንዳ*ችሁ በል**ጃ ችሁና በወንድ**ማችሁ ላይ ዛሬ እጃ ችሁን ለእግዚአብሔር ቅዱስ አድርጉ አለ።
- ³⁰ ፤ በነጋውም *ሙ*ሴ ለሕዝቡ። እናንተ ታላቅ ኃጢአት ሥርታችኋል፤ አሁንም ወደ እግዚአብሔር እወጣለሁ፤ ምናልባት ኃጢአታችሁን አስተሰርይላችኋለሁ አላቸው።
- ³¹ ፤ ሙሴም ወደ እግዚአብሔር ተመልሶ። ወዮ! እኔህ ሕዝብ ታላቅ ኃጢአት ሥርተዋል፥ ለራሳቸውም የወርቅ አማልክት አድርገዋል፤
- ³² ፤ አሁን ይህን ኃጢአታቸውን ይቅር በላቸው፤ ያለዚያ ግን ከጻፍሽው *መ*ጽሐፍህ እባክህ ደምስሰኝ አለ።
- ³³ ፤ እግዚአብሔርም *ሙ*ሴን። የበደለኝን እርሱን ከመጽሐፌ እደመስሰዋለሁ።
- ³⁴ ፤ አሁንም ሂድ፥ ይህንም ሕዝብ ወደ ነገርሁህ ምራ፤ እነሆ መልእኬ በፊትህ ይሄዳል፤ ነገር ግን በምንብኝበት ቀን ኃጢእታቸውን አመጣባቸዋለሁ አለው።
- ³⁵ ፤ አሮን የሠራውን ጥ**ጃ** ስለ ሠሩ እግዚአብሔር ሕዝቡን ቀሠ**ፌ**።

ምዕራፍ 33

ለግዚአብሔርም ሙሴን እንዲህ ብሎ ተናገረው። ሂድ÷ ለአብርሃምና ለይስሐቅ ለያዕቆብም። ለዘርህ አሰጣታለሁ ብዬ ወደ ማልሁባት ምድር÷ ወተትና ማርም ወደምታፌስሰው ምድር አንተ ከግብፅ ምድር ካወጣኸው ሕዝብ ጋር ከዚህም ውጣ። አንገተ ደንዳና ሕዝብ ስለ ሆንህ በመንገድ ላይ እንዳላጠፋህ እኔ በአንተ መካከል አልወጣምና በፊትህ መልአክ እሰድዳለሁ፤ ከነዓናዊውን አሞራዊውንም ኬጢያዊውንም ፌርዛዊውንም ኤዊያዊውንም ኢያቡሳዊውንም አወጣልሃለሁ።

- ⁴ ፤ ሕዝቡም ይህን ክፉ ወሬ ሰምተው እዘኦ፤ ከእነርሱም ማንም ጌጡን አልለበሰም።
- ⁵ ፤ እግዚአብሔርም ሙሴን። ለእስራኤል ልጆች። እናንተ አንገተ ደንዳና ሕዝብ ናችሁ፥ አንድ ጊዜ በእናንተ መካከል ብወጣ አጠፋች;ኃለሁ፤ አሁንም የጣደርግባችሁን አውቅ ዘንድ ጌጣችሁን ከእናንተ አውጡ በላቸው አለው።
- ⁶ ፤ የእስራኤልም ልጆች ከኮሬብ ተራራ ጀምረው ጌጣቸውን አወጡ።
- ⁷ ፤ ሙሴም ድንኳኑን እየወሰደ ከሰፊር ውጭ ይተክለው ነበር፤ ከሰፊሩም ራቅ ያደርገው ነበር፤ የመገናኛውም ድንኳን ብሎ ጠራው። እግዚአብሔርንም የፊስገ ሁሉ ከሰፊር ውጭ ወዳለው ወደ መገናኛው ድንኳን ይወጣ ነበር።
- ⁸ ፤ ሙሴም ወደ ድንኳኦ በሄደ ጊዜ ሕዝቡ ሁሉ ይነሡ ነበር፥ እ*ያንዳንዱ*ም በድንኳኦ ደጃፍ ይቆም ነበር፥ ሙሴም ወደ ድንኳኦ እስኪገባ ድረስ ይመለከቱት ነበር።
- ⁹ ፤ ሙሴም ወደ ድንኳኑ በገባ ጊዜ የደመና ዓምድ ይወርድ ነበር፥ በድንኳኑም ደጃፍ ይቆም ነበር፤ እግዚአብሔርም ሙሴን ይናገረው ነበር።
- ¹⁰ ፤ ሕዝቡም ሁሉ የደመናው ዓምድ በድንኳኦ ደጃፍ ሲቆም ያየው ነበር፤ ሕዝቡም ሁሉ ተነሥቶ እ*ያንዳንዱ* በድንኳኦ ደጃፍ ይስግድ ነበር።
- ¹¹ ፤ እግዚአብሔርም ሰው ከባልንጀራው *ጋ*ር እንደሚነጋገር ፊት ለፊት ከሙሴ ጋር ይነጋገር ነበር። ሙሴም ወደ ሰፊሩ ይመለስ ነበር፤ ነገር ግን ሎሌው ብላቴና የነዌ ልጅ ኢያሱ ከድንኳኦ አይለይም ነበር።
- ¹² ፲ ሙሴም እግዚአብሔርን። እነሆ አንተ። ይህን ሕዝብ አውጣ ትለኛለህ፤ ከእኔም ጋር የምትልከውን አላስታወቅሽኝም። እንተም። በስምህ አወቅሁህ፥ ደግሞም በእኔ ፊት ሞገስን አገኘህ አልሽኝ።
- ¹³ ፲ አሁንም በፊትህ ሞገስን አግኝቼ እንደ ሆነ፥ አውቅህ ዘንድ በፊትህም ሞገስን አገኝ ዘንድ *መንገ*ድህን እባክህ አሳየኝ፤ ይህም ሕዝብ ሕዝብህ እንደ ሆነ ተመልከት አለው።
- ¹⁴ ፤ እግዚአብሔርም ። እኔ ከአንተ ጋር እሄዳለሁ÷ አሳርፍህማለሁ አለው ።
- ¹⁵ ፤ እርሱም። አንተ ከእኛ ጋር ካልወጣህስ፥ ከዚህ አታውጣን።
- ¹⁶ ፤ በምድርም ፊት ካለው ሕዝብ ሁሉ እኔና ሕዝብህ የተለየን እንሆን ዘንድ እንተ ከእኛ ጋር ካልወጣህ÷ እኔና ሕዝብህ በአንተ ዘንድ ምገስ ማግኘታችን በምን ይታወቃል? አለው።
- ¹⁷ ፤ እግዚአብሔርም ሙሴን። በፊቴ ሞገስ ስላገኘህ በስምህም ስላወቅሁህ ይህን ያልሽውን ነገር አደርጋለሁ አለው።
- ¹⁸ ፤ እርሱም። እባክህ ክብርህን አሳየኝ አለ።
- ¹⁹ ፤ እግዚአብሔርም። እኔ *መ*ልካምንቴን ሁሉ በፊትህ አሳልፋለሁ፤ የእግዚአብሔርንም ስም በፊትህ አው**ኛ**ለሁ፤ ይቅርም የምለውን ይቅር እላለሁ፥ የምምረውንም እምራለሁ አለ።
- ²⁰ ፤ ደግሞም። ሰው አይቶኝ አይድንምና ፊቱን ማየት አይቻልህም አለ።
- ²¹ ፤ እግዚአብሔርም አለ። እነሆ ስፍራ በእኔ ዘንድ አለ÷ በዓለቱም ላይ ትቆማለህ፤
- ²² ፤ ክብሬም ባለፌ ጊዜ በሰንጣቃው ዓለት አኖርሃለሁ÷ እስካልፍ ድረስ እጀን በላይህ እጋርዳለሁ፤
- ²³ ፤ እጀንም ፊቀቅ አደርጋለሁ፥ ጀርባዬንም ታያለህ፤ ፊቴ ግን አይታይም።

<mark>ለ</mark>ግዚአብሔርም *ሙ*ሴን አለው። ሁለት የድንጋይ ጽላቶች እንደ ፊተኞች አድርገህ ጥረብ፤ በሰበርኻቸው በፊተኞቹ ጽላቶች የነበሩትን ቃሎች እጽፍባቸዋለሁ።

- ² ፤ ነገም የተዘጋጀህ ሁን÷ በማስዳም ወደ ሲና ተራራ ወጥተህ በዚያ በተራራው ራስ ላይ በፊቴ ቁም።
- ³ ፤ ከአንተም ጋር ማንም ሰው አይውጣ፥ በተራራውም ሁሉ ማንም አይታይ፤ *መን*ሳችና ከብቶችም በዚያ ተራራ ፊት አይሰማሩ።
- ⁴ ፤ ሙሴም እንደ ፊተኞቹ አድርጎ ሁለት የድንጋይ ጽላቶች ጠረበ፤ በነጋውም ማልዶ እግዚአብሔር እንዳዘዘው ወደ ሲና ተራራ ወጣ፥ ሁለቱንም የድንጋይ ጽላቶች በእጁ ወሰደ፥
- ⁵ ፤ እግዚአብሔርም በደ*መ*ናው ውስጥ ወረደ፥ በዚያም ከእርሱ *ጋ*ር ቆመ፥ የእግዚአብሔርንም ስም አወጀ።

- ⁶ ፤ እግዚአብሔርም በፊቱ አልፎ። እግዚአብሔር፥ እግዚአብሔር መሐሪ፥ ሞገስ ያለው፥ ታጋሽም፥ ባለ ብዙ ቸርነትና እውነት፥
- ⁷ ፤ እስከ ሺህ ትውልድም ቸርነትን የሚጠብቅ፥ አበሳንና መተላለፍን ኃጢአትንም ይቅር የሚል፥ በደለኛውንም ከቶ የማያነጻ፥ የአባቶችንም ኃጢአት በልጆች እስከ ሦስትና እስከ አራት ትውልድም በልጅ ልጆች የሚያመጣ አምላክ ነው ሲል አወጀ።
- ⁸ ፤ ሙሴም ፌጥኖ ወደ መሬት ተጉነበሰና ሰገደ።
- ⁹ ፤ አቤቱ በፊትህስ ሞገስን አግኝቼ እንደ ሆነት ይህ አንገተ ደንዳና ሕዝብ ነውና ጌታዬ በመካከላችን ይሂድ፤ ጠማማነታችንንና ኃጢአታችንንም ይቅር በለን÷ ለርስትህም ተቀበለን አለ።
- ¹⁰ ፤ እርሱም አለው። እነሆ እኔ ቃል ኪዳን አደርጋለሁ፤ በምድር ሁሉ÷ በአሕዛብም ሁሉ ዘንድ እንደ እርሱ ያለ ከቶ ያልተደረገውን ተአምራት በሕዝብህ ሁሉ ፊት አደርጋለሁ፤ እኔም በአንተ ዘንድ የምሥራው ነገር የሚያስራራ ነውና አንተ ያለህበት ይህ ሕዝብ ሁሉ የእግዚአብሔርን ሥራ ያያል።
- ¹¹ ፤ በዚህ ቀን የማዝዝህን ነገር **ሐብቅ፤ እነሆ እኔ አሞራዊውን ከነዓናዊውንም ኬ**ጢያዊውንም ፌርዛዊውንም ኤዊያዊውንም ኢያቡሳዊውንም በፊትህ አወጣስሁ።
- 12 ፲ በመካከልህ ወጥመድ እንዳይሆን ብህ አንተ በምትሄድባት ምድር ከሚኖሩ ሰዎች ጋር ቃል ኪዳን እንዳታደርግ ተጠንቀቅ፤
- ¹³ ፲ ነገር ግን መሠዊያዎቻቸውን ታፌርሳላችሁ፥ ሐውልቶቻቸውንም ትሰብራላችሁ፥ የማምለኪያ ዓፀዶቻቸውንም ትቈርጣላችሁ፤
- ¹⁴ ፤ ስሙ ቀናተኛ የሆነ እግዚአብሔር ቅንዓት ያለው አምላክ ነውና ለሌላ አምላክ አትስገድ።
- ¹⁵ ፤ በዚያች ምድር ከሚኖሩ ሰዎች ጋር ቃል ኪዳን እንዳታደርግ፥ እነርሱ አምላኮቻቸውን ተከትለው ባመነዘሩና በሥዉላቸው ጊዜ እንዳይጠሩህ፥ ከመሥዋዕታቸውም እንዳትበላ፥
- ¹⁶ ፤ ሴት ልጆቻቸውንም ከወንድ ልጆችህ ጋር *እንዳታጋ*ባ፥ ልጆቻቸውም አምላኮቻቸውን ተከትለው ሲያመነዝሩ ከአምላኮቻቸው በኃላ ሄደው አ*መንዝረ*ውም ልጆችህን እንዳያስቱ ተጠንቀቅ።
- ¹⁷ ፤ ቀልጠው የተሠሩትን የአማልክት ምስሎች ለአንተ አታድርግ።
- ¹⁸ ፲ የቂጣውን በዓል ት**ሐብቀዋለህ። በአቢብ ወር ከግብፅ ወ**ጥተሃልና በታዘዘው ዘ*መን* በአቢብ ወር እንዳዘዝሁህ ሰባት ቀን ቂጣ እንጀራ ብላ።
- ¹⁹ ፤ ማኅፀንንም የሚከፍት ሁሉ የእኔ ነው፤ የኩበትህም ተባት በ**ኵር ሁሉ**÷ በሬም ቢሆን በግም ቢሆን÷ የእኔ ነው።
- ²⁰ ፤ የአህያውንም በኵር በጠቦት ትዋጀዋለህ፤ ባትዋጀውም እንገቱን ትስብረዋለህ። የልጆችህንም በኵር ሁሉ ትዋ**ጃ**ለህ። በፊቴም እንድ ሰው ባዶ እጁን አይታይ።
- ²¹ ፤ ስድስት ቀን ትሥራለህ፥ በሰባተኛውም ቀን ታርፋለህ፤ በምታርስበትና በምታጭድበት ዘ*መን* ታርፋለህ።
- ²² ፤ የሰባቱንም ሱባዔ በዓል ታደር,ጋለህ፥ እርሱም የስንዴ መከር በኵራት ነው፤ በዓመቱም ፍጻሜ የመክተቻ በዓል ታደር,ጋለህ።
- ²³ ፤ በአንተ ዘንድ ያለው ወንድ ሁሉ በእስራኤል አምላክ በጌታ በእግዚአብሔር ፊት በዓ*መ*ት ሦስት ጊዜ ይታይ።
- ²⁴ ፤ አሕዛብን ከፊትህ አወጣለሁ፥ አገርህንም አስፋለሁ፤ በአምላክህም በእግዚአብሔር ፊት ለመታየት በዓመት ሦስት ጊዜ ስትወጣ ማንም ምድርህን አይመኝም።
- ²⁵ ፲ የመሥዋዕቴን ደም ከቦካ እንጀራ ጋር አት**ሠ**ዋ፤ የፋሲካውም በዓል መሥዋዕት እስከ ነገ አይደር።
- ²⁶ ፤ የተመረጠውን የምድርህን ፍሬ በኵራት ወደ አምላክህ ወደ እግዚአብሔር ቤት ታገባለህ። ጠቦቱን በእናቱ ወተት አትቀቅልም።
- ²⁷ ፤ እግዚአብሔርም *ሙ*ሴን። በእነዚህ ቃሎች *መ*ጠን ከአንተና ከእስራኤል *ጋ*ር ቃል ኪዳን አድርጌአለሁና እነዚህን ቃሎች ጻፍ አለው።
- ²⁸ ፤ በዚያም አርባ ቀንና አርባ ሌሊት ከእግዚአብሔር *ጋ*ር ነበረ፤ እንጀራም አልበላም፥ ውኃም አልጠጣም። በጽላቶቹም አሥሩን የቃል ኪ*ዳን ቃሎ*ች ጻፌ።
- ²⁹ ፤ እንዲህም ሆነ፤ ሙሴ ከሲና ተራራ በወረደ ጊዜ ሁለቱ የምስክር ጽላቶ ች በሙሴ እጅ ነበሩ፤ ሙሴም ከተራራው በወረደ ጊዜ እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር ስለ ተነጋገረ የፊቱ ቁርበት እንዳንጸባረቀ አላወቀም ነበር።
- ³⁰ ፤ አሮንና የእስራኤልም ልጆች ሁሉ *ሙ*ሴን ባዩ ጊዜ÷ እንሆ የፊቱ ቁርበት አንጸባረቀ፤ ወደ እርሱም ይቀርቡ ዘንድ ፊሩ።

- ³¹ ፤ ሙሴም ጠራቸው፤ አሮንም የማኅበሩን አለቆች ሁሉ ወደ **አርሱ ተመለሱ፤ ሙሴም ተናገራቸ**ው።
- 32 ፲ ከዚያም በኋላ የእስራኤል ልጆች ሁሉ ቀረቡ፤ እግዚአብሔርም በሲና ተራራ የተናገረውን ነገር ሁሉ አዘዛቸው።
- ³³ ፤ ሙሴም ለእነርሱ ተናግሮ ከጨረሰ በኋላ በፊቱ *መ*ሸፊኛ አደረገ።
- ³⁴ ፤ ሙሴም ከእርሱ ጋር ሲነጋገር ወደ እግዚአብሔር በገባ ጊዜ እስኪ ወጣ ድረስ መሸፊኛውን ከፊቱ እነሣ፤ በወጣም ጊዜ ለእስራኤል ልጆች የታዘዘውን ነገር ነገረ።
- ³⁵ ፲ የእስራኤልም ልጆች የሙሴን ፊት ቁርበት እንዳንጸባረቀ ያዩ ነበር፤ እርሱም ከእርሱ ጋር ሊነጋገር እስኪገባ ድረስ እንደ ገና በፊቱ መሽራኛ ያደርግ ነበር።

- **መ***ሴም የእስራኤልን ልጆች ማኅበር ሁሉ ሱብስቦ እንዲህ አላቸው። ታደርጉ ዘንድ እግዚአብሔር ያዘዘው ቃል ይህ ነው፤
- ² ፤ ስድስት ቀን ሥራ ይደረጋል፥ ሰባተኛው ቀን ግን ለእግዚአብሔር የዕረፍት ሰንበት የተቀደሰ ቀን ይሆንላችኋል፤ የሚሥራበትም ሁሉ ይገደል።
- ³ ፤ በማደሪያዎቻችሁ ውስጥ በሰንበት ቀን እሳትን አታንድዱ።
- ⁴ ፤ ሙሴም ለእስራኤል ልጆች ማህበር ሁሉ አላቸው። እግዚአብሔር እንዲህ ብሎ ያዘዘው ነገር ይህ ነው፤
- ⁵ ፤ ከእናንተ ዘንድ ለእግዚአብሔር ቍርባንን አቅርቡ፤ የልብ *ፌቃ*ድ ያለው የእግዚአብሔርን ቍርባን ያምጣ፤ ወርቅና ብርም ናስም፤
- ⁶ ፤ ሰጣያዊም ሐምራዊም ቀይ ግምጃም፥ ጥሩ በፍታም፥ የፍየል ጠጕርም፤
- ⁷ ፤ ቀይም የአውራ በግ ቁርበት፥ የአቆስጣም ቁርበት፥ የግራርም እንጨት፤
- ⁸ ፤ ለመብራትም ዘይት፥ ለቅብዓት ዘይትና ለጣፋጭ ዕጣን ቅመም፤
- ⁹ ፤ መረግድ ለኤ<del></del> የዱና ለደረት ኪስ የሚደረግ ፊርጥ ያምጣ።
- ¹⁰ ፤ በእናንተም ዘንድ ያሉ በልባቸው **ተበበኞች ሁሉ መ**ጥተው እግዚአብሔር ያዘዘውን ሁሉ ያድርጉ።
- ¹¹ ፤ ማደሪያውን፥ ድንኳኦንም መደረቢያውንም፥ መያዣዎቹንም፥ ሳንቆቹንም፥ መወርወሪያዎቹንም፥ ምስሶቹንም፥ እግሮቹንም፤
- 12 ፤ ታቦቱን መሎጊያዎቹንም፥ የስርየት መክደኛውንም በእርሱም ፊት የሚሸፍነውን መጋረጃ፤
- 13 ፤ ገቢታውን መሎጊያዎቹንም ዕቃውንም ሁሉ÷ የገጹንም ኅብስት፤
- ¹⁴ ፤ መብራት የሚያበሩበትን መቅረዙን ዕቃውንም፥ ቀንዲሉንም፥ የመብራቱንም ዘይት፤
- ¹⁵ ፲ የዕጣኑን መሠዊያም መሎጊያዎቹንም፥ የቅብዓቱንም ዘይት፥ ጣፋጩንም ዕጣን፥ ለጣደሪያውም ደጃፍ የሚሆን የደጃ*ፋን መጋ*ረጃ፤
- ¹⁶ ፤ ለሚቃጠል መሥዋዕት የሚሆነውን መሠዊያውን፥ የናሱንም መከታ፥ መሎጊያዎቹንም፥ ዕቃውንም ሁሉ፤ የመታጠቢያውን ሰንም መቀመጫውንም፤
- ¹⁷ ፤ የአደባባዩን መጋረጆች ምስሶቹንም እግሮቻቸውንም፥ የአደባባዩንም ደጃፍ መጋረጃ፤
- ¹⁸ ፤ የማደሪያውን ካስማዎች፥ የአደባባዩንም ካስማዎች አውታሮቻቸውንም፤
- ¹⁹ ፤ በመቅደስ ውስጥ ለማገልገል በብልሃት የተሠፉትን ልብሶች፥ በክህንት *ያ*ገለግሉበት ዘንድ የተቀደሱትን የካህኑን የአሮን ልብሶች፥ የልጆቹንም ልብሶች።
- ²⁰ ፤ የእስራኤልም ልጆች *ማኅ*በር ሁሉ ከሙሴ ፊት ወጡ።
- ²¹ ፤ ከእነርሱም ሰው ሁሉ ልቡ እ*ንዳ*ነሣሣው *መን*ፌሱም እሺ እንዳሰኘው ለ*መገና*ኛው ድንኳን ሥራ ለማገልገያውም ሁሉ ለተቀደሰውም ልብስ ለእግዚአብሔር ስጦታ አመጡ።
- ²² ፤ ወንዶችና ሴቶችም ልባቸው እንደ ፊቀደ ማር*ዳ*ዎችን፥ ሎቲዎችንም፥ ቀለበቶችንም፥ ድሪዎችንም፥ የወርቅ ጌጦችንም ሁሉ አመጡ፤ ሰዎችም ሁሉ የወርቅ ስጦታ ወደ እግዚአብሔር አቀረቡ።
- ²³ ፤ ሰማያዊም ሐምራዊም ቀይ ግምጃም፥ ጥሩ በፍታም፥ የፍየል ጠጒርም፥ ቀይ የአውራ በግ ቁርበትም፥ የአቆስጣ ቁርበትም ያላቸው ሰዎች ሁሉ አመጡ።
- ²⁴ ፤ ስእለት የተሳለ ሁሉ የብርንም የናስንም ስጦታ ለእግዚአብሔር ቍርባን አቀረበ፤ የግራርም እንጨት ያለው

ሁሉ ለማገልገያ ሥራ አመጣ።

- ²⁵ ፤ በልባቸው ጥበበኞች የሆኦ ሴቶችም በእጃቸው ፌተሉ፥ የፌተሉትንም ሰማያዊውን ሐምራዊውንም ቀዩንም ግምጃ፥ ጥሩውንም በፍታ አመጡ።
- ²⁷ ፤ አለቆችም መረግድን፥ ለኤፉድና ለደረት ኪስ የሚገቡትንም **ፊ**ርጦችን፥
- ²⁸ ፤ ለመብራትም ለቅብዓት ዘይትም ለጣፋጭ ዕጣንም ሽቱንና ዘይትን አመ**ጡ**።
- ²⁹ ፤ ከእስራኤል ልጆችም ያመጡ ዘንድ ልባቸው ያስነሣቸው ወንዶችና ሴቶች ሁሉ *ሙ*ሴ ይሠራ ዘንድ እግዚአብሔር ላዘዘው ሥራ ሁሉ ለእግዚአብሔር ስጦታ በፌቃዳቸው አመጡ።
- ³⁰ ፤ ሙሴም የእስራኤልን ልጆች አላቸው። እዩ፥ እግዚአብሔር ከይሁዳ ነገድ የሆነውን የሆር የልጅ ልጅ፥ የኡሪ ልጅ ባስልኤልን በስሙ ጠራው።
- ³¹ ፤ በሥራ ሁሉ ብልሃት በ**ተበብም በማስተዋልም በ**እውቀትም የእግዚአብሔር*ን መን*ፌስ ሞላበት፤
- ³² ፤ የጥበብን ሥራ ያስተውል ዘንድ፥ በወርቅና በብር በናስም ይሠራ ዘንድ፥
- ³³ ፤ በፌርጥ የሚሆነውን የዕንቍ ድንጋይ ይቀርጽ ዘንድ፥ እንጨቱንም ይጠርብ ዘንድ፥ የብልሃት ሥራውንም ሁሉ ይሠራ ዘንድ።
- ³⁴ ፤ እርሱና የ*ዓን* ነገድ የሆነው የአሂሳሚክ ልጅ ኤልያብ ያስተምሩ ዘንድ በልባቸው አሳደረባቸው።
- ³⁵ ፤ በአንጥረኛ፥ ቡብልህ ሥራተኛም፥ በሰማያዊና በሐምራዊ በቀይም ግምጃ በጥሩ በፍታም በሚሥራ ጠላፊ፥ በሸማኔም ሥራ የሚሥራውን፥ ማናቸውንም ሥራና ቡብልሃት የሚሥራውን ሁሉ ያደርጉ ዘንድ በእነርሱ ልብ ጥበብን ሞላ።

ምዕራፍ 36

ሰመቅደስም ማገልገያ ሥራ ሁሉ ያደርጉ ዘንድ እንዲያውቁ እግዚአብሔር ጥበብንና ማስተዋልን የሰጣቸው ባስልኤልና ኤልያብ በልባቸው ጥበባኞችም ሁሉ እግዚአብሔር እንዳዘዘው ነገር ሁሉ አደረጉ።

- ³ ፤ እነርሱም የእስራኤል ልጆች ለመቅደስ ማገልገያ ሥራ ያመጡትን ስጦታ ሁሉ ይሠሩ ዘንድ ከሙሴ ተቀበሉ። እነዚያም እንደ ፌቃዳቸው ማለዳ ማለዳ ስጦታውን ገና ወደ እርሱ ያመጡ ነበር።
- ⁴ ፤ የመቅደሱንም ሥራ የሚሠሩ ጠቢባን ሁሉ የሚያደርጉትን ሥራ ትተው መጡት
- ⁵ ፤ እነርሱም *ሙ*ሴን። እግዚአብሔር ለ*ማገልገያ ሥራ ይ*ደረግ ዘንድ ላዘዘው ከሚበቃ ይልቅ እጅግ የሚበልጥ ሕዝቡ አመጡ ብለው ተናገሩት።
- 6
- ⁷ ፤ ያመጡትም ነገር ሥራን ሁሉ ለመፈጸም በቅቶ ገና ይተርፍ ስለ ነበረ ሙሴ አዘዘና። ወንድ ወይም ሴት ለመቅደስ ስጦታ ከዚህ የበለጠ የሚያመጣ አይኑር ብሎ በሰፊሩ ውስጥ አሳወጀ። ሕዝቡም *እንዳያመ*ጡ ተከለከሉ። ፕ
- ⁸ ፤ በእነርሱም ዘንድ ያሉት ሥራ ሲሠሩ የነበሩት በልባቸው ጥበበኞች ሁሉ ማደሪያውን ከአሥር መጋረጆች ሠሩ፤ እነርሱንም ከተፌተለ ከጥሩ በፍታ፥ ከሰማያዊም ከሐምራዊም ከቀይም ግምጃ ሠሩ፤ በእነርሱም ላይ ብልህ ሠራተኛ እንደሚሠራ ኪሩቤልን አደረጉባቸው።
- ⁹ ፤ የእያንዳንዱ መጋረጃ ርዝመት ሀያ ስምንት ክንድ፥ ወርዱም አራት ክንድ ነበረ፤ የመጋረጆቹ ሁሉ ልክ ትክክል ነበረ።
- ¹⁰ ፲ አምስቱንም መጋረጆች እርስ በርሳቸው አጋጠሙ፤ አምስቱንም መጋረጆች እንዲሁ እርስ በርሳቸው አጋጠሙ።
- ¹¹ ፤ ከሚጋጠሙትም መጋረጆች በአንደኛው መጋረጃ ዘርፍ ላይ የሰማያዊውን ግምጃ ቀለበቶች አደረጉ፤ ደግሞ ከተጋጠሙት ከሌሎቹ በአንደኛው መጋረጃ ዘርፍ ላይ እንዲሁ አደረጉ።
- ¹² ፤ አምሳ ቀለበቶ ችንችን በአንድ መጋረጃ አደረጉ፤ አምሳውንም ቀለበቶች በሁለተኛው መጋረጃ ዘርፍ አደረጉ፤ ቀለበቶቹ እርስ በርሳቸው ፊት ለፊት የሚተያዩ ነበሩ።

ማደሪያም ሆነ።

- ¹⁴ ፤ ከማደሪያውም በላይ ለድንኳን የሚሆ*ኑ መጋ*ረጆችን ከፍየል **ሐ**ጕር አደረጉ፤ አሥራ አንድ መጋረጆች አደረጉ።
- ¹⁵ ፤ እያንዳንዱም መጋረጃ ርዝመቱ ሠላሳ ክንድ፥ እያንዳንዱም መጋረጃ ወርዱ አራት ክንድ ነበረ፤ የአሥራ አንዱም መጋረጃች መጠናቸው ትክክል ነበረ።
- ¹⁶ ፤ አምስቱንም መጋረጆች እርስ በርሳቸው እንድ አድርገው፥ ስድስቱንም መጋረጆች እንድ አድርገው አጋጠሙእቸው።
- ¹⁷ ፤ ከተጋጠሙትም መጋረጆች በአንደኛው መጋረጃ ዘርፍ ላይ አምሳ ቀለበቶች አደረጉ፤ ደግሞ ከተጋጠሙት ከሌሎቹ በአንደኛው መጋረጃ ዘርፍ ላይ አምሳ ቀለበቶች አደረጉ።
- ¹⁸ ፤ ድንኳኦም አንድ እንዲሆን ያጋጥሙት ዘንድ አምሳ የናስ መያዣዎችን ሠሩ።
- ¹⁹ ፤ ለድንኳኦም መደረቢያ ከቀይ ከአውራ በግ ቁርበት፥ ከዚያም በላይ ሌላ መደረቢያ ከአቆስጣ ቁርበት አደረጉ።
- ²⁰ ፤ ለጣደሪያውም ከግራር እንጨት የሚቆ*ሙ*ትን ሳንቆች አደረጉ።
- ²¹ ፤ የሳንቃው ሁሉ ርዝመቱ አሥር ክንድ፥ ወርዱም እንድ ክንድ ተኩል ነበረ።
- ²² ፤ ለእ*ያንዳንዱ*ም ሳ*ንቃ አንዱን* በአንዱ ላይ የሚያያይዙ ሁለት ማጋ_ጠሚያዎች ነበሩ፤ ለማደሪያው ሳንቆች ሁሉ እንዲሁ አደረጉ።
- ²³ ፤ ለማደሪያውም በደቡብ ወገን ሀያ ሳንቆችን አደረጉ፤
- ²⁴ ፤ ከህያውም ሳንቆች በታች አርባ የብር እግሮች አደረጉ፤ ከእያንዳንዱም ሳንቃ በታች ለሁለቱ ማጋጠሚያዎች ሁለት እግሮች ነበሩ።
- ²⁵ ፤ ለማደሪያው ለሁለተኛው ወገን በሰሜን በኩል ሀያ ሳንቆች አደረጉ፤
- ²⁶ ፤ ለእነርሱም አርባ የብር እግሮች፥ ከእ*ያንዳን*ዱም ሳንቃ በታች ሁለት እግሮች አደረጉ።
- ²⁷ ፤ ለማደሪያውም በምዕራቡ ወገበስተ ኋላ ስድስት ሳንቆች አደረጉ።
- ²⁸ ፤ ለማደሪያውም ለሁለቱ ማዕዘን በስተ ኃላ ሁለት ሳንቆች አደረጉ።
- ²⁹ ፲ ከታችም እስከ ላይ እስከ አንደኛው ቀለበት ድረስ አንድ ሳንቃ ድርብ ነበረ፤ ለሁለቱም ማዕዘን እንዲሁ ሁለት ነበሩ።
- ³⁰ ፤ ስምንት ሳንቆችና አሥራ ስድስቱ የብር እግሮቻቸው፥ ከእ*ያንዳንዱ*ም ሳንቃ በቃች ሁለት ሁለት እግሮች ነበሩ።
- ³¹ ፤ ከግራርም እንጨት በጣደሪያው በእንደኛው ወገን ላሉት ሳንቆች አምስት መወርወሪያዎች፥
- ³² ፤ በማደሪያውም በሁለተኛው ወገን ላሉት ሳንቆች አምስት መወርወሪያዎች፥ ከማደሪያውም በስተ ኋላ በምዕራቡ ወገን ላሉት ሳንቆች አምስት መወርወሪያዎች አደረጉ።
- ³³ ፤ መካከለኛውንም መወርወሪያ በሳንቆቹ መካከል ከዓር እስከ ዓር አሳለፉ።
- ³⁴ ፲ ሳንቆቹንም በወርቅ ለበጡእቸው፤ ቀለበቶ*ቻቸውንም የመወ*ርወሪያ ቤት *እ*ንዲሆኑላቸው ከወርቅ አደረጉ፤ መወርወሪያዎቹንም በወርቅ ለበጡእቸው።
- ³⁵ ፤ መጋረጃውንም ከሰማያዊና ከሐምራዊ ከቀይም ግምጃ፥ ከተ**ፈተለም ከ**ጥሩ በፍታ አደረጉ፤ ብልህ ሠራተኛ እንደሚሠራ ኪሩቤልን በእርሱ ላይ አደረጉ።
- ³⁶ ፤ ከግራርም እንጨት አራት ምሰቦች አደረጉለት፥ በወርቅም ለበጡአቸው፤ ኩላቦቻቸው የወርቅ ነበሩ፤ ለእነርሱም አራት የብር እግሮች አደረጉ።
- ³⁷ ፤ ለድንኳኑም ደጃፍ ከሰማያዊና ከሐምራዊ ከቀይም ግምጃ፥ ከተራተለም ከጥሩ በፍታ በጥልፍ አሠራር የተሠራ መጋረጃ አደረጉ፤
- ³⁸ ፤ አምስቱንም ምሰሶች፥ ኩላቦቻቸውንም አደረጉ፤ ጕልላቶቻቸውንና ዘንጎቻቸውንም በወርቅ ለበ_ጡአቸው፤ አምስቱም እግሮቻቸው የናስ ነበሩ።

- ባስልኤልም ከግራር እንጨት ታቦቱን ሠራ፤ ርዝመቱም ሁለት ክንድ ተኩል፥ ወርዱም አንድ ክንድ ተኩል፥ ቁመቱም እንድ ክንድ ተኩል ነበረ።
- ² ፤ በውስాም በውጭም በጥሩ ወርቅ ለበሐው፤ በዙሪያውም የወርቅ አክሊል አደረገለት ።
- ³ ፤ አራት የወርቅ ቀለበቶችም አደረገለት፤ እነርሱንም በአራቱ እግሮቹ ላይ አኖረ። በአንድ ወገን ሁለት ቀለበቶች፥ በሌላውም ወገን ሁለት ቀለበቶች ሆኑ።
- ⁴ ፤ መሎጊያዎቹንም ከግራር እንጨት ሥራት በወርቅም ለበጣቸው።
- ⁵ ፤ ታበቱንም ለመሸከም በታቦቱ አጠገብ ባሉት ቀለበቶች መሎጊያዎቹን አገባ።
- ⁶ ፤ ከጥሩ ወርቅም ርዝመቱ ሁለት ክንድ ተኩል፥ ወርዱም አንድ ክንድ ተኩል የሆነ የስርየት *መ*ክደኛ ሠራ።
- ⁷ ፤ ሁለት ኪሩቤልንም ከተቀጠቀጠ ወርቅ ሥራ፤ በስርየት *መ*ክደኛውም ላይ በሁለት ወገን አደረጋቸው።
- ⁸ ፤ ከስርየት መክደኛውም *ጋ*ር እንዱን ኪሩብ በአንድ ወገንት ሁለተኛውንም ኪሩብ በሌላው ወገን እድርጎ በአንድ ላይ ሥራቸው።
- ⁹ ፤ ኪሩቤልም ክንፎቻቸውን ወደ ላይ የዘረጉ ሆኑ፥ የስርየት መክደኛውንም በክንፎቻቸው ሸፊኑ፥ እርስ በርሳቸውም ተያዩ፤ የኪሩቤልም ፊቶቻቸው ወደ መክደኛው ተመለከቱ።
- ¹⁰ ፲ ርዝመቱ ሁለት ክንድ፥ ወርዱም እንድ ክንድ፥ ቁመቱም እንድ ክንድ ተኩል የሆነውን ገበታ ከግራር እንጨት ሠራ።
- ¹¹ ፤ በጥሩም ወርቅ ለበሐው፥ በዙሪያውም የወርቅ አክሊል አደረገለት።
- ¹² ፤ በዙሪያውም እንድ ጋት የሚያህል ክራፍ አደረገለት፤ የወርቅም አክሊል በክራ*ት* ዙሪያ አደረገለት።
- ¹³ ፤ አራትም የወርቅ ቀለበቶች አደረገለት፤ ቀለበቶቹንም አራቱ እግሮቹ ባሉበት በአራቱ ማዕዘኖች አደረገ።
- ¹⁴ ፤ ገበታውንም ለመሸከም መሎጊያዎቹ እንዲስኩባቸው ቀለበቶች በክፊፉ አቅራቢያ ነበሩ።
- ¹⁵ ፤ ገበታውንም ይሸከሙባቸው ዘንድ መሎጊያዎቹን ከግራር እንጨት ሥርቶ በወርቅ ለበጣቸው።
- 16 ፲ ለማፍሰሻም ይሆኑ ዘንድ በገበታው ላይ የሚኖሩትን ዕቃዎች፥ ወጭቶቹንና ጭልፋዎቹን ጽዋዎቹንም መቅጃዎቹንም፥ ከጥሩ ወርቅ አደረጋቸው።
- ¹⁷ ፲ መቅረዙንም ከጥሩ ወርቅ አደረገ፤ መቅረዙንም ከእግሩና ከአገዳው *ጋ*ር በተቀረጸ ሥራ አደረገ፤ ጽዋዎቹን፥ ጕብጕቦቹን፥ አበቦቹን ከዚያው በእንድነት አደረገ።
- ¹⁸ ፤ በስተ ጎኦም ስድስት ቅርንጫፎች ወጡለት፤ ሦስቱ የመቅረዙ ቅርንጫፎች በአንድ ወገን፥ ሦስቱም የመቅረዙ ቅርንጫፎች በሌላ ወገን ወጡ።
- ¹⁹ ፤ በአንደኛው ቅርንጫፍ **ጕብጕቡንና አበባውን ሦስትም የለውዝ አበባ የሚ**መስሉትን ጽዋዎች፥ በሁለተኛውም ቅርንጫፍ ጕብጕቡንና አበባውን ሦስትም የለውዝ አበባ የሚመስሉትን ጽዋዎች፥ እንዲሁም ከመቅረዙ ለወጡ ለስድስቱ ቅርንጫፎች አደረገ።
- ²⁰ ፤ በመቅረዙም ጕብጕቦቹንና አበቦቹን አራትም የለውዝ አበባ የሚመስሉትን ጽዋዎች አደረገ።
- ²¹ ፤ ከመቅረዙ ለወጡ ለስድስት ቅርንጫፎች ከሁለት ቅርንጫፎች በታች አንድ ሆኖ የተሠራ አንድ ጕብጕብ፥ ከሁለትም ቅርንጫፎች በታች አንድ ሆኖ የተሠራ አንድ ጕብጕብ፥ ደግሞ ከሁለት ቅርንጫፎች በታች አንድ ሆኖ የተሠራ አንድ ጕብጕብ ነበረ።
- ²² ፲ ጕብጕቦቹና ቅርንጫፎቹ ከእርሱ ጋር አንድ ነበሩ፤ ሁሉም አንድ ሆኖ ከተቀረጸ ከጥሩ ወርቅ ተሠርቶ ነበር።
- ²³ ፤ ሰባቱንም መብራቶች መኰስተሪያዎቹንም፥ የኩስታሪ ማድረጊያዎቹንም ከጥሩ ወርቅ ሠራ።
- ²⁴ ፤ መቅረዙንም ዕቃውንም ሁሉ ከአንድ መክሊት ጥሩ ወርቅ አደረገ።
- ²⁵ ፲ የዕጣን መሠዊያ ከግራር እንጨት ሠራ፤ ርዝመቱ እንድ ክንድ፥ ስፋቱ እንድ ክንድ፥ አራት ማዕዘን ነበረ፤ ከፍታውም ሁለት ክንድ ነበረ፤ ቀንዶቹም ከእርሱ ጋር በእንድነት የተሠሩ ነበሩ።
- ²⁶ ፤ ላይኛ*ውንና* የግድግዳውንም ዙሪያ ቀንዶቹንም በ**ተሩ ወርቅ ለበ**ጠው፤ በዙሪያውም የወርቅ ክ<mark>ፌ</mark>ፍ አደረገበት።
- ²⁷ ፤ ከክፊፉም በታች ሁለት የወርቅ ቀለበቶች አደረገበት፥ በዚህና በዚያ በሁለቱም ጎን አደረጋቸው፤ ለመሸከምም የመሎጊያዎች ስፍራ ነበሩ።
- ²⁸ ፤ መሎጊያዎቹንም ከግራር እንጨት አደረገ፥ በወርቅም ለበጣቸው።
- ²⁹ ፤ የተቀደሰውንም የቅብዓቱን ዘይት፥ ጥሩውንም የጣፋጭ ሽቱ ዕጣን በቀማሚ ብልሃት እንደ ተሠራ አደረገ።

- ር ዝመቱ አምስት ክንድ፥ ወርዱም አምስት ክንድ ለሚቃጠል መሥዋዕት የሚሆን መሠዊያን ከግራር እንጨት አደረገ፤ አራት ማዕዘንም ነበረ፤ ከፍቃው ሦስት ክንድ ነበረ።
- ² ፤ ቀንዶቹንም በአራቱ ማዕዘን አደረገበት፤ ቀንዶቹም ከእርሱ ጋር በእንድ የተሠሩ ነበሩ፤ በናስም ለበጠው።
- ³ ፤ የመሠዊያውንም ዕቃ ሁሉ÷ ምንቸቶቹንም÷ መጫሪያዎቹንም÷ ድስቶቹንም÷ ሜንጠቹንም÷ ማንደጃዎቹንም አደረገ፤ ዕቃውንም ሁሉ ከናስ አደረገ።
- ⁴ ፤ እንደ መረብ ሆኖም የተሠራ የናስ መከታ ለመሠዊያ አደረገ፤ መከታውም እስከ መሠዊያው እኩሌታ ይደርስ ዘንድ በመሠዊያው በሚዛረው በደረጃው ታች አደረገው።
- ⁵ ፤ ለናሱም *መ*ከታ ለአራቱ ማዕዘን የመሎጊያዎች ስፍራ ይሆ*ኑ* ዘንድ አራት ቀለበቶች አደረገ።
- ⁶ ፤ መሎጊያዎቹንም ከግራር እንጨት ሠራ፥ በናስም ለበጣቸው።
- ⁷ ፤ ይሸከሙትም ዘንድ በመሠዊያ ጎን ባሉት ቀለበቶች ውስጥ መሎጊያዎቹን አገባ፤ ከሳንቆቹም ሠርቶ ባዶ አደረገው።
- ⁸ ፤ የመታ_ጠቢያውን ሰንና መቀመጫውንም በመገናኛው ድንኳን ደጃፍ ከሚያገለግሉ ከሴቶች መስተዋት ከናስ አደረገ።
- ⁹ ፤ አደባባዩንም አደረገ፤ በደቡብ ወገን ርዝመቱ መቶ ክንድ የሆነ÷ የተ**ፌተለ የ**ጥሩ በፍታ መጋረጆች ነበሩ።
- ¹⁰ ፤ ከናስ የተሠሩ ሀያውን ምሰሶችና ሀያውን እግሮች አደረገ፤ የምሰሶቹንም ኩላቦችና ዘንጎች ኩብር አደረገ።
- ¹¹ ፤ በሰሜኦም ወገን መቶ ክንድ ርዝመት ያላቸውን መጋረጆች፥ ከናስም የተሠራ ሀያ ምሰሶችንና ሀያ እግሮችን፥ ለምሰሶቹም የብር ኩላቦችንና ዘንጎችን አደረገ።
- ¹² ፤ በም**ዕራብም ወገን አምሳ ክንድ ርዝ**መት ያላቸውን መጋረጆች፥ አሥሩንም ምሰሶች፥ አሥሩንም የናስ እግሮች፥ ለምሰሶቹም የብር ኩላቦችንና ዘንጎችን አደረገ።
- ¹³ ፤ በምሥራቅም ወገን አምሳ ክንድ ርዝመት ያላቸውን መጋረጆች አደረገ።
- ¹⁴ ፤ በእንድ ወገንም የመጋረጆቹ ርዝመት አሥራ አምስት ክንድ፥ ምሰሶቹም ሦስት፥ እግሮቹም ሦስት ነበሩ።
- 15 ፤ እንዲሁም በሁለተኛው ወገን በአደባባዩ ደጅ በዚህና በዚያ አሥራ አምስት ክንድ ርዝመት ያላቸው መጋረጆች፥ ሦስትም ምስሶች፥ ሦስትም እግሮች ነበሩ።
- ¹⁶ ፤ በአደባባዩ ዙሪያ ያሉ *መጋ*ረጆች ሁሉ ከተ**ፈ**ተለ ከጥሩ በፍታ ተሠርተው ነበር።
- ¹⁷ ፤ የምሰሶቹም አግሮች የናስ፥ የምሰሶቹም ኩላቦችና ዘንጎች የብር ነበሩ፤ የምሰሶችም ጕልላቶች በብር ተለብሐው ነበር፤ በአደባባዩ ላሉ ምሰሶች ሁሉ የብር ዘንጎች ነበሩአቸው።
- ¹⁸ ፤ የአደባባዩም ደጅ መጋረጃ ከሰማያዊ ከሐምራዊም ከቀይም ግምጃ፥ ከጥሩም በፍታ በጥልፍ አሠራር የተሠራ ነበረ፤ ርዝመቱ ሀያ ከንድ ነበረ፥ ቁመቱም እንደ አደባባዩ መጋረጆች አምስት ከንድ ነበረ፤
- ¹⁹ ፤ ከናስ የተሠሩ ምስሶቹም አራት÷ እግሮቹም አራት ነበሩ፤ ኩላቦቹ የብር ነበሩ፤ ጕልላቶቹና ዘንጎቹም በብር ተለብሐው ነበር።
- ²⁰ ፤ የማደሪያውም ካስማዎች በዙሪያውም ያለ የአደባባዩ ካስማዎች የናስ ነበሩ።
- ²¹ ፤ በሙሴ ትእዛዝ ለሌዋው*ያን ማገ*ልገል ሊሆን በካህኑ በአሮን ልጅ በኢታማር **እጅ እንደ ተቈ**ጠረው የማደሪያው÷ የምስክሩ ማደሪያ÷ ዕቃ ድምር ይህ ነው።
- ²² ፤ ከይሁዳ ነገድም የሆነ የሆር የልጅ ልጅ፥ የኡሪ ልጅ ባስልኤል እግዚአብሔር ለ*ሙ*ሴ ያዘዘውን ሁሉ አደረገ።
- ²³ ፤ ከእርሱም *ጋ*ር ከዳን ነገድ የሆነ የአሂሳሚክ ልጅ ኤልያብ ነበረ፤ እርሱም የቅርጽ ሥራተኛና ብልህ ሥራተኛ፥ በሰማያዊ በሐምራዊም በቀይም ግም*ኝ*፥ በጥሩም በፍታ የሚሥራ ጠላፊ ነበረ።
- ²⁴ ፤ የተሰጠው ወርቅ ሁሉ፥ በመቅደሱ ሥራ ሁሉ የተደረገው ወርቅ፥ እንደ መቅደሱ ሰቅል ሚዛን ሀያ ዘጠኝ መክሊት ሰባት መቶ ሠላሳ ሰቅል ነበረ።
- ²⁵ ፤ በማኅበሩም ከሚቈ_ጠሩት የተገኘ ብር÷ እንደ መቅደሱ ሰቅል ሚዛን÷ መቶ መክሊትና እንድ ሺህ ሰባት መቶ ከሰባ አምስት ሰቅል ነበረ።
- ²⁶ ፤ እንደ መቅደሱ ሰቅል ሚዛን፥ የሰቅል ግማሽ ከተቈጠረው ከእያንዳንዱ ሰው የተሰጠ ነው፤ ከህያ ዓመት ጀምሮ ከዚያም በላይ የተቈጠሩት ሁሉ ስድስት መቶ ሦስት ሺህ አምስት መቶ አምሳ ሰዎች ነበሩ።
- ²⁷ ፤ መቶውም የብር መክሊት የመቅደሱንና የመ*ጋ*ረጃውን እግሮች ለመሥራት ነበረ፤ ከመቶውም መክሊት መቶ እግሮች አደረገ፤ ለአንድ እግርም አንድ መክሊት ነበረ።

- ²⁸ ፤ ከሺህ ሰባት መቶ ሰባ አምስት ሰቅል የምሰሶቹን ኩላቦችና ዘንጎች አደረገ፥ የምሰሶቹንም ጕልላቶች ለበጠ።
- ²⁹ ፤ የተሰ**ሐውም ናስ ሰባ መክሊትና ሁለት ሺህ አራት መ**ቶ ሰቅል ነበረ።
- ³⁰ ፤ ከእርሱም የመገናኛውን ድንኳን ደጃፍ እግሮች፥ የናሱንም መሠዊያ፥ ለእርሱም የሆነውን የናሱን መከታ፥ የመሠዊያውንም ዕቃ ሁሉ፥
- 31 ፤ በአደባባዩ ዙሪያ ያሉትን እግሮች፥ የአደባባዩንም ደጃፍ እግሮች፥ የማደሪያውንም ካስማዎች ሁሉ በአደባባዩ ዙሪያም ያሉትን ካስማዎች ሁሉ አደረገ።

- ለግዚአብሔርም ሙሴን እንዳዘዘው፥ በመቅደሱ ለማገልገል ከሰማያዊ ከሐምራዊም ከቀይ ግምጃም በብልሃት የተሠራ ልብስ፥ ለአሮንም የተቀደሰውን ልብስ አደረጉ።
- ² ፤ እግዚአብሔርም ሙሴን እንዳዘዘው÷ ኤ*ፋዱን* ከወርቅ ከሰ*ጣያ*ዊም ከሐምራዊም ከቀይ ግምጃም ከተፌተለም ከጥሩ በፍታ አደረገ።
- ³ ፤ ወርቁንም ቀጥቅጠው እንደ ቅጠል ስስ አድርገው እንደ ፌትል ቈረጡ። ብልህ ሥራተኛም እንደሚሠራ ሰማያዊ ሐምራዊም ቀይም ግምጃ የተፌተለም ጥሩ በፍታ ከእርሱ ጠለፉ።
- ⁴ ፤ ሁለቱ ወገን እንዲጋጠም በሁለቱ ጫንቃዎች ላይ የሚጋጠም ልብስ አደረጉት።
- ⁵ ፤ በላዩም መታጠቂያ ሆኖ በብልሃት የተጠለራው የኤ*ፋዱ* ቋድ እንደ እርሱ ከእርሱም ጋር እንድ ነበረ፤ ከወርቅና ከሰማያዊ ከሐምራዊ ከቀይ ግም**ኟም ከተ**ፌተለም ከጥሩ በፍታ የተሠራ ነበረ።
- ⁶ ፤ እግዚአብሔርም ሙሴን እንዳዘዘው፥ በወርቅ ፌርጥ የተ*ያ*ዙ የመረግድ ድንጋዮች ሠርተው እንደ ማኅተም ቅርጽ የእስራኤልን ልጆች ስም ቀረጹባቸው።
- ⁷ ፤ ለእስራኤል ልጆች የመታሰቢያ ድንጋዮች ይሆኑ ዘንድ በኤፉዱ ጫንቃዎች ላይ አደረጋቸው ።
- ⁸ ፤ እግዚአብሔርም ሙሴን እንዳዘዘው÷ የደረቱን ኪስ ብልህ ሠራተኛ እንደሚሠራ እንደ ኤፉዱ አሠራር ከወርቅና ከሰማያዊ ከሐምራዊም ከቀይም ግምጃ ከተፈተለም ከጥሩ በፍታ አደረገው።
- ⁹ ፤ አራት ማዕዘንም ነበረ፤ የደረቱን ኪስም ድርብ አደረጉ፤ ርዝመቱ ስንዝር÷ ወርዱም ስንዝር÷ ድርብም ነበረ።
- ¹⁰ ፤ ዕንቍዎቹንም በአራት ተራ አደረጉበት፤ በፊተኛውም ተራ ስርድዮን፥ ቶጳዝዮን፥ የሚያብረቀርቅ ዕንቊ፤
- ¹¹ ፤ በሁለተኛውም ተራ በሉር÷ ሰንፔር÷ አልማዝ፤
- 12 ፤ በሦስተኛውም ተራ ያክንት፥ ኬልቄዶን፥ አሜቴስጢኖስ፤
- ¹³ ፤ በአራተኛውም ተራ ቢረሴ፥ መረግድ፥ ኢያስጲድ በወርቅ ፈርጥ ተደረጉ።
- ¹⁴ ፲ የዕንቊዎችም ድንጋዮች እንደ አሥራ ሁለቱ እንደ እስራኤል ልጆች ስሞች ነበሩ፤ በየስጣቸውም ጣተሚያ እንደሚቀረጽ ተቀረጹ÷ ስለ አሥራ ሁለቱም ነገዶች ነበሩ።
- ¹⁵ ፤ ለደረቱ ኪስም የተ**ጐነጐ**ኦትን ድሪዎች እንደ ገመድ አድርገው ከጥሩ ወርቅ ሠሩ።
- ¹⁶ ፲ ሁለትም የወርቅ ፌርጦች፥ ሁለትም የወርቅ ቀለበቶች *ሠሩ፤* ሁለቱንም ቀለበቶች በደረቱ ኪስ በሁለቱ ወገን አደረጉ።
- ¹⁷ ፤ ሁለቱንም የተ**ጕነጐ**ኦትን የወርቅ ድሪዎች በደረቱ ኪስ ወገኖች ወዳሉት ወደ ሁለቱ ቀለበቶች አገቡ።
- ¹⁸ ፲ የሁለቱንም ድሪዎች ጫፎች በሁለቱ **ፌር**ጦች ውስጥ አግብተው በኤ*ፋዱ ጫንቃዎች* ላይ በፊታቸው አደረጉ።
- ¹⁹ ፤ ሁለቱንም የወርቅ ቀለበቶች ሠሩ፥ እነርሱንም በኤፉዱ ፊት ለፊት ባለው በደረቱ ኪስ በሁለት ጫፎቹ ላይ አደረጉአቸው።
- ²⁰ ፤ ደግሞም ሁለት የወርቅ ቀለበቶች ሠሩ፥ በኤፉዱም ፊት፥ ከጫንቃዎች በታች፥ በብልሃት ከተጠለፈ ከኤፉዱ ቋድ በላይ፥ በመያዣው አጠንብ አደረጉአቸው።
- ²¹ ፲ የደረቱ ኪስ ቡብልሃት ከተጠለፊው ከኤፉዱ ቋድ በላይ እንዲሆን፥ ከኤፉዱም እንዳይለይ የደረቱን ኪስ ከቀለበቶቹ ጋር ወደ ኤፉዱ ቀለበቶች በሰማያዊ ፊትል አስሩት።
- ²² ፤ እግዚአብሔርም *ሙ*ሴን እንዳዘዘው፥ የኤፉዱን ቀሚስ ሞላውን በሸ*ጣኔ ሥራ* ሰጣያዊ አደረገው።
- ²³ ፤ በቀሚሱም መካከል እንገትጌ ነበረ፤ እንዳይቀደድም እንደ ጥሩር የተሠራ ጥልፍ በእንገትጌው ዙሪ*ያ* ነበረ።
- ²⁴ ፤ በቀሚሱም ታችኛ ዘርፍ ከሰማያዊ ከሐምራዊም ከቀይም ግምጀ÷ ከተ~~ፈተለ በፍታም ሮማኖች አ~~ደረጉ።

- ²⁵ ፤ ከጥሩ ወርቅም ሻኵራዎችን ሠሩ÷ ሻኵራዎቹንም ከሮማኖች *መ*ካከል በቀሚሱ ዘርፍ ዙሪያ አደረጉ።
- ²⁶ ፤ በቀሚሱ ዘርፍ ዙሪያ ሻኵራንና ሮማንን፥ ሻኵራንና ሮማንን ለማገልገል አደረጉ።
- ²⁷ ፤ እግዚአብሔርም *ሙ*ሴን እንዳዘዘው፥ እንደ ሸ*ጣኔ ሥራ* ከጥሩ በፍታ ለእሮንና ለልጆቹ ሸሚዞችን፥
- ²⁸ ፤ ከጉሩ በፍታም *መ*ጠምጠ*ሚያውን*፥ ከጉሩ በፍታም መልካሞቹን ቆቦች፥ ከተ<mark>ፈተለ</mark>ም ከጉሩ በፍታ የእግር ሱሪዎችን፥
- ²⁹ ፤ ከተፌተለም ከጥሩ በፍታ፥ ከሰማያዊም ከሐምራዊም ከቀይም ግምጃ በጥልፍ አሠራር የተሠራ መታጠቂያውን አደረጉ።
- ³⁰ ፤ እግዚአብሔርም ሙሴን እንዳዘዘው፥ ከጥሩ ወርቅ የተቀደሰውን የአክሊል ምልክት ሥሩ፤ በእርሱም እንደ ማኅተም ቅርጽ አድርገው። ቅድስና ለእግዚአብሔር የሚል ጻፉበት።
- ³¹ ፤ በመጠምጠሚያውም ላይ ያንጠለጥሉት ዘንድ ሰማያዊውን ~~ፌ~~ትል አሰሩበት ።
- ³² ፤ እንዲሁም የመገናኛው ድንኳን የማደሪያው ሥራ ሁሉ ተጨረሰ። እግዚአብሔርም ሙሴን እንዳዘዘው ሁሉ የእስራኤል ልጆች አደረጉ፤ እንዲሁ አደረጉ።
- 33 ፤ ማደሪያውንም፥ ድንኳኑንም፥ ዕቃውንም ሁሉ ወደ ሙሴ አመጡ፤ መያዣዎቹን፥ ሳንቆቹን፥ መወርወሪያዎቹን፥ ምስሶቹንም፥ እግሮቹንም፤
- ³⁴ ፤ ከቀይ ከእውራ በግ ቁርበትም የተሠራ መደረቢያ፥ ከአቆስጣ ቁርበትም የተሠራ መደረቢያ፥ የሚሸፍነውንም መጋረጃ፤
- ³⁶ ፤ ገበታውንም፥ ዕቃውንም ሁሉ፥ የገጹንም ኅብስት፤
- ³⁷ ፲ ጥሩውንም መቅረዝ፥ መብራቶቹንም፥ በተራ የሚሆኑትንም ቀንዲሎች፥ ዕቃውንም ሁሉ፥ የመብራቱንም ዘይት፤
- ³⁸ ፤ የወርቁንም መሠዊያ፥ የቅብዓቱንም ዘይት፥ ጣፋጩንም ዕጣን፥ የድንኳኑንም ደጃፍ መጋረጃ፤
- ³⁹ ፤ የናሱንም መሠዊያ፥ የናሱንም መከታ፥ መሎጊያዎቹንም፥ ዕቃውንም ሁሉ፥ የመታጠቢያውን ሰንም መቀመጫውንም፤
- ⁴⁰ ፤ የአደባባዩንም መጋረጆች፥ ምስሶቹንም፥ እግሮቹንም፥ የአደባባዩንም ደ*ጃፍ መጋረጃ፥* አው*ታሮቹን*ም፥ ካስማዎቹንም፥ ለመገናኛው ድንኳን ለማደሪያው ማገልገያ የሚሆኑን ዕቃዎች ሁሉ፤
- ⁴¹ ፤ በመቅደስ ውስጥ ለማገልገል በብልሃት የተሠፉትን ልብሶች፥ በክህነትም *ያገ*ለግሉበት ዘንድ የተቀደሱትን የካህኑን የአሮንን ልብሶች፥ የልጆቹንም ልብሶች አመጡ።
- ⁴² ፤ እግዚአብሔር ሙሴን እንዳዘዘ ሁሉ እንዲሁ የእስራኤል ልጆች ሥራውን ሁሉ ሠሩ።
- ⁴³ ፤ ሙሴም ሥራውን ሁሉ እየ÷ እነሆም አድርገውት ነበር፤ እግዚአብሔር እንዳዘዘው እንዲሁ አድርገውት ነበር፤ ሙሴም ባረካቸው።

<mark>ለ</mark> ግዚአብሔርም *ሙ*ሴን እንዲህ ሲል ተናገረው ።

- ² ፤ ከመጀመሪያው ወር በፊተኛው ቀን የመገናኛውን ድንኳን ጣደሪያ ትተክላለህ።
- ³ ፤ በእርሱም ውስጥ የምስክሩን ታቦት ታኖራለህ፥ ታቦቱንም በ*መጋረጃ ትጋ*ርዳለህ።
- ⁴ ፤ ገበታውንም አግብተህ በእርሱ ላይ የሚኖረውን ዕቃ ታስናዳለህ፤ መቅረዙንም አግብተህ ቀንዲሎቹን ትለኵሳለህ።
- ⁵ ፤ ለዕጣንም የሚሆነውን የወርቅ መሥዊያ በምስክሩ ታቦት ፊት ታኖራለህ፥ በማደሪያውም ደጃፍ ፊት መጋረጃውን ትጋርዳለህ።
- ⁶ ፤ ለሚቃጠል መሥዋዕት የሚሆነውንም መሠዊያ በመገናኛው ድንኳን በማደሪያው ደጅ ፊት ታኖረዋለህ።
- ⁷ ፤ የመታጠቢያውን ስንም በመገናኛው ድንኳንና በመ**ሠዊያው መ**ካከል አኑረህ ውኃ ትጨምርበታ<mark>ለ</mark>ህ።
- ⁸ ፤ በዙሪያውም አደባባዩን ትተክላለህ፥ የአደባባዩንም ደጃፍ *መጋረጃ* ትዘረ*ጋ*ለህ።
- ⁹ ፤ የቅብዓቱንም ዘይት ወስደህ ማደሪያውን በእርሱም ያለውን ሁሉ ትቀባለህ፥ እርሱንም ዕቃውንም ሁሉ ትቀድሳለህ፤ ቅዱስም ይሆናል።

- ¹⁰ ፤ ለሚቃጠል መሥዋዕት የሚሆነውንም መሠዊያ ዕቃውንም ሁሉ ትቀባዋለህ፥ መሠዊያውንም ትቀድሳለህ፤ መሠዊያውም ቅድስተ ቅዱሳን ይሆናል።
- ¹¹ ፤ የመታጠቢያውን ሰንና መቀመጫውን ቀብተህ ትቀድሳለህ።
- ¹² ፤ አሮንንና ልጆቹንም ወደ *መገና*ኛው ድንኳን ደጃፍ አቅርበህ በውኃ ታጥባቸዋለህ።
- ¹³ ፤ የተቀደሰውንም ልብስ አሮንን ታለብሰዋለህ፤ በክህነትም ያገለግለኝ ዘንድ ቀብተህ ትቀድሰዋለህ።
- ¹⁴ ፤ ልጆቹንም አቅርበህ ሸሚዞችን ታለብሳቸዋለህ፤
- ¹⁵ ፤ በክህነትም ያገለግሉኝ ዘንድ አባታቸውን እንደ ቀባህ ትቀባቸዋለህ፤ መቀባታቸውም ለልጅ ል**ጃቸው** ለዘላለም ክህነት ይሆንላቸዋል።
- ¹⁶ ፤ ሙሴም እንዲሁ አደረገ፤ እግዚአብሔር እንዳዘዘው ሁሉ እንዲሁ አደረገ።
- ¹⁷ ፤ እንዲህም ሆነ፤ በሁለተኛው ዓመት በፊተኛው ወር በመጀመሪያው ቀን ማደሪያው ተተከለ።
- ¹⁸ ፤ እግዚአብሔርም እንዳዘዘው ሙሴ ጣደሪያውን ተከለ÷ እግሮቹንም አኖረ÷ ሳንቆቹንም አቆመ÷ መወርወሪያዎቹንም አደረገባቸው÷ ምስሶቹንም አቆመ።
- ¹⁹ ፤ ድንኳ*ኑን*ም በጣደሪያው ላይ ዘረ*ጋ፥ የድንኳኑን መ*ደረቢ*ያ* በላዩ አደረገበት ።
- ²⁰ ፤ እግዚአብሔርም ሙሴን እንዳዘዘው ጽላቱን ወስዶ በታቦቱ ውስጥ አኖረው፥ *መ*ሎጊያዎቹን በታቦቱ ዘንድ አደረገ፥ የስርየት *መ*ክደኛውንም በታቦቱ ላይ አኖረው፤
- ²¹ ፤ ታቦቱን ወደ ማደሪያው አገባ፥ የሚሸፍነውንም *መጋ*ረጃ አድርሳ የምስክሩን ታቦት ሸፈነ።
- ²² ፤ እግዚአብሔርም ሙሴን እንዳዘዘው ገበታውን በመገናኛው ድንኳን ውስጥ፥ ከመጋረጃው ውጭ፥ በማደሪያው በሰሜን በኩል አኖረው፤
- ²³ ፤ እንጀራውን በላዩ በእግዚአብሔር ፊት አስናዳ።
- ²⁴ ፲ እግዚአብሔርም ሙሴን እንዳዘዘው መቅረዙን በመገናኛው ድንኳን ውስጥ፥ በገበታው ፊት ለፊት፥ በማደሪያው በደቡብ በኩል እኖረ፤
- ²⁵ ፤ ቀንዲሎቹን በእግዚአብሔር ፊት ለኰስ።
- ²⁶ ፤ እግዚአብሔርም *ሙ*ሴን እንዳዘዘው የወርቁን መ**ሥዊያ በመገና**ኛው ድንኳን ውስጥ በመ*ጋ*ረጃው ፊት አኖረ፤
- ²⁷ ፤ የጣፋጩን ሽቱ ዕጣን ዐጠነበት።
- ²⁸ ፤ እግዚአብሔርም *ሙ*ሴን እንዳዘዘው በጣደሪያው ደ<u>ጀ</u>ፍ ፊት *መጋረጀውን* ዘረጋ።
- ²⁹ ፤ ለሚቃጠል መሥዋዕት የሚሆነውን መሠዊያ በመገናኛው ድንኳን በማደሪያው ደጅ ፊት አኖረት የሚቃጠለውንና የሕህልን መሥዋዕት ሠዋበት።
- ³⁰ ፤ እግዚአብሔርም ሙሴን እንዳዘዘው የመታጠቢያውን ስን በመገናኛው ድንኳንና በመሠዊያው መካከል አኖረ÷ ለመታጠቢያም ውኃን ጨመረበት።
- ³¹ ፤ በእርሱም *ሙ*ሴና አሮን ልጆቹም እጆቻቸውንና እግሮቻቸውን ታጠቡ፤
- ³² ፤ ወደ መገናኛው ድንኳን በገቡ ጊዜ÷ ወደ መሠዊያውም በቀረቡ ጊዜ ይታጠቡ ነበር።
- ³³ ፤ በማደሪያውና በመሠዊያውም ዙሪያ አደባባዩን ተከለ፤ የአደባባዩንም ደ*ጃፍ መጋረጃ ዘረጋ። እንዲ*ሁም ሙሴ ሥራውን **ፊ**ጸመ።
- ³⁴ ፤ ደመናውም የመገናኛውን ድንኳን ከደነ÷ የእግዚአብሔርም ክብር ማደሪያውን ሞላ።
- ³⁵ ፲ ደመናውም በላዩ ስለ ነበረ የእግዚአብሔርም ክብር ማደሪያውን ስለ ሞላ ሙሴ ወደ መገናኛው ድንኳን ይገባ ዘንድ አልቻለም።
- ³⁶ ፤ ደመናውም ከማደሪያው በተነሣ ጊዜ የእስራኤል ልጆች በመንገዳቸው ሁሉ ይጓዙ ነበር።
- ³⁷ ፤ ደመናው ባይነሣ እስከሚነሣበት ቀን ድረስ አይጓዙም ነበር።
- ³⁸ ፲ በመንገዳቸውም ሁሉ በእስራኤል ቤት ሁሉ ፊት የእግዚአብሔር ደመና በጣደሪያው ላይ በቀን ነበረናት እሳትም በሌሊት በዚያ ላይ ነበረና።

For other languages please go to www.wordproject.org